La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, miercuri, 9 august a.c. a sosit în țara noastră, într-o scurtă vizită de prietenie pe litoralul românesc al Mării Negre, tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria.

În cadrul convorbirilor care au avut loc, cei doi conducători de partid și de stat s-au informat reciproc asupra activității și preocupărilor Partidului Comunist Român și Partidului Comunist Bulgar, construcției societății socialiste în cele două țări, au fost abordate probleme ale vieții internaționale actuale și îndeosebi probleme referitoare la securitatea europeană și la dezvoltarea colaborării și a relațiilor de bună vecinătate în Balcani.

În cea de a doua zi a vizitei, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Todor Jivkov au făcut o vizită la unele obiective industriale, agricole și de cercetare din județul Constanța. Pretutindeni, unde au poposit, oaspeții au fost întîmpinați cu mult entuziasm de către cei ce muncesc în fabrici și pe ogoarele Dobrogei.

Vizita oaspeților bulgari pe meleagurile dobrogene a constituit un nou prilej de manifestare a prieteniei frățești dintre partidele, țările și popoarele noastre.

FORUMUL NAȚIONAL AL PIONIERILOR

La Breaza s-au încheiat lucrările Forumului național al pionierilor.

Timp de mai multe zile aici, cei două sute de pionieri-comandanți, sosiți din toate județele țării, au dezbătut importante probleme ale activității pionierești, au făcut un rodnic schimb de experiență și au ales, din rîndul pionierilor, 12 locțiitori ai președintelui Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

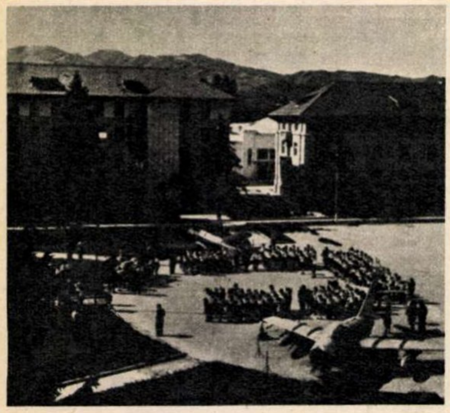

Organizarea Forumului național, prima acțiune de acest fel, marchează transpunerea în viață a importantelor recomandări făcute, la cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru, de a se asigura o participare mai activă a copiilor înșiși la munca și conducerea activității pionierești.

Numărul nostru din 31 august va fi închinat în întregime Forumului Național al pionierilor

România, gazdă a flăcării olimpice

Timp de patru zile, 13—17 august, flacăra olimpică aprinsă pe muntele Olymp, la sfîrșitul lunii trecute — a străbătut, pentru prima dată în istoria Jocurilor Olimpice, și țara noastră.

Preluată duminică 13 august de la sportivii bulgari, în cadrul unui solemn ceremonial, desfășurat pe «Podul Prieteniei», sportivi români de frunte, medaliați, recordmeni naționali au purtat flacăra sacră de-a lungul a 842 km. Pentru prima noapte petrecută pe pămîntul românesc, la București, flăcării olimpice i s-a pregătit o cupă anume. Festivități speciale au prilejuit și celelalte «înnoptări» de la Sibiu, Deva și Timișoara.

CUPA „CUTEZĂTORII“ LA FOTBAL
PENTRU COPIII DE LA SATE (EDIȚIA a II-a)

Cînd trimitem la tipar punctele acumulate de micii fotbaliști pînă azi, 8 august 1972, disputarea meciurilor este în toi.

IATĂ CLASAMENTUL:

1. «Flamura pionierească», Gruia-Budești, Ilfov	849	puncte
2. «Temerarii», Săvîrșin, Arad	781	„
3. «Pandurii», Prundeni-Călina, Vîlcea	656	„
4. «Viitorul», Cungrea, Olt	621	„
5. «Speranța», Valea Dragului, Ilfov, (campioană în 1971)	606	„
6. «A.S. Silitorul», Bolintin Deal-Băleanu, Ilfov	594	„
7. «Luceafărul», Spătaru, Olt	590	„
8. «Traușel», Beica de Jos, Mureș;	588	„
9. «Șoimul», Cășeiu, Cluj	561	„
10. «Atlantic Club», Varadia-Bălcescu, Arad	553	„
11. «Sportul», Bogdănești, Bacău	527	„
12. «Viitorul», Purani-Siliștea, Teleorman	522	„
13. «Podgoria», Orlești, Vîlcea	439	„
14. «Voința», Bezdead, Dîmbovița	423	„
15. «Flamura», Săldăbagiu-Barcău, Bihor	402	„
16. «Spicul», Izvorul-Gogoșari, Ilfov	320	„
17. «Viitorul», Găujani, Ilfov	309	„
18. «Vulturii», Sicula, Arad	289	„
19. «Dinamo», Vădăstrița, Olt	262	„
20. «Voința», Pielești-Pîrșani, Dolj	257	„
21. «Avîntul», Braniștea, Galați	254	„
22. «Călimanul», Deda, Mureș	212	„
23. «Avîntul», Nichiteni-Coțușca, Botoșani	176	„
24. «Sîrguința», Voicești, Vîlcea	150	„
25. «Laurii Zărandului», Dieci-Revetiș, Arad	149	„
26. «Îndrăzneții», Prundeni-Călina, Vîlcea	144	„
27. «Aurora», Ciolănești-Vale, Teleorman	130	„
28. «Ajax», Valea Lungă, Dîmbovita	114	„
29. «Viitorul», Seaca de Cîmp, Dolj	98	„
30. «Streiul», Bretea Română, Hunedoara	92	„

Urmează în ordine alte peste o sută echipe de băieți.

CLASAMENTUL FETELOR

1. «Voința», Bezdead, Dîmbovița, «Venus», Bogdănești, Bacău; «Fortuna», Bezdead, Dîmbovița; «Steaua», Bezdead, Dîmbovița.

FAZA PRELIMINARĂ A COMPETIȚIEI S-A ÎNCHEIAT LA 15 AUGUST a. c.

Poșta ne aduce în continuare ultimele rezultate.

Pe baza verificării la fața locului a punctajelor, cele mai active echipe vor disputa finala la începutul lunii septembrie a. c

ANIVERSĂRI UNESCO

TRAIAN VUIA

18 martie 1906, ora 15. Pe terenul fermierului Laborde din preajma localității Montesson, la volanul unei ciudate mașini, semănînd a pasăre cu roți sau a automobil cu aripi, se instalează un bărbat de 34 de ani. Cu mîinile sprijinite pe volan, își stăpînește anevoie emoția, încercînd să scruteze depărtările; apoi deschide robinetul motorului cu anhidridă carbonică. Scuturată cu violență, elicea se angajează într-o horă amețitoare. Mașina-pasăre demarează calm, apoi roțile sale se învîrt mai repede, tot mai repede, pînă cînd, deodată, omul de la volan simte că, desprins de pămînt, primește îmbrățișarea văzduhului.

Victorie! Prin mijloace proprii de bord, un aparat mai greu decît aerul s-a desprins, pentru prima dată în istoria omenirii, din chingile gravitații. Constructorul și pilotul se numea Traian Vuia.

A văzut lumina zilei în casa plugarului Vuia din Surduc acum o sută de ani, la 17 august 1872. In primele clase ale școlii din Făget, cucerit de demonstrațiile cu zmee ale institutorului Mahler, copilul de atunci descoperă în zbor pasiunea căreia îi va închina întreaga viață. In perioada studiilor liceale de la Lugoj consacră tot timpul său liber lecturilor legate de firava pe atunci știință a zborului. Indrăgostit de munca nemijlocit practică, manuală, căreia îi va rămîne credincios toată viața, meșterește neîntrerupt. După bacalaureat se înscrie la secția de mecanică a Școlii politehnice din Budapesta. Obligat de lipsa mijloacelor materiale să întrerupă numai după un an studiile, optează pentru cariera de avocat. La 6 mai 1901, Traian Vuia primește cu «Magna cum laude» titlul de Doctor în științe juridice.

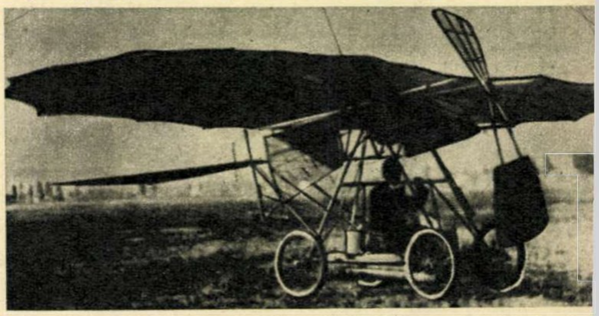

Inarmat cu vaste lecturi și aprofundate studii din matematici, mecanică, bazele experimentale ale aerodinamicii, doctorul Traian Vuia renunță la perspectivele unei cariere juridice, care promitea a fi strălucită, în favoarea pasiunii sale și, în 1902, pleacă la Paris să ia contact cu lumea celor care, ca și el, visau să zboare. Ducea în geantă proiectul aparatului de zbor numit de el aeroplan-automobil, care avea să fie părintele tuturor variantelor «Vuia» ale viitoarelor sale avioane.

Lipsit de mijloace materiale, primit cu neîncredere de cei cărora, modest dar ferm, le expunea planurile, Traian Vuia se hotărăște să demonstreze practic viabilitatea ideilor sale. Citește mult, calculează, face schițe, recalculează, procură — cu ajutorul bănesc al prietenilor din țară — materialele trebuincioase, lucrează alături de mecanicii angajați să construiască aeroplanul automobil «Vuia nr. 1»...

La numai patru ani după venirea sa la Paris, avea să cucerească cu acest aparat de zbor pentru întîia oară în istoria omenirii primii metri de văzduh. Intreaga sa viață a dăruit-o științei și tehnicii muncind neobosit, instruindu-se într-una, cercetînd permanent, încrezător în izbînda luptei sale. Cu mintea și mîinile și-a turnat viața într-o operă așezată la loc de frunte în vitrina acelei istorii care, începînd cu legenda lui Dedal și Icar, consemnează astăzi strălucite victorii repurtate de oameni dincolo de fruntariile ponderabilității terestre.

Ing. S. NICOLAE

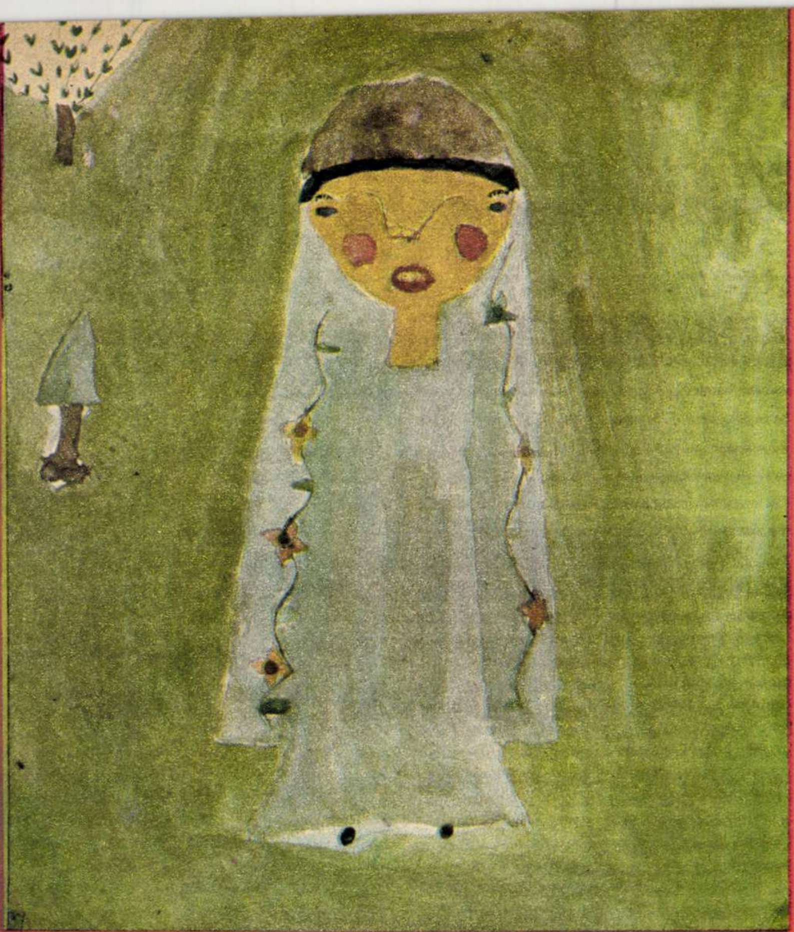

«PRIMĂVARA», DESEN DE CIUTAC LENUŢA, 12 ANI, SATUL LESPEZI, BACĂU.

Rezultatele concursului de desene „Bucuriile primăverii"

PE CELE CINCI CONTINENTE

CELE MAI FRUMOASE DESENE VOR PARTICIPA LA FAZA FINALĂ A CONCURSULUI (PARIS, 6 OCTOMBRIE 1972), ALĂTURI DE LUCRĂRI ALE COPIILOR DIN ALTE ŢĂRI. MARELE PREMIU INTERNAŢIONAL: O CĂLĂTORIE ÎN JURUL LUMII CU AVIONUL, OFERITĂ DE FONDURILE NAŢIUNILOR UNITE PENTRU COPII (UNICEF).

În urma selecţiei celor 13 206 desene sosite la concurs, juriul naţional, compus din: Academician **Ion Jalea**, Artist al Poporului, preşedinte de onoare al Uniunii Artiştilor Plastici din România; **George Macovescu**, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România: **Virgiliu Radulian**, preşedintele C.N.O.P., preşedintele Comitetului Naţional Român pentru UNICEF; **Virgil Teodorescu**, poet; **Dumitru Fara**, directorul Comisiei Naţionale a R.S.R. pentru UNESCO; **Ion-Alin Gheorghiu**, pictor; **Sabin Bălaşa**, pictor; **Mihai Negulescu**, redactor şef al revistei «Cutezătorii», a atribuit următoarele premii:

Premiul I — cîte un aparat de radio portativ «Cora» şi cîte un stilou «Jumbo» (UNICEF):

1. **Ciutac Lenuţa**, 12 ani, Şcoala generală Lespezi, comuna Gîrleni, judeţul Bacău;
2. **Voicu D. Mariana**, clasa a VI-a, Şcoala generală, comuna Afumaţi, judeţul Ilfov;
3. **Ozarchievici Ana**, 12 ani, Şcoala generală nr. 3, Rădăuţi;
4. **Iurcu Cristina**, 13 ani, Şcoala generală nr. 2, Buhuşi;
5. **Săcăleanu Maria**, 13 ani, Şcoala generală nr. 2, Buhuşi;
6. **Nistor Elena**, 14 ani, Şcoala generală nr. 14, Braşov;
7. **Stancu Elena**, 12 ani, Şcoala generală Dormărunt-sat, judeţul Ialomiţa;
8. **Matacă Daniela**, 11 ani, Şcoala generală nr. 28, Galaţi;
9. **Chişpan Cristina**, 15 ani, Şcoala generală nr. 5, Bacău;
10. **Baştea Nicu**, 11 ani, Şcoala generală nr. 14, Braşov.

Premiul special pentru cel mai frumos desen al unei fetiţe sub vîrsta de 10 ani, constînd într-o păpuşă «Bella», oferită de UNICEF, a fost atribuit elevei:

11. **Şuşală Cristina**, 7 ani, Şcoala generală nr. 160, Bucureşti, pentru desenul «Fluturele».

Premii speciale oferite de Comitetul Naţional Român pentru UNICEF şi revista «Cutezătorii» — cîte o excursie în străinătate (prin B.T.T.):

12. **Pripiş Petruţa**, Şcoala generală nr. 2 Codlea, judeţul Braşov;
13. **Pîrvu Ioan**, Şcoala generală nr. 5, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, judeţul Bacău;
14. **Florea Vasile**, Şcoala generală nr. 1 Vultureşti, judeţul Argeş;
15. **Bodor Edith**, Şcoala generală comuna Lunca de Sus, judeţul Harghita.

Premii speciale oferite de Biroul european UNICEF — cîte o trusă stilou, pix, creion cu pastă:

16. **Feszt László**, Liceul nr. 15, Cluj;

17. **Mincă Gabriela**, Şcoala generală nr. 5, municipiul Gheorghe Gheorghiu Dej

(continuare în pag. 12

Vară pionierească

o Echipajul «Moldavia» de la Şcoala generală din Butea (jud. Iaşi) ne-a făcut recent o vizită la redacţie, înainte de a pleca în Delta Dunării. De acolo secundul echipajului Maria Amitricioaei ne trimite un reportaj amplu în care ne comunică descoperirea la Babadag a unor resturi fosile ale unui mamut. În reportaj se mai vorbeşte şi de alte «descoperiri». Despre acestea secundul comunică că echipajul a strîns «documente» pe care le vor transporta în rucsacuri pînă la şcoala lor din Butea. Juriul aşteaptă cu nerăbdare să vadă «documentele»...

OPERAŢIUNEA „DIAMANT"

(citiţi reportajul în pag. 14)

Într-o tabără pionierească, copiilor li s-a cerut să răspundă în scris la întrebarea «Ce vă place mai mult să faceţi în timpul vacanţei?» Răspunsurile au fost atît de numeroase şi de variate, încît... au fost epuizate toate rezervele de hîrtie de scris. Unul dintre răspunsuri — şahul, sport al minţii — iată-l consemnat pe hîrtie fotografică.

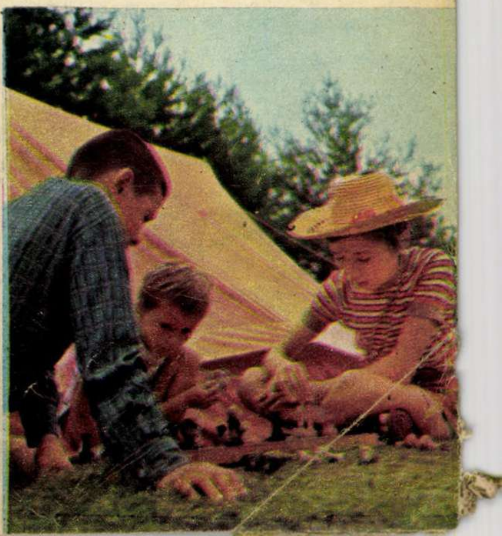

Vară pionierească

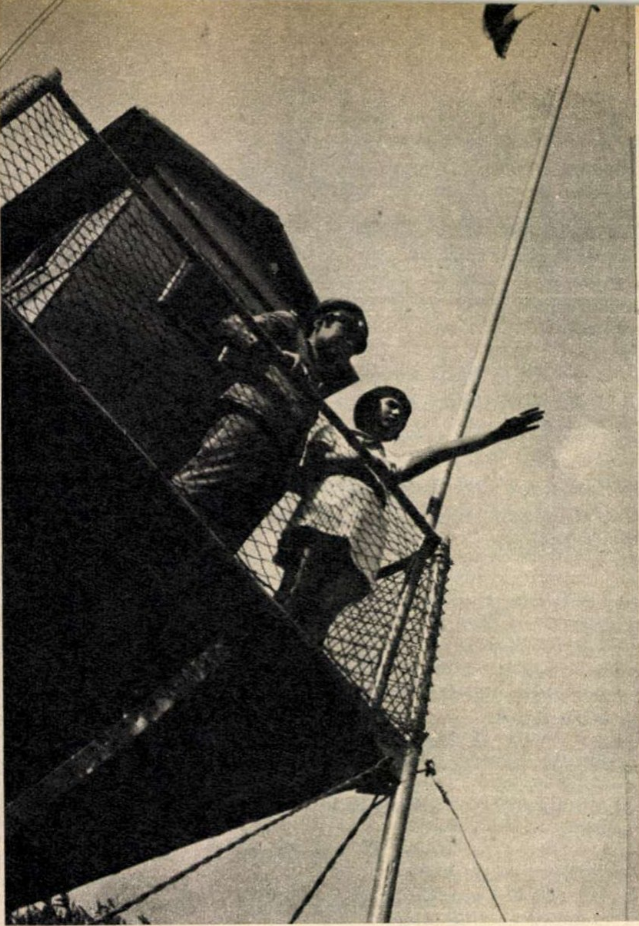

280 DE PRIETENI AI GRĂNICERILOR

De sus, de pe platforma unui foișor, o fetiță scrutează prin binoclu atît marea, cît și întinsa fîșie de nisip de pe mal. Deodată încremenește, manevrează lentilele, apoi rostește clar, răspicat:

— Atenție! «Infractor» la aproximativ 500 de metri sud, pe plajă!

Aparatul de emisie-recepție intră imediat în funcțiune. Se dau coordonatele și ordinele de rigoare. Cîțiva militari, împreună cu cîțiva copii (fete și băieți), însoțiți de un cîine, pornesc în pas alergător. De pe mare, vedeta cu care s-a luat legătura, se apropie vertiginos de mal. Dar nu apucă să ajungă la destinație și face cale întoarsă. I se transmite, pe aceeași cale a undelor, că «infractorul» a fost prins.

Acesta a fost doar unul dintre numeroasele și interesantele exerciții specifice din cadrul ștafetei aplicative, la care au participat în acea zi de vară cei 280 de pionieri din tabăra «prietenii grănicerilor», din localitatea 2 Mai, împreună cu cei cîțiva militari care i-au instruit aici. O ștafetă aplicativă constînd în trecerea unei complicate curse cu obstacole (zid înalt, tunel, porțiune arzîndă, bîrnă etc.), într-o demonstrație a modului în care poate fi făcut inofensiv un «infractor», un examen de verificare a cunoștințelor generale despre... grănicerie și multe altele asemănătoare. O ștafetă combinată cu exerciții de judo, de gimnastică, de semnale cu rachete — a demonstrat celor prezenți — exercițiile au fost onorate și prin prezența tovarășilor Vasile Vîlcu, prim-secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R. și Virgiliu Radulian — președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor — că membrii cercurilor de «prieteni ai grănicerilor» din întreaga țară sînt capabili să-i ajute, după puterile lor, dar cu multă pasiune, pe grănicerii noștri, în apărarea hotarelor patriei. Acordarea insignei «Pentru merite în paza frontierei» unui număr de 29 de pionieri din această tabără a confirmat, oficial, tocmai aceste calități ale «grănicerilor» noștri cu pantaloni scurți și fustițe plisate.

PIONIERI PE SCENA „Serbărilor mării”

Au fost pe Litoral, în zilele acelea de sfîrșit de iulie și început de august, momente în care, datorită celor peste 2 000 de pionieri și școlari sosiți aici din mai multe județe ale țării, pentru a participa la «serbările mării», nisipul fierbinte al plajelor și apa caldă a mării nu prea au mai avut căutare.

Așa cum s-a întîmplat, de pildă, în după-amiaza zilei de 1 august în stațiunea Neptun. Atunci și acolo au debarcat, din cîteva autobuze sosite din Constanța, fete și băieți costumați ca niște cosmonauți, precum și mai bine de-o duzină de carturi. Și dacă la început s-au arătat curioși doar cei mai mici turiști, a fost destul ca primul cart să înceapă să alerge, pîrîind de mama focului, pe un circuit închis, pentru ca plaja să se golească pur și simplu, pentru ca toată suflarea să se adune în jurul acestor copii. Și, mai bine de două ore, atît turiștii din Suceava sau Tîrgu Jiu, cît și cei din Stocholm sau Praga, atît cei mari, cît și cei mici, au urmărit, cu vădită plăcere și admirație, demonstrația micilor dar virtuoșilor piloți, i-au urmărit, i-au fotografiat și le-au aplaudat îndemînarea, curajul unora ca Mihaela și Adriana Ceacu (două gemene din Slobozia), Florin Năstase din Pitești (campion județean), Cristian Șilimon din Brașov (campion republican) și alții.

Sau așa cum s-a întîmplat a doua zi, de data aceasta în Constanța, unde tot piloții cu carturile lor (de trei ori mai mulți), prinși în «bătălia» pentru Cupa «Ovidiu», au reținut atenția cîtorva mii de spectatori (din țară și străinătate, ca de obicei) timp de cîteva ore.

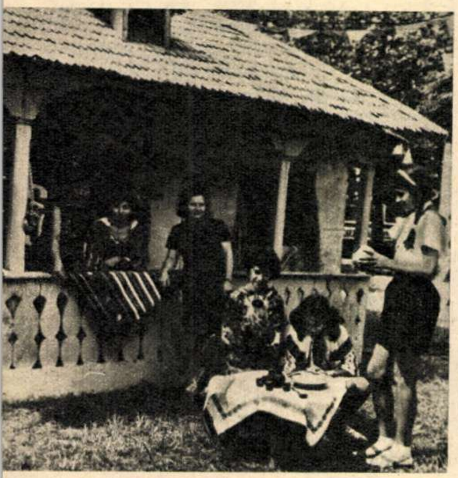

Ori, așa cum s-a-ntîmplat cu cîteva zile mai înainte, în după-amiaza zilei **de 31 iulie, la Mamaia,** în preajma marelui hotel «Internațional» unde, într-un mic dar cochet parc, a fost deschis «Tîrgul pionieresc». În clipa în care căsuțele rustice și-au deschis ușile și obloanele, turiștii au descoperit cu uimire că erau pline de adevărate comori: tot felul de obiecte de artizanat lucrate de către micii meșteri... mari. Cochetele magazine și «vînzătorii» îmbrăcați în frumoase costume populare, au fost luați pur și simplu cu asalt. Și pionierii din Galați, și cei din Constanța, și cei din Vrancea, și cei din București. Dar mai ales cei din județul Argeș, a căror ceramică de Curtea de Argeș și Coșești, ale căror cusături de Lerești, pirogravuri și obiecte de lemn sculptat au fost atît de solicitate, încît autoarele și vînzătoarele lor, pionierele Adriana Dumitru, Corina Angelescu, Adriana Popescu și Felicia Dima nu mai prididеau cu explicațiile și împachetatul...

Dar și mai atractive, pentru cei aflați pe Litoral în acele zile, s-au dovedit a fi numeroasele spectacole susținute în diverse locuri de formațiile folclorice și de fanfarele pionierilor, care s-au întrecut în cadrul celor două prestigioase competiții — «Scoica de aur» și «Trompeta Litoralului».

Patru seri la rînd, de pildă, parcul din fața sălii sporturilor din Constanța a fost la fel de plin ca un stadion la un mare meci de fotbal. Patru seri, cîte trei ore, în fața miilor de spectatori de-aici s-a cîntat (din gură și din tot felul de instrumente, de la drîmbă și cimpoi pînă la vioară și pian) și s-a dansat ca-n Vrancea și-n Timișoara, ca la București și Craiova, ca la Tulcea și Sighet. Unii dintre cei mai talentați artiști amatori din rîndul pionierilor și școlarilor (Camelia Cleșcu, din Izbiceni, județul Olt, care a cîntat la mai multe fluiere și Nicușor Dobrițoaia din Nereju, județul Vrancea, un extraordinar interpret de strigături satirice și conducător de dans) au evoluat pe scena în aer liber din acest parc, delectînd și încîntînd publicul care i-a răsplătit din plin cu aplauze. Fanfarele pionierilor, fiecare în frunte cu al său... tambur major, s-au oprit prin mai toate stațiunile, stîrnind numai admirație și aplauze. Și dacă mai amintim, fie și numai în treacăt, de cele cîteva carnavaluri, și ele desfășurate în principalele stațiuni de pe Litoral, putem spune că avem o imagine completă a prezenței pionierești pe scena «Serbărilor mării».

CONSTANTIN DIACONU

PETRE GHELMEZ

Cuib de prepeliță

Uite, pe deal,
Culcuș de luceafăr, rotund!
Cinci capete, cu cinci pliscuri mari,
Pe dunga lui de lumină s-ascund.
Cinci inimi care bat viforos
La rădăcina ierbii cu spicul de os,
În pădurea de frunză pestriță,
Cinci pui cînepii, de prepeliță.

Ce tăcere de foc? Ce sclipire tăioasă!
Vîjîie prin grîu, doar lama subțire,
De coasă.
Sfîrîie,
Curgînd pe umerii noștri,
Soarele...
Îndeamnă-le răsură,
Îndeamnă-le grîule,
Repezi — picioarele!
Saltă-i maica văzduhului,
Tu, ciocîrlie, și du-i
În țara de rouă, în țara de floare,
Unde primejdie nu-i!
Ia-i rîule, din calea fierului sur!
Lumea s-a făcut mică,
Plesnesc cărăbușii, de zbor, împrejur.
Șuieră aripa focului peste pămînt...
Nu mai sînt puii mei!
Unde sînt?

Coasa-și croiește prin grîu
Necurmată cărare.
Se clatină spicele,
Se clatină zarea,
Amețind de răcoare.

Pit-pe-lac!
Pit-pa-lac!
Bubuie lanul...

Pit-pa-lac!
Răspund puii mei din depărtare.

Pădurea

Dansuri de curcubee —
Polenul, aripile!
Veșnic scîntee,
Din negură, clipele.

Ierburi în valuri
S-alungă în țipete,
Lunecă apa-ntre maluri
Pe-al lumii scripete.

Cuci și cinteze
Vin să ne-mpresure,
Berzele breze,
Pupeze, presure...

Vine din brazi
Palid un fluture,
Cerul, pe ochi, pe obraz,
Blînd să ni-l scuture.

Sune-și frunzele,
Sune-și apele,
Lin, nepătrunsele,
Albele, clapele...

Dulce pădure,
Rai de culoare și sunete,
Lumii noastre cu ochii de mure
Supune-te!

PE MUNTE, ODATĂ

POVESTIRE DE ILIE TANĂSACHE | ILUSTRAȚIE DE GEORGETA PUSZTAI

La primul popas băieții s-au așezat pe colțurile tari de stîncă, cu obrajii arzînd de oboseala urcușului, de aerul puternic și limpede. La picioarele lor, valea lăsată în urmă, cu o șosea numai serpentine, strălucind și ea în soarele violet, totuși plăcut. Hăt, departe, la capătul pînzei de asfalt, un automobil roșu, cît un gîndac, urca vijelios, ca în filmele polițiste.

— Mama, maiculița, exclamă Marian; ăsta gonește, nu glumă!...

— Să-l vedem la curbă, se arătă nerăbdător Trică.

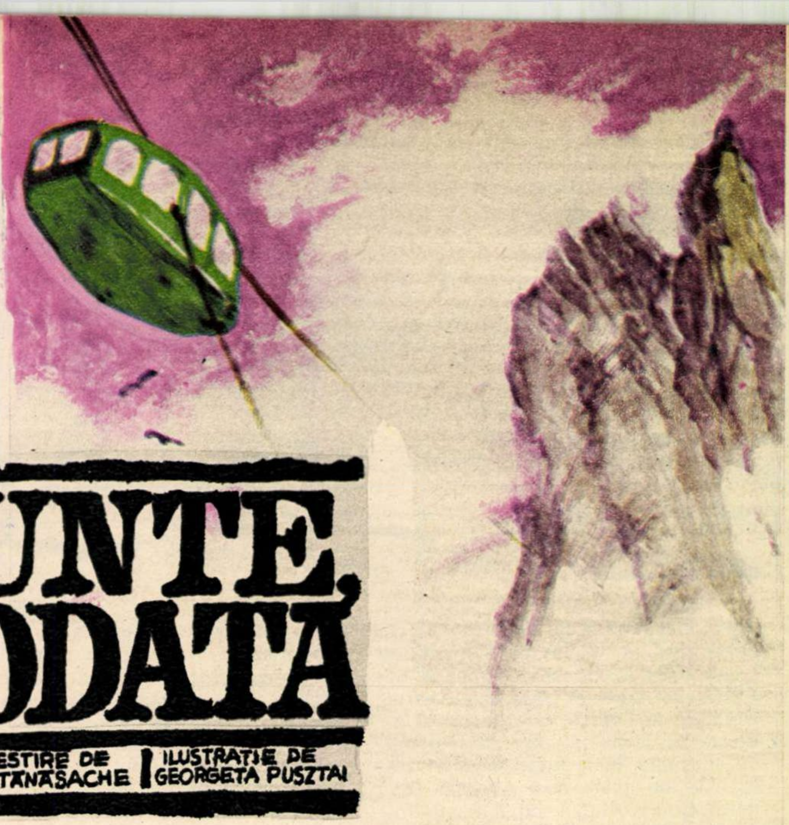

Gîndacul roșu creștea cu greu. La bucla serpentinei viteza parcă spori și ea, în timp ce Marian scrîșni din dinți, imitînd țipătul cauciucurilor frecate teribil de asfalt.

— E roșie mașina, băieți!

— Roșie, răspunseră automat băieții.

Abia apoi au realizat faptul că cineva îi întrebase, și acel cineva, nicăieri. Sus, muntele continua să urce abrupt, cu stînci la fel de gri și, desigur, încălzite acum, cu brazi rari, înalți, parcă înfipți în adîncul albastru de sus.

— Uite mă, telecabina!

— Da, mă, s-a oprit...

Deasupra, pe cablul negru, mai gros decît mîna, încremenită, telecabina. Vopsită în roșu, frumoasă, mare cît un autobuz. Era mult soare acolo, aproape de vîrful brazilor. Fără zgomotul funicularului, muntele părea și mai tăcut, misterios în puterea și neclintirea lui.

— Urcă mereu, mașina roșie? voi să știe omul din telecabină. (Era îmbrăcat militar, da, se vedea bine de aici, era un căpitan.)

— Urcă.

Bucle nenumărate îi stăteau în cale, viraje periculoase așteptau în urcuș, dar bolidul roșu își continua nebuneasca lui cursă. Acum parcă s-auzeau și motoarele bătînd. Ca un fluierat lung, fierbinte, țîșnind continuu pe țevile de eșapament, numai dogoare și ele, desigur. Aici, deasupra, aerul curat, străveziu ca apa de izvor, legăna telecabina roșie cît un autobuz, cablul negru — șarpe uriaș — se legăna și el, într-un ritm firesc al înălțimilor, greu de oprit. Si-n această joacă calmă, tăcută, nerăbdarea căpitanului ce întreba necontenit de mașina roșie.

De acolo, de sus, privirea alerga mult mai departe, parcă legănîndu-se pe banda întortocheată, strălucitoare în ziua cu soare mult. O cotitură, linie dreaptă apoi, altă cotitură și... Mai încolo, un punct abia vizibil: locul accidentului. Flacăra provocată stupid, ilogic, nu mai licărea. O altă flacără, cea ucigașă, urca vijelie serpentinele, alerga bezmetic, doar, doar va scăpa. Căpitanul se urcase în telecabină să-i iasă în întîmpinare, dar...

— Urcă mașina roșie, băieți?

— Urcă, urcă...

Din rucsacul lui Trică ieșea un capăt de frînghie.

— Hei, băiatul cu frînghia...

«Hei!» — repetă pădurea rară de brad, glasul sănătos al muntelui, spălat de milioane de izvoare. Izvoare coborîte modest, din piatră în piatră, pînă în adîncul văii.

«Hei!...», cîntară pădurile de piatră, cu copaci ascuțiți, clădiți pentru totdeauna în trupul bătrîn și înțelept al muntelui, cît timpul de puternic.

— V-ascultăm, tovarășe căpitan.

— Frînghia aia... Nu s-ar putea azvîrli pînă aici?

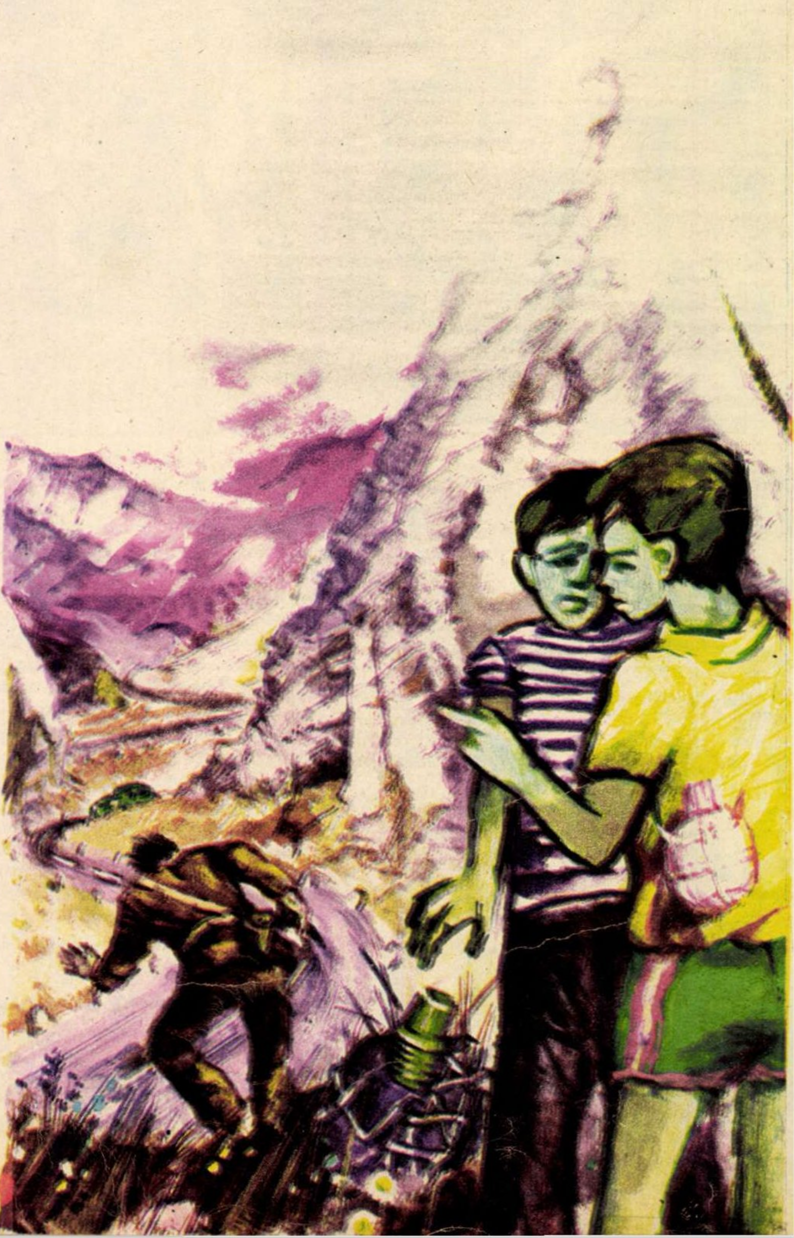

Era greu de presupus că cineva va izbuti lucrul acesta. Totuși, Trică se apucă să desfacă rucsacul.

— Mașina?... veni de sus întrebarea. A ajuns la jumătate?

— Încă nu.

Fluierul motorului s-auzea oricum mai aproape. Mult mai aproape. Trică azvîrli de trei ori frînghia și capătul ei nici n-atinse măcar telecabina suspendată, mare și roșie cît un autobuz.

— Nu merge, tovarășe căpitan.

— Văd. Și timpul zboară!... Și mașina!...

Glasul omului de sus se frînse aici. Parcă tresări, răscolit de ceva:

— Cum te cheamă?

— Trică, răspunse Marian.

— Trică, se precipită căpitanul. Vezi bradul din spatele tău?

— Văd.

— Ce-ar fi... Urci și...

— Trică urcă greu... Eu mă pricep mai bine, se oferi Marian.

— Totuși, bradul e înalt, aproape că protestă Trică. Poate e mai bine să așteptați... curentul...

Marian începu însă urcușul. Da, se pricepea la asta. Aproape că-l invidiai. Sprijinit cu tălpile în cureaua de la pantaloni, cu brațele lui scurte, departe de a cuprinde bradul puternic, voinic, Marian urca harnic, cu un capăt de frînghie între dinți.

— Ce se mai aude cu mașina?

Chiar, ce era cu ea? Parcă nu se mai auzea motorul. Sau era numai o părere?

— A oprit.

— Departe?

— Cam la jumătatea drumului. Da. Sigur. Uite însă că a pornit din nou. Mamă, măiculiță, ce demaraj!

— Trică, hei, mă, n-auzi?

Strigătul lui Marian era gîfîit. Rostea rar cuvintele.

— Vezi că... s-a agățat frînghia... Acolo, jos.

Trică descurcă frînghia care urca și ea harnică, supusă, după Marian.

— Mai odihnește-te, băiete!

— Mda...

Băiatul urca, bradul devenise subțire, ușor de cuprins, urca și mașina roșie vuind infernal acum, aproape, deși muntele are ecouri înșelătoare și nu întotdeauna te poți bizui pe ele. De acolo, din vîrful bradului, Marian izbuti chiar de la prima încercare să atingă telecabina. La a doua încercare, căpitanul prinse capătul de frînghie.

— Vrei să legi de copac?

— Aici, în vîrf?

— Nu, jos.

— Hei, Trică, ai auzit?

Trică încolăci urgent trunchiul viguros, numai furnici. Cum trăiau oare aici, la înălțime, cu vînturi violente, cu aerul tare? Marian începu să coboare o dată cu căpitanul care-și azvîrli mai întîi șapca la doi pași de rucsacul desfăcut. Băiatul venea repede, pe trunchiul drept; căpitanul la fel, oblic, prins cu brațele și cu picioarele de frînghia subțire, dar puternică. Undeva, pe șoseaua de alături, s-auzea motorul automobilului roșu. Venea ca o vijelie, cutremurînd liniștea brazilor, tăcerea de piatră a munților, cu răgetul lui de fiare fierbinți, chinuite cumplit. La doi metri de pămînt căpitanul sări, își înșfăcă din mers șapca, rosti un «mulțumesc» grăbit și alergă spre șosea.

Trică și Marian, uluiți, abia observară cum căpitanul își scoate pistolul din mers. Curînd, apoi, liniștea muntelui redeveni și mai adîncă și mai răscolitoare. O tulbura doar urcușul telecabinei care porni pe nesimțite, cu frînghia lui Trică, cu tot.

DUNAREA FIERBINTE 3

Scenariu: ION ARAMĂ

Desene: NICU RUSU

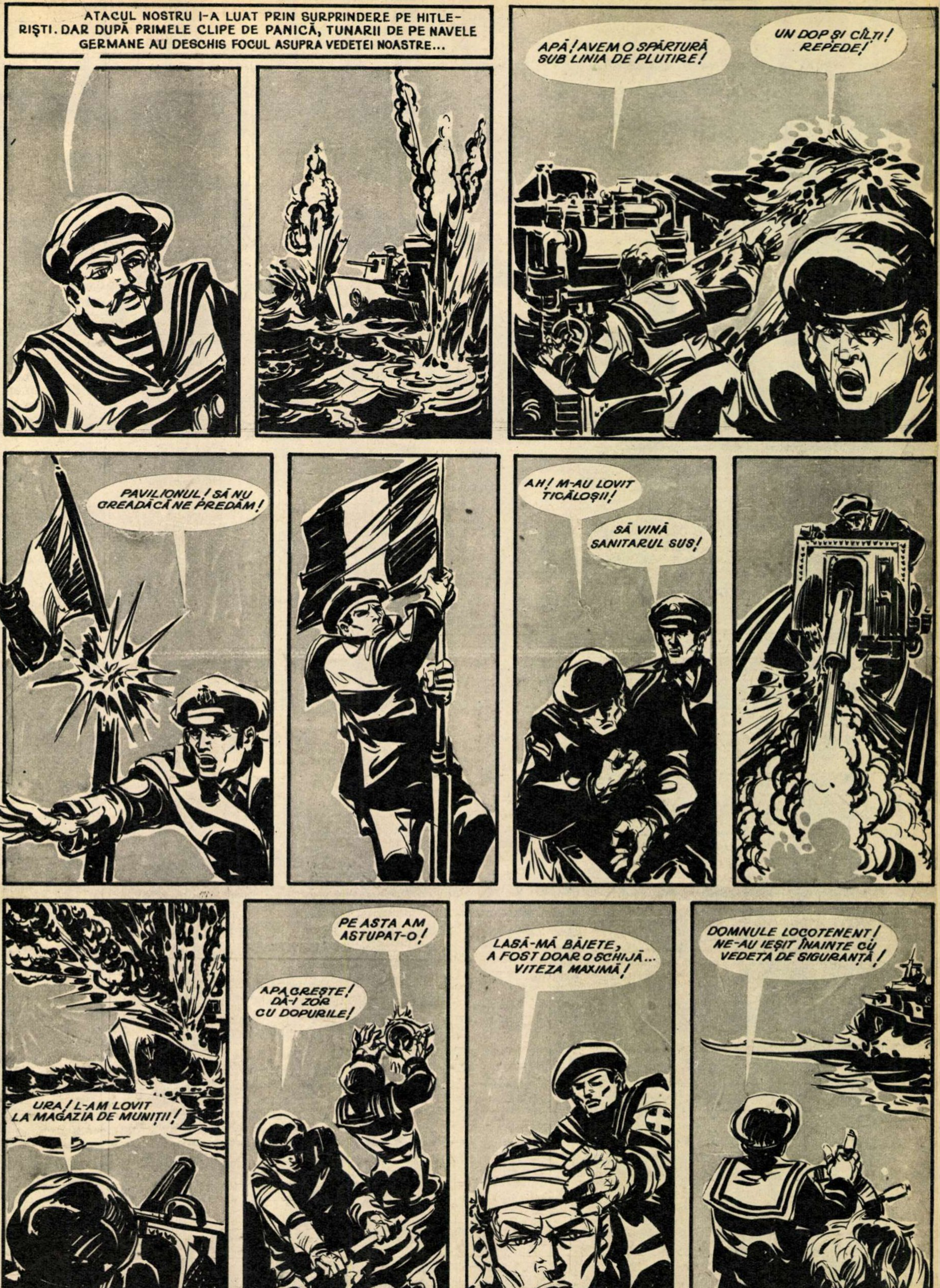
ATACUL NOSTRU I-A LUAT PRIN SURPRINDERE PE HITLERIȘTI. DAR DUPĂ PRIMELE CLIPE DE PANICĂ, TUNARII DE PE NAVELE GERMANE AU DESCHIS FOCUL ASUPRA VEDETEI NOASTRE...
APĂ! AVEM O SPĂRTURĂ SUB LINIA DE PLUTIRE!
UN DOP ȘI CÎLȚI! REPEDE!
PAVILIONUL! SĂ NU CREADĂ CĂ NE PREDĂM!
AH! M-AU LOVIT TICĂLOȘII!
SĂ VINĂ SANITARUL SUS!
URA! L-AM LOVIT LA MAGAZIA DE MUNIȚII!
PE ASTA AM ASTUPAT-O!
APA CREȘTE! DĂ-I ZOR CU DOPURILE!
LASĂ-MĂ BĂIETE, A FOST DOAR O SCHIJĂ... VITEZA MAXIMĂ!
DOMNULE LOCOTENENT! NE-AU IEȘIT ÎNAINTE CU VEDETA DE SIGURANȚĂ!

(VA URMA)

Cu pluta pe Mu

MEMBRII ECHIPAJULUI EXPEDIȚIEI «MARIS»

Prof. Erika Drăgan, comandant; Dorin Adam, căpitan; Ileana Chichirez, secund; Florin Gide[illegible] geograf; Cornel [illegible], bucătar; Cornelia Tip[illegible] sanitar; Viorel Florea, biolog; Gheorghe Ni[illegible] istoric; Horia Jula, naturalist; Constantin Popescu, cineograf; Cornel Drăgan, prislea echipajului; [illegible] [illegible] și [illegible] Hanganu, cîrmaci.

Știți unde se află insula Maris?

Iată o întrebare care ar putea pune în cumpănă pe cei mai destoinici geografi. Și, neîndoielnic, nici unul dintre ei nu se va încumeta să determine pe hartă coordonatele — fie și cu aproximație — ale insulei Dacia. Doar doisprezece exploratori vă pot furniza aceste date: membrii expediției «Maris», care în cursul lunii iulie au pornit, îmbarcați pe o plută, să cerceteze o bună parte din cursul Mureșului — de la Deva și pînă la Arad. Și cum micile insule de prundișuri năpădite de stuf întîlnite în cale nu le-au aflat cartate, după pilda marilor exploratori, s-au vrednicit să împlînte pe malul celor mai răsărite dintre ele cîte o tăbliță pe care au scris primul nume al răzlețelor pămînturi dintre ape. Unul din acestea a fost înscris pe hărțile lor: insula Cutezătorilor.

Aceste tăblițe jalonează începuturile unei originale expediții de explorare, a cărei chibzuită organizare a început cu multe luni înainte.

2

Să facem cunoștință cu plutașii

Cei mai mulți dintre ei sînt elevii Școlii generale nr. 1 din Deva. Li s-au alăturat, cuceriți de ideea-cheie care a inspirat expediția, un pionier din Orăștioara și altul din Sarmizegetusa.

În fond, care-i ideea care i-a mobilizat pe cei doisprezece expediționari? Ei au hotărît să navigheze pe apele Mureșului — Maris flumen, cum îl aflăm citat de istoricii Romei — folosind ca ambarcație o plută alcătuită din trunchiuri de copac cioplite. Se știe doar că băștinașii daci utilizau asemenea ambarcații pentru a transporta sarcini grele pe drumul lesnicios ce-l oferea binevoitorul Maris. Și pînă nu de mult — încă prin 1925-1930 — plutașii transilvăneni cărăușeau sare și lemne în aval, înaintînd pînă în volburile dunărene.

Unul din iscusiții călăuzi ai plutașilor mureșeni de ieri, Traian Maris, din comuna Tisa, aflat, în pofida anilor mulți, încă voinic și iubitor de fapte îndrăznețe, și-a luat securea și tesla, hotărît să dea o mînă de ajutor și sfaturi pricepute tinerilor cutezători, dornici să-și construiască pluta cu mîinile lor. Și după cîteva zile de muncă pluta, temeinic încheiată, și-a început călătoria pe Mureș, avînd la bord pe cei doisprezece constructori-navigatori. Ileana Chichirez, secundul și cronicarul expediției, a deschis o primă pagină a jurnalului de bord înscriind, în fruntea ei data startului: 27 iulie 1972.

3

La început au fost visurile

Incepea o captivantă călătorie, chibzuită îndelung în preajma hărților și a numeroaselor cărți de geografie și geologie, de poezie și de istorie. Fiecare loc, fiecare sat și oraș îl știu din cărți ca și cum l-ar fi văzut și fiecare își are pentru ei un înțeles anume. Incă înainte de a înfrunta apele, nu totdeauna senine ale Mureșului, ei se îndemnau cu gîndul să facă popas într-o seamă de locuri aureolate de istorie, cum e Mintia, de pildă.

Mintia — aflată în preajma Devei — ecou toponimic peste milenii al castrului roman Micia, important port pe Mureș, aduce pînă la noi mărturia continuității elementului băștinaș în Dacia intercarpatică. Aici au fost aduse la lumina zilei documente arheologice — cum e fibula de argint cu inscripția «Quartine vivas» ce datează din secolul al IV-lea — care vădesc din plin această relatare.

Mintia, pe hărțile prezentului, este însemnată cu steluța roșie, simbol al izvoarelor de energie și lumină. Aici se află o puternică termocentrală — obiectiv de seamă al planului de cercetări documentare întocmit de expediționari.

Aici, în sălile vaste unde se rotesc zi și noapte turbinele, pionierii au avut prilejul să discute îndelung cu muncitorii și tehnicienii centralei care i-au călăuzit în universul captivant al tehnicii moderne, deslușindu-le mecanismele intime ale generatoarelor de energie și lumină.

Călătoria — simbol voit — a pornit din aval de barajul termocentralei, ctitorie a socialismului.

Tîlcul unei telegrame

Și după cîteva zile poșta ne aduce o telegramă prin care echipajul «Maris» ne informează că **«expediția se desfășoară fără incidente, potrivit programului».**

Fără peripeții, fără avarii. Se vădește acum cît de utile au fost exercițiile de navigație făcute sub îndrumarea instructorilor militari și a profesoarei de educație fizică Erika Drăgan, care a condus expediția. Acum înțeleg ei mai bine cît de utile sînt cunoștințele dobîndite cu stăruitoare muncă în lunga perioadă a pregătirilor.

I-am întovărășit o vreme, împărtășind cu ei fiorul lunecării repezi pe ape, farmecul nopților de vară începute vesel în preajma îmbietoarelor focuri aprinse pe mal, în preajma corturilor, entuziasmul cu care se îmbie fiecare din ei să afle cît mai multe despre locurile pe care le cercetează. La Ilia — însemnat centru agricol și comercial — pionierii au aflat de la săteni cît de pustiitoare s-au vădit apele umflate ale Mureșului, în vara lui '70, care au distrus o bună parte din case și au putut vedea azi cît de puternică și pilduitoare poate fi forța unită a oamenilor. Orașul Ilia a fost reconstituit și e astăzi mai luminos și mai frumos ca în anul invaziei apelor.

Viitoarea

Scrisul cursiv, ordonat al secundului umple pagină după pagină jurnalul de bord, consemnînd rezultatele fructuoase ale expediției. Fotoreporterul încearcă mereu aparatul cu role noi. S-a «turnat» și

ureş

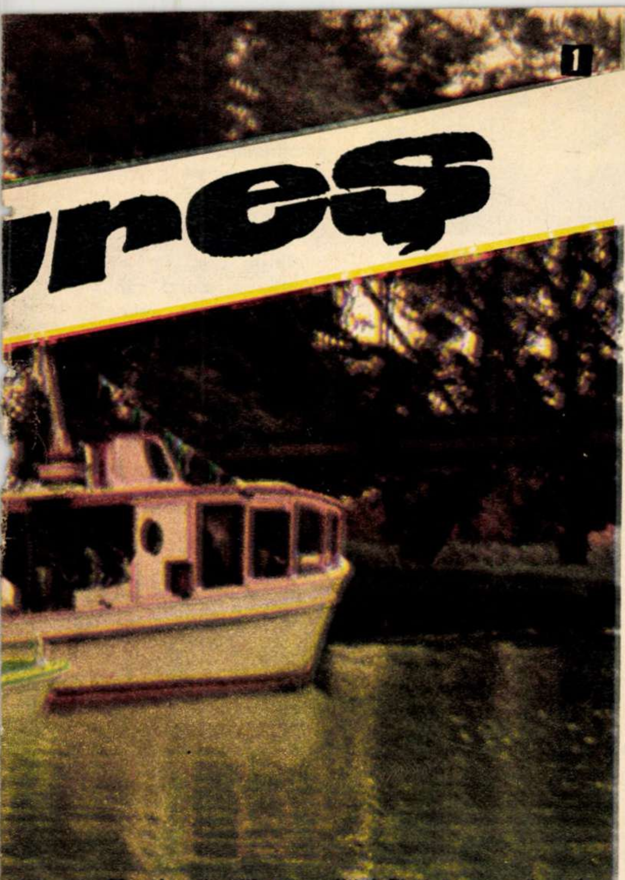

un film al peripețiilor expediției, fiindcă neprevăzutul nu poate fi înlăturat nici chiar din calculele cele mai prudente. Și neprevăzutul a intervenit în ritmul egal al călătoriei, aproape de încheierea ei, în fața Iiteului, unde stîncile golașe își țes colțurile din spuma verzuie pe care o face Mureșul, lovindu-se de împotrivirea pietrei. Aici, la «talpa iadului», navigatorii de pe «Maris» au dat un neașteptat examen în care le-au fost puse la încercare priceperea de a conduce pluta, sîngele rece, ingeniozitatea și curajul, rezistența la efort și... umorul. Pluta s-a lovit de un prag ascuns și apele au rotit-o în jurul unui ax invizibil. Apoi a rămas împotmolită în prundiș. Cei doisprezece cutezători au sărit în apă pentru a ușura ambarcațiunea. Ei au izbutit să desprindă pluta din capcana de nisip și — după cîteva opinteli — ea a fost condusă dincolo de vălmășagul «tălpii iadului».

— Inainte, cu toate motoarele! ar fi spus căpitanul Uragan.

Căpitanul expediției, Dorin Adam, s-a mulțumit s-o bată pe umăr pe Corina Drăgan — prîslea expediției.

— Ți-a fost frică?

— Frică? Puțin, o clipă. Apoi v-am văzut ce liniștiți înconjurați pluta, după ce ați sărit în apă, am sărit și eu...

Zbuciumul a fost învins. Pluta și-a reluat cursa și după peste 200 de kilometri parcurși a acostat în «portul Arad».

Expediția «Maris», pornită să exploreze frumuseți ale patriei și realitățile zilelor noastre de pe Mureș, își realizează astfel un vis pasionant. Acum, membrii echipajului așteaptă cu emoție cuvîntul juriului de specialiști al «Expedițiilor Cutezătorii». Satisfacția scopului împlinit reprezintă deja, pentru ei, întîia și cea mai frumoasă răsplată.

AUREL LECCA

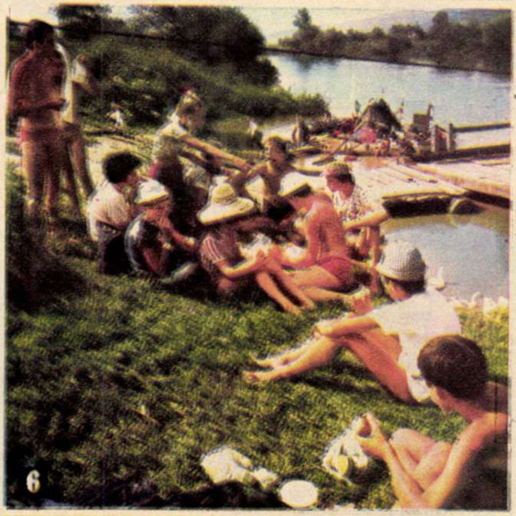

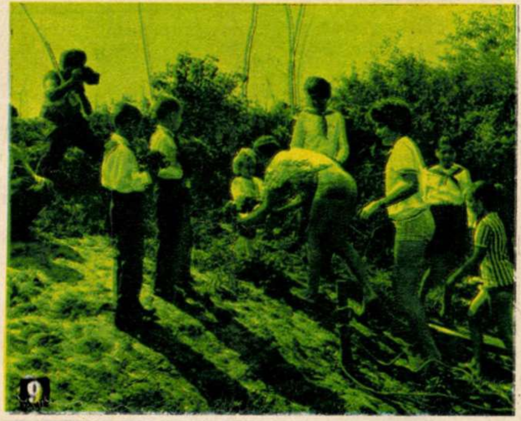

1. Plecarea spre Mintia de la baza nautică din Deva.

2. Părăsind Mintia, important port la Mureș în timpul romanilor.

3. În drum spre Leșnic, străveche așezare românească.

4. În mijlocul sătenilor din Ilia, comună care în ultimii ani a devenit important centru agricol și comercial.

5. Popas la Zam, fost centru important al plutăritului pe Mureș.

6. «Portul» Gurasada în preajma căruia se află o plantație experimentală de bambus.

7. Ileana Chichirez secundul expediției notîndu-și impresiile.

8. Bucătarul expediției, mereu grijuliu să aibă rezerve de apă.

9. Un prilej de bucurie: întîlnire cu copiii din Tisa.

10. Pluta «ancorează» în «portul» Zam.

11. Echipat ca un autentic navigator, hidrologul expediției pozează cu mîndrie.

12. Foc de tabără la Zam.

100 de ani de la moartea poetului

DIMITRIE

Dimitrie Bolintineanu — portret.

O odăiță lungă, îngustă. În dreptul ferestrei, un pat de fier, în care stă toropit un bărbat palid, cu ochii arzători. Lîngă perete, o bibliotecă încărcată cu vrafuri de volume, unele cu coperți legate în piele sau lemn, pe care pot fi citite titluri ca «Iliada», «Odiseea», «Divina Comedie» și altele. Între bibliotecă și pat, se află o masă unde sînt îngrămădite, deasemenea, o mulțime de cărți, volume de versuri și teatru, romane, articole, eseuri și studii scrise în limbile română și franceză de cel ce zace în pat. Deoarece bărbatul ce se află aici, în Spitalul Pantelimon, de lîngă București, nu este altul decît preacunoscutul scriitor român Dimitrie Bolintineanu.

Încă în urmă cu un an, Cezar Boliac protestase în parlament: «Acest poet, Dimitrie Bolintineanu, care ne-a mișcat inima cu cîntecele sale, ar fi o crimă să-l lăsăm în mizerie!» Parlamentarii și miniștrii țării dăduseră însă din umeri. Ce-i durea pe ei că, pentru a se putea plăti o parte din îngrijirile necesare însănătoșirii poetului, mobila și biblioteca, la care acesta ținea cel mai mult, fuseseră puse la loterie? Noroc numai că ele, fiind cîștigate de doi confrați, scriitorii Vasile Alecsandri și Costache Negri, aceștia i le restituiseră. Iar prietenul său din copilărie, Alexandru Zane, îi adusese chiar draga lui bibliotecă în încăperea spitalului. Același bun și credincios prieten îl vizitase de altfel, în cursul dimineții, și plecase destul de mulțumit că suferințele bolnavului se alinaseră, mai mult decît făgăduitor în această ultimă zi.

Afară, în ograda spitalului, împresurată de umbrele amurgului, adîncită de norii care se tot îndesau de cîteva ceasuri pe cer, se auzea glasul unei femei care își chema copiii la cină. Ecoul cuvintelor ajunseseră pînă la urechile bolnavului. Glasul ei aducea uimitor cu acela al propriei sale mame, care se prăpădise, cînd el nu împlinise încă nici doisprezece ani, după ce, cu puțin înainte, își pierduse și tatăl.

— Dimitrie, te-ai afundat din nou în cărțile tale de poezii?... aude el în amintire. Du-te la joacă!...

Citise și citea, cu sete, tot ce-i cădea în mînă, de cum învățase să deslușească slovele. Iar mama, ca și sora lui mai mare, Caterina, erau neliniștite de sănătatea destul de firavă a copilului.

Sora lui, Caterina! Singura care mai rămăsese în viață din familie. Se revede alergînd spre ea, arătîndu-i niște foi tipărite: «Curierul de ambe sexe».

— Mi s-a publicat prima poezie: «O fată tînără pe patul morții» și cine crezi că scrie despre mine? Însuși Eliade Rădulescu!...

Bucuria îl înăbușă. Caterina îl strînge în brațe și-l sărută pe obraz.

Imaginea i se șterge și se ivește alta.

Sînt împreună mai mulți tineri. La îndemnul lui Nicolae Bălcescu, au întemeiat Societatea secretă de luptă pentru binele Patriei: «Frăția» și «Asociația literară a României». Între tinerii luptători se află scriitorii Ion Ghica, Grigore Alexandrescu și Cezar Bolliac.

— Compune, tu ai talentul necesar, ceea ce are în aceste momente, mai multă nevoie poporul nostru: cîntece patriotice. Ori scrie, în versuri, legendele și baladele istorice... Pentru viitorime...

Cel care i-a vorbit, ațintindu-l cu ochii lui sfredelitori, este Nicolae Bălcescu, față de care Bolintineanu nutrește un adevărat cult.

Bolnavul întinde mîna spre locul știut și ia între degetele tremurătoare un volum. Îl deschide la întîmplare. Citește: «Cela ce se bate pentru neatîrnare/ Are zece brațe, zece inimi are!/ Inime de foc». Deschide apoi alt volum. Dă cîteva file mai departe: «Ce e viața noastră în sclavie oare?/ Noapte fără stele, ziuă fără soare./ Cei ce rabdă jugul și-a trăi mai vor/ Merită să-l poarte spre rușinea lor!»

S-a întunecat de-a binelea. Adierea domoală a vîntului face să foșnească frunzișul castanului de lîngă fereastră. Îngrijitoarea se strecoară, ușor, în încăpere, îi aduce cina și atîrnă de lanțul din tavan o lampă aprinsă. Poetul privește îndelung pîlpîirea luminii și înviorat, murmură: «Tu te consumi, o, lampă, dînd raze luminoase;/ La lucrul meu ca tine eu însumi mă consum,/ Voind a da lumină acestei țări frumoase,/ Ce relele supun!» — murmură el din memorie.

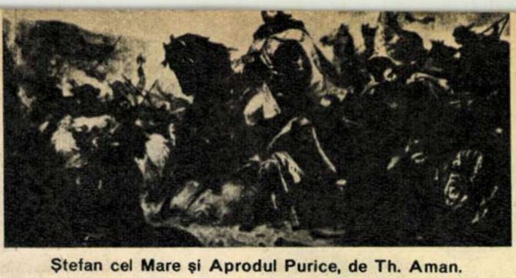

Ștefan cel Mare și Aprodul Purice, de Th. Aman.

Îngrijitoarea a plecat. Un vălmășag de alte gînduri și amintiri îl năpădesc. Se revede în iureșul revoluției de la 1848, în redacția ziarului «Poporul suveran», pe care-l conduce și unde scrie: «Nobili fii ai României/ Pînă cînd să suspinați?/ Iată ziua libertății,/ Către arme alergați!»

Retrăiește acele zile fierbinți, cînd, împreună cu îndrăzneața revoluționară Ana Ipătescu, luase parte la acțiunea pentru eliberarea guvernului provizoriu, arestat de forțele reacționare. Atunci recitise prietenilor săi «Blestemul», faimosul blestem din cuprinsul poeziei «Mihnea și Baba», scris împotriva tiranilor: «Oriunde vei merge să calci, o, tirane,/ Să calci p'-un cadavru și-n visu-ți să-l vezi!/ ...Să-ți arză plămînii d-o sete adîncă,/ Și apă, tirane, să nu poți să bei!/ ...Să plîngi! însă lacrimi să nu poți vărsa,/ Și orice dorință, și orice-ți va place/ Să nu poți, tirane, să nu poți gusta!»

«Ana Ipătescu» de Alexandru Ciucurencu.

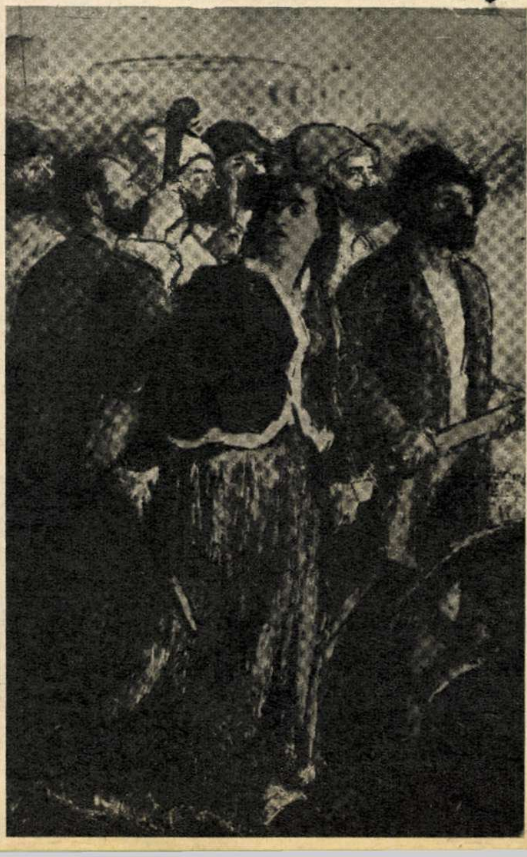

Revoluția a fost însă înăbușită. Și el, împreună cu Nicolae Bălcescu, Cezar Bolliac și ceilalți arestați au fost porniți cu o ghimie pe Dunăre. Evadează și își continuă, în exil, activitatea de scriitor revoluționar. Amărăciunea de a nu i se fi îngăduit să se reîntoarcă pe meleagul scump al patriei și nici măcar să-și îmbrățișeze sora, venită anume să-l întîlnească la Rusciuc, nu i se va șterge din inimă nicicînd.

După numeroase peregrinări, a izbutit, totuși, să revadă pămîntul țării atît de mult dorit.

A sunat ceasul cel mare al Unirii Principatelor Române. A urmat domnia lui Cuza-vodă. Devenind ministru al Instrucțiunii Publice, el va milita cu însuflețire pentru crearea Universității la București, pentru înființarea de școli, pentru întemeierea Facultății de litere și filozofie, pentru mărirea salariilor profesorilor și învățătorilor. A colaborat la elaborarea legii pentru împroprietărirea țăranilor și secularizarea averilor mînăstirești. Tot atunci a început lucrul la cartea cu atîta răsunet mai tîrziu: «Cartea poporului român».

O ia în mînă de pe măsuță. O privește îndelung. În ea se găsesc cîteva idei susținute încă de cînd a luat cuvîntul întîia oară în parlament: «*Cel mai prețios drept al unei națiuni este dreptul de a se guverna precum ea voiește, al doilea drept al unei națiuni este dreptul de a respinge prin putere orice agresiune nedreaptă de afară, al treilea drept este acela al dezvoltării libere și intregi a tuturor facultăților sale, pe cît aplicările lui nu vor fi stricătoare intereselor celorlalte națiuni.*»

Vîntul are, în clipa aceasta, o scurtă răbufnire. Smucește, mînios, perdeaua din fereastră și lampa, sfîrîind, se stinge. Frunzișul castanului se zbuciumă. Un fulger despică întunericul. Tunete lungi răsună în depărtare. Furtuna vuiește ca tropotul sălbatic al unui cal. Poetul se cutremură. Frînturi de versuri i se alungă și de astă dată prin minte: «Mihnea încalecă, calul său tropotă,/ Fuge ca vîntul;/ Sună pădurile, fîșie frunzele./ Geme pămîntul;/ ...Cerul se-ntunecă, munții se cleatenă,/

Titlul ziarului (cu data de 19 iunie 1848) al cărui conducător a fost un timp D. Bolintineanu.

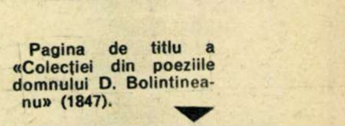

N. 1

POPORUL SUVERAN.

Ștefan cel Mare înaintea cetății Neamțului (desen după un tablou aflat la Muzeul din Iași).

«Cea din urmă noapte a lui Mihai Viteazu» — de Theodor Aman.

Pagina de titlu a «Colecției din poeziile domnului D. Bolintineanu» (1847).

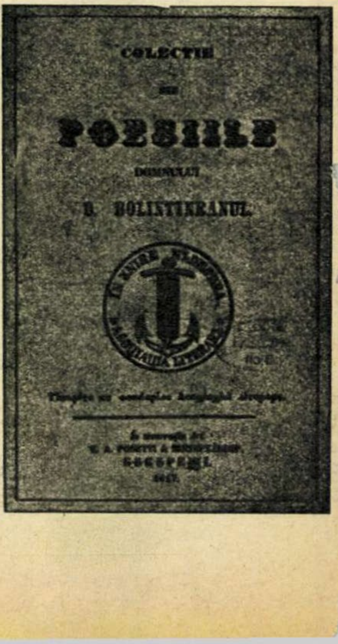

COLECTIE

POESIILE

DOMNULUI

D. BOLINTINEANUL

Evocare de **ALEXANDRU MITRU**

BOLINTINEANU

Mihnea tresare./ Fulgerul scînteie, tunetul bubuie;/ ...Calul său cade».

Cînd se trezi din scurtul său somn, noaptea trecuse. Se simți cuprins de o mare slăbiciune. Privi o clipă un buchet de flori proaspete, aflat pe masă. Un oftat îi scăpă din piept și-și dădu sufletul.

Puțin mai tîrziu, prietenul său Alexandru Zane, veni la spital, cum venea de obicei, în fiecare dimineață.

— Ce face? E mai bine? întrebă îngrijitoarea care-i ieși în întîmpinare.

— S-a stins.

— Nu, o ființă ca el nu poate muri niciodată din cugetele noastre, îi răspunse în șoaptă Alexandru Zane. Aplecîndu-se sfios, mîngîie mîna celui care scrisese atîtea neîntrecut de frumoase cîntece, basme și legende în versuri. Nu va muri niciodată, acel care ne-a lăsat slovele. «Viitor de aur țara noastră are».

Era în ziua de 20 august 1872, duminică, orele 7 și 30 dimineața.

Micro-documentar

- Dimitrie Bolintineanu s-a născut în anul 1819 la Bolintinul din Vale, unde și-a petrecut primii ani ai copilăriei.

- În anul 1829, orfan de tată fiind, este trimis la București, la rude. Aici începe să învețe carte. Mai întîi acasă, apoi la școala de la Colțea, unde învățase și Ion Heliade Rădulescu. Mai tîrziu va fi elev la Sf. Sava. Printre colegii de acolo se afla Gh. Sion și Al. Zane, viitori prieteni devotați.

- Anii de după 1840 sînt ani de mari frămîntări social-politice pentru Țările Române, la care Bolintineanu participă cu însuflețire. În 1843 se afiliază Asociației revoluționare «Frăția», înființată de Ion Ghica, Nicolae Bălcescu și Cristian Tell. Activitatea sa revoluționară exercită o puternică influență asupra creației sale poetice. În locul unor elegii tînguitoare, el va scrie acum cîntece patriotice și legende care preamăresc eroismul poporului în lupta pentru libertate (*Ștefan cel Mare și Maica sa, Cea din urmă noapte a lui Mihai cel Mare, Mircea cel Mare și solii* conținînd cunoscutele versuri: *«Viitor de aur țara noastră are/ Și prevăz prin secoli a ei înălțare.»*).

- Datorită unei burse, în anul 1846 poetul se află la studii la Paris.
- În anul 1847 apare primul său volum de versuri *Colecție din poeziile domnului D. Bolintineanu*, care cuprinde versurile scrise și publicate de poet pînă la acea dată. În prefața volumului, autorul își mărturisește credința că literatura trebuie să slujească marile aspirații ale poporului în lupta sa pentru libertate.

- În 1848 se întoarce de la Paris împreună cu alți tineri și ia parte la pregătirea revoluției. A condus ziarul revoluționar «Poporul suveran», organ al revoluției, pînă la reprimare.

- După înfrîngerea revoluției, Bolintineanu este silit să plece în exil, unde desfășoară o largă activitate literară. În anul 1852 i se tipărește la Iași cel de al doilea volum de versuri «Cîntece și plîngeri».

- La sfîrșitul anului 1857, în toiul frămîntărilor pentru Unire, poetul revine în Moldova, unde-și regăsește vechii prieteni, pe G. Sion, V. Alecsandri, M. Kogălniceanu și alții.

- La 24 ianuarie 1859 el salută cu următoarele cuvinte entuziaste alegerea lui Cuza ca domnitor al Țărilor Române: *«În adevăr, o zi atît de frumoasă pentru români nu s-a arătat de 260 de ani în istoria țărilor»*.

- În anul 1862 apar noi volume de Bolintineanu: *Legende noi* și romanul *Elena*. În colaborare cu A. Zane și M. Costiescu, poetul traduce romanul *Mizerabilii* de V. Hugo.

- După detronarea lui Cuza, Bolintineanu, dezgustat de politicianismul timpului, în special la venirea lui Carol, dezlănțuie un atac necruțător împotriva moravurilor vremii.

- În 1871, sărac și bolnav, abia ducîndu-și zilele din pricina sărăciei, Bolintineanu este internat la spital. În iunie 1872 primește o scrisoare nesemnată, însoțită de o sumă de bani. Expeditorul era în realitate fostul domnitor Ioan Cuza.
- Bolintineanu a fost înmormîntat la Bolintinu din Vale, iar mai tîrziu sculptorul Storck-junior i-a executat acolo un monument.
- Ne-a lăsat, după aproape 30 de ani de activitate, 50 volume de scrieri

Rezultatele concursului de desene Bucuriile primăverii
PE CELE CINCI CONTINENTE

CELE MAI FRUMOASE DESENE VOR PARTICIPA LA FAZA FINALĂ A CONCURSULUI (PARIS, 6 OCTOMBRIE 1972), ALĂTURI DE LUCRĂRI ALE COPIILOR DIN ALTE ȚĂRI. MARELE PREMIU INTERNAȚIONAL: O CĂLĂTORIE ÎN JURUL LUMII CU AVIONUL, OFERITĂ DE FONDURILE NAȚIUNILOR UNITE PENTRU COPII (UNICEF).

(urmare din pag. 3)

18. **Mărgescu Ion,** Școala generală nr. 1, comuna Vulturești, județul Argeș;

19. **Munteanu Rodica**, Casa pionierilor, Oltenița;

20. **Codîrlă Nicolae**, Școala generală nr. 12, Brăila.

Premiul II — trusă de pictură și un set de rachete minitenis, tip UNICEF:

21. **Popa Aron**, 13 ani, comuna Zagon, județul Covasna;

22. **Bardașu Elisabeta**, 13 ani, Școala generală Lespezi, comuna Gîrleni, județul Bacău;

23. **Butnaru Ana**, 12 ani, Școala generală Lespezi, comuna Gîrleni, județul Bacău;

24. **Bezdedeanu Dumitru**, 11 ani, comuna Vulturești, județul Argeș;

25. **Șipoș Catrina**, 12 ani, Școala generală Lespezi, comuna Gîrleni, județul Bacău;

26. **Radu Carmen**, 13 ani, Școala generală nr. 5, Bacău;

27. **Radu Gheorghe,** 12 ani, Școala generală Afumați, județul Ilfov;

28. **Deșoptea Gica**, 13 ani, Școala generală Codlea, județul Brașov.

Premiul III — un aparat foto «Certina»-Cutezătorii și cîte un bumerang, pentru băieți și cîte o jucărie cu arc pentru fete, oferite de UNICEF:

29. **Mititelu Ștefan**, 12 ani, Școala generală Lespezi, comuna Gîrleni, județul Bacău;

30. **Ionescu Tudor,** 13 ani, Școala generală nr. 11, Buzău;

31. **Roman Monica**, 10 ani, Casa pionierilor Sibiu;

32. **Arhire Lenuța**, 13 ani, Casa pionierilor Bacău;

33. **Drehuță Valeriu**, 13 ani, Școala generală nr. 5, Bacău;

34. **Constantinescu Ion,** 11 ani, Școala generală nr. 1, Vulturești, județul Argeș;

35. **Boboc Ștefan**, 11 ani, Școala generală nr. 2, Codlea, județul Brașov;

36. **Dumitrescu Constantin**, 10 ani, Școala generală Vulturești, județul Argeș;

37. **Peter Mariana**, 15 ani, Școala generală nr. 2, Codlea, județul Brașov;

38. **Dinu Constantin**, 13 ani, Școala generală nr. 32, București;

39. **Czine László**, 11 ani, Școala generală Zagon, județul Covasna;

40. **Burticală Anica**, 13 ani, Școala generală, comuna Leu, județul Doli.

MENȚIUNI OFERITE DE BIROUL EUROPEAN UNICEF (Cîte un bumerang):

41. **Niculescu Iulian**, Școala generală nr. 2 Codlea, județul Brașov; 42. **Tankó Béla**, Școala generală Lunca de Sus, județul Harghita; 43. **Marian Nanu**, Școala generală nr. 11, Pitești; 44. **Celu Falutz,** Școala generală nr. 2, Buhuși; 45. **Dinu Constantin**, Școala generală nr. 32, București; 46. **Cornel Martin,** Școala generală nr. 11, Buzău; 47. **Ilie Gheorghe,** Școala generală, comuna Afumați, județul Ilfov; 48. **Lazăr Marton,** Casa de copii Miercurea-Ciuc, județul Harghita; 49. **Huiban Vasile**, Școala generală nr. 5, Bacău; 50. **Pascu Sorin,** Școala generală nr. 5, Bacău;

Cîte un medalion «Cutezătorii».

51. **Timar Gabor,** Școala generală Lunca de Sus, județul Harghita; 52. **Ciocan Doru,** Școala generală nr. 5, Bacău; 53. **Spînu Gheorghe**, Școala generală nr. 14, Brașov; 54. **Berbecaru Elena**, Școala generală nr. 1, Buhuși; 55. **Burtea Aurelian**, Școala generală nr. 32, București;

Cîte o jucărie cu arc (UNICEF)

56. **Hoptior Gabriela,** Casa pionierilor Oltenița; 57. **Lișman Lucica**, Școala generală nr. 2, Codlea, județul Brașov; 58. **Druiu Mariana,** Casa pionierilor, Oltenița; 59. **Preda Olimpia**, Școala generală nr. 1 Chiojdeanca, județul Prahova; 60. **Mihaela Clapon**, Casa pionierilor, Bacău; 61. **Liliana Ciobanu**, Școala generală nr. 5, Bacău; 62. **Ioana Iordache,** Școala generală nr. 21, București; 63. **Marioara Gîrhoan,** Școala generală nr. 14, Brașov; 64. **Maria Domokos,** Liceul din Sovata; 65. **Emese Simon,** Liceul din Sovata; 66. **Liliana Arcușencu,** Școala generală nr. 87, București; 67. **Anica Burticală,** Școala generală, comuna Leu, județul Dolj; 68. **Topuzaru G. Elena**, Școala generală nr. 1, Munte Buzău, județul Ialomița; 69. **Banciu Adriana,** Școala generală nr. 87, București;70. **Ciobanu Florica**, Școala generală nr. 14, Brașov; 71. **Brenndőrfer Edith,** Scoala generală nr. 14, Brașov; 72. **Indru Nicoleta,** Casa pionirrilor, Lugoj; 73. **Danilov Ana,** Școala generală nr. 3, Rădăuți; 74. **Nedelcuță Antoaneta**, Liceul de coregrafie, București; 75. **Ioana Bulandra,** str. Ghirlandei nr. 9, bloc 43, sc. 4, ap. 129, București; 76. **Lutsch Adele**, Școala generală nr. 8, Sibiu; 77. **Schneider Katharina,** Școala generală nr. 12, Sibiu; 78. **Dănilă Monica**, Școala generală nr. 18, Sibiu; 79. **Lösch Johanna**, Școala generală nr. 2, Sibiu; 80. **Arcușencu Liliana,** Școala generală nr. 87, București.

20 mențiuni constînd în truse desen

81 **Pîrleci Alexandrina,** Scoala generală nr. 32, București; 82. **Georgescu Elena**, Școala generală nr. 1, Vulturești, județul Argeș; 83. **Dică Mioara**, Școala generală nr. 12, Galați; 84. **Toma Maria**, Școala generală, comuna Afumați, județul Ilfov; 85. **Pîrvulescu Mariana**, Școala generală nr. 80, București; 86. **Olaru Mariana**, Școala de muzică și arte plastice, Bacău; 87. **Alecu Rodica**, Școala generală, comuna Afumați, județul Ilfov;

88—90. **Fraților Zorzoliu** — Gabi, Mihaela și Cristi — din Drăgănești-Olt.

91. **Voichița Robert,** Horezu; 92. **Dobrescu Florentina**, Brăila; 93. **Duca Florentina**, Brașov; 94. **Cazan Angela**, Orăștie-Hunedoara; 95. **Bănică Tiberiu**. Bacău; 96. **Popa Ale-**

ROMAN FOILETON
DE SEVER NORAN
4
Vacanță neobișnuită
UN ACCIDENT CIUDAT ȘI O... MUSTAȚĂ

În după-amiaza aceleiași zile, pe la ora șase, mă aflam în dreptul hotelului «București», în părculețul din fața clădirii. Îmi luasem manualul de radiotehnică și-l răsfoiam distrat, trăgînd mereu cu coada ochiului spre intrarea hotelului. L-am văzut pe Ovidiu, dar nu am stat de vorbă cu el. Așa îmi închipuiam că sîntem mai... conspirativi.

Așteptarea mea s-a dovedit zadarnică. Nici urmă de bătrîn. Se apropia ora 8, cînd, din hotel, a apărut Marcela. Știam că locuia acolo, așa că n-am fost surprins văzînd-o. După ce a privit în stînga și în dreapta, ca și cînd s-ar fi așteptat să întîlnească pe cineva, Marcela a venit și s-a așezat chiar lîngă mine. E drept, în părculeț nu era decît o singură bancă: aceea pe care stăteam eu.

Abia se așezase că am zărit trecînd prin fața hotelului un ins îmbrăcat în haine de culoare deschisă. Mergea într-un fel deosebit: cu umărul drept împins înainte. Începuse să se întunece, așa că nu mai vedeam bine la distanță. În afară de asta, omul acela privea într-o parte și nu-i puteam vedea fața. Hainele — un gri-alburiu — semănau parcă cu cele ale bătrînului pe care îl văzusem la «Crizantema» în ziua precedentă. M-am ridicat de îndată și am pornit-o

Ajunsesem aproape, cînd acesta s-a întors și am avut impresia că mă privește cu atenție. A fost, desigur, o iluzie. În clipa următoare, se întorsese și-și continua drumul spre cinematograful din colț, care se numea tot «București», ca și hotelul. Insul era destul de tînăr și nu purta nici un fel de aparat auditiv. Am revenit pe bancă, dar n-am mai deschis cartea de radiotehnică, deoarece se întunecase și nu mai puteam să citesc. Se făcuse ora nouă. Marcela stătea cu mîinile în poală și privea absentă undeva, în lungul bulevardului. Voiam tocmai să mă ridic și să plec, cînd, din hotel, și-a făcut apariția un tînăr în uniformă de comisionar care a venit drept spre noi.

— Doamna Marcela Stoenescu? a întrebat el.

— Da.

— Am un pachețel pentru dumneavoastră, a spus tînărul. A fost lăsat la recepție de către un domn.

— Mulțumesc.

Tînărul s-a depărtat. Marcela a desfăcut pachețelul și am zărit o cutioară în interiorul căreia se aflau doi butoni de manșetă și un ac de cravată. Marcela a privit cu multă atenție butonii, apoi acul de cravată. După cîteva minute, s-a ridicat grăbită, pornind în întîmpinarea unui bărbat: era... nenea Paul.

M-am luat după cei doi, prefăcîndu-mă că privesc cu multă atenție vitrinele magazinelor. Se înnoptase de-a binelea. Pe străzi se aprinseseră luminile. Cerul înnorat făcea ca noaptea să pară și mai întunecată. Nenea Paul avea o servietă neagră, nu prea voluminoasă, pe care o ținea sub braț. Începuse să-i explice ceva Marcelei, dar nu puteam auzi mare lucru. O singură frîntură de frază mi-a ajuns la ureche. Nenea Paul spunea fetei că se grăbește spre casă, deoarece și-a luat ceva de lucru. Zicînd acestea, a arătat spre servietă.

Trecusem de cinematograful «București» (în mulțimea de acolo, de la intrare, se pierduse mai înainte insul care purta haine de aceeași culoare cu ale bătrînului de la «Crizantema») și tocmai voiam să traversăm o stradă destul de întunecoasă cînd, pe neașteptate, de pe o străduță lăturalnică, a țîșnit o mașină și pur și simplu a dat buzna spre noi. Marcela a țipat speriată, iar nenea Paul s-a înălțat parcă.

xandrina, Deva; 97. **Fullajtar Ildiko**, Brașov, 98. **Codrilă Nicolae**, Brăila; 99. **Bociuc Lica**, Rădăuți; 100. **Zaharescu Romeo**, București.

Revista «Cutezătorii» mai oferă 100 de mențiuni, constînd în cîte o trusă guașă, următorilor participanți:

101. **Mihai A. Cornel**, Casa pionierilor Brăila; 102. **Ion Mărășteanu**, București. 103. **Constantin Dinu**, Școala generală nr. 32, București; 104. **Karoly Timar**, Școala generală Lunca de Sus, județul Harghita; 105. **Mihăiță Ramona**, Școala generală nr. 2, Oltenița; 106. **Chirițescu Liliana**, Școala generală Bîrzești, județul Argeș; 107. **Mateescu Ion**, Școala generală Bîrzești, județul Argeș, 108. **Buzatu Luminița**, Școala generală nr. 11, Pitești; 109. **Nicola Sergiu**, Casa pionierilor Timișoara; 110. **Mironiuc Mariana**, Rădăuți; 111. **Șchiopu Elisabeta**, Bacău; 112. **Totu P. Maria**, Lespezi-Bacău; 113. **Ilie Georgeta**, București; 114. **Mațican Elena**, București; 115. **Tatoi Rodica**, București; 116. **Drăgoi Mioara**, Galați; 117. **Lupaștean Carmen**, Rădăuți; 118. **Brădățeanu Dana**, Rădăuți; 119. **Matei Constanța**, Brăila; 120. **Gîrlan Margareta**, Casa pionierilor Bacău; 121. **Lelkes Iosiv**, Luduș; 122. **Banu Luminița**, Vulturești-Argeș; 123. **Theil Gerhard**, Sibiu; 124. **Spiridon Iulian**, Bacău; 125. **Simion Petrică**, Buhuși; 126. **Dobra Octavian**, București; 127. **Dinu Ion**, Afumați-Ilfov; 128. **Matei Mina**, Galați; 129. **Holzer Werner**, Turda-Cluj; 130. **Popa Dan**, Galați; 131. **Mușat Lenuța**, Bacău; 132; **Peter Mariana**, Codlea-Brașov; 133. **Gutman Estela**, Rădăuți; 134. **Rizescu Angela** Vulturești-Argeș; 135. **Șoptea Nicolae**, Codlea-Brașov; 136. **Talașman Adriana**, Galați; 137. **Knochner Susanna**, Sibiu; 138. **Arcușencu Liliana**, București; 139. **Arsenescu Relu**, Vulturești-Argeș; 140. **Ciobanu Liliana**, Bacău; 141. **David Dan**, Pitești; 142. **Micu Ion**, Vulturești-Argeș; 143. **Gheorghe Liviu**, Afumați-Ilfov; 144. **Besnă Maria**, Afumați-Ilfov; 145. **Brumă Constantin**, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej; 146. **Bodor Erzsébet**, Ugra-Harghita; 147. **Ana Elena**, Vulturești-Argeș; 148. **Pascu Sorin**, Bacău; 149. **Floarea Dorina**, Vulturești-Argeș; 150. **Oncescu Liliana**, Vulturești-Argeș; 151. **Constantinescu Ion**, Vulturești-Argeș; 152. **Maria Constantin**, Vulturești-Argeș; 153. **Onică Constanța**, Vulturești-Argeș; 154. **Dumitrescu Dan**, București; 155. **Cristofor Florin**, București; 156. **Drăgan Rodica**, Cărpeniș-Brașov; 157. **Zaharia Florica**, Buzău; 158. **Alexe Silvica**, Brașov; 159. **Avrămită Florica**, Bucuresti: 160. **Dănilă Sorin**, Orăștie-Hunedoara; 161. **Popovici Liliana**, Moldovița-Suceava; 162. **Surdu Doina**, Lugoj; 163. **Pintilie Adrian**, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej; 164. **Bucioacă Ioan**, municipiul Gh. Gheorghiu Dej; 165. **Mutulescu Dănuț**, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej; 166. **Brumă Nicolae**, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej; 167. **Cămărașu Ani**, Oltenița; 168. **Ilie I. Gheorghe**, Afumați-Ilfov; 169. **Ilie Gheorghe**, Afumați-Ilfov; 170. **Fășie Eleonora**, Hîrșova-Constanța; 171. **Marin Marcela**, Hîrșova-Constanța; 172. **Spătaru Costel**, Hîrșova-Constanța; 173. **Fotin Georgeta**, Galați; 174. **Constantinescu Janina**, Buzău; 175. Voicu Șt. Vasile, Buzău; 176. **Caracior Gh. Ion**, Afumați-Ilfov; 177. **Tigoianu Anny-Mary**, Brăila; 178. **Gănescu Silvia**, București; 179. **Cristea Mihaela**, Casa pionierilor Oltenița; 180. **Băzdăvan Gheorghe**, Pitești; 181. **Marchidan M. Ștefan**, Cucuieți, Teleorman; 182. **Popa R. Aurelia**, Brăila; 183. **Bursuc Teodor**, Moldovița-Suceava; 184. **Verman Cătălin**, Bacău; 185. **Grigore Gabriela**, Galați; 186. **Salciuc Elena**, Rădăuți; 187. **Ștefu Stan**, Clinceni-Ilfov; 188. **Constantin Nicolae**, Clinceni-Ilfov; 189. **Barbu Maria**, București; 190. **Bănică Tiberius**, Bacău; 191. **Ostap Marius**, Deva; 192. **Dumitru Mariana**, Codlea-Brașov; 193. **Zamfir Georgeta**, București; 194. **Bogdan Didina**, Brăila; 195. **Dan Georgeta**, Rădăuți; 196. **Mălăeru Cornel**, București; 197. **Petcu Mariana**, București; 198. **Preda Ionel**, Brăila; 199. **Voitecovici Viorica**, Prundu Bîrgăului, Bistrița-Năsăud; 200. **Simion Livia**, Rădăuți.

Revista «Cutezătorii» va mai oferi, de asemenea, 1 000 diplome de merit.

Secretarii juriului:
ECATERINA ROȘCA
MIHAI SÎNZIANU

---

făcînd o săritură. Servieta i-a scăpat din mînă. Ca într-o fulgerare, l-am zărit pe bătrînul cu proteză auditivă. Mașina și-a continuat drumul, pierzîndu-se în noapte. În mai puțin de două minute, la locul accidentului se strînseseră peste douăzeci de curioși. Nenea Paul era la pămînt. Bătrînul cu aparat auditiv se făcuse nevăzut.

— Mi-a dispărut servieta, am auzit glasul lui nenea Paul.

— Lasă că o găsim, îl liniștea Marcela, încercînd să-l ridice de la pămînt. Spune-mi, ești rănit? Te doare ceva?

— Să căutăm servieta. Trebuie să fie pe aici, pe undeva, prin întuneric. E foarte important să o găsim. Te rog, Marcela, caut-o...

Mi-a venit să zîmbesc, în ciuda situației nu prea plăcute în care îl vedeam pe nenea Paul. Știam că n-o să găsească servieta: aceasta era de acum în mîna bătrînului, care din păcate, dispăruse fără să-l pot urmări.

Am pornit spre casă, trecînd din nou prin fața hotelului «București», pentru a scurta drumul. Depășisem clădirea hotelului cînd, pe neașteptate, în fața mea s-a ivit... Ovidiu.

— Ce-i cu tine pe aici, El-Ka? am întrebat eu, surprins. Știi că nenea Paul a avut un accident? Și-a pierdut servieta. Acum cîteva minute.. acolo...

Ovidiu m-a tras spre lumina aruncată de felinar.

— Asta-i... obiectul? a întrebat el, arătîndu-mi o servietă pe care o ținuse la spate.

— Da! Asta e! Servieta lui nenea Paul! Sau una care seamănă cu ea! am exclamat eu. De unde o ai? Înăuntru e ceva foarte important. Așa zicea nenea Paul.

— N-am găsit nimic interesant. Doar niște ziare vechi. Vrei s-o duci tu la Fănel acasă?

— Te cred! Dar... ascultă, El-Ka, spune drept: de unde o ai?

— Am găsit-o pe jos, zvîrlită de un individ care fugea de rupea pămîntul.

— Un tînăr în haine gri? am întrebat eu.

— L-ai văzut și tu?

— L-am văzut azi pe cînd stăteam în părculeț. Mi s-a părut curios că avea haine gri deschis, ca moșneagul de la cofetăria «Crizantema». Tu ce părere ai, El-Ka?

Ovidiu n-a zis nimic.

— Știi, am reluat eu, azi, în timp ce stăteam în părculeț, a venit pe bancă, lîngă mine, Marcela. Un comisionar i-a adus un pachețel în care se aflau niște butoni și un ac de cravată. Ce zici? Nu crezi că prietena lui nenea Paul e în legătură cu moșneagul acela și împreună. Accidentul de astă-seară a fost «făcut», sînt sigur: ca să poată să-i fure servieta lui nenea Paul.

Ovidiu tăcea, privi undeva în lungul bulevardului.

— Ce părere ai, El-Ka? Dar spune și tu ceva!

— Du-i servieta lui nenea Paul. Asta-i tot. La revedere...

Zicînd acestea, Ovidiu a plecat, lăsîndu-mi servieta. În mai puțin de o jumătate de oră, mă aflam cu ea la Fănel, unde fusese adus cu o mașină, și nenea Paul.

— Servieta mea! Unde ai găsit-o, fizicianule? m-a întrebat nenea Paul.

I-am răspuns. Acesta a deschis-o și, deodată, a început să rîdă.

— Ei, poftim! În locul documentelor mele, găsesc doar niște ziare vechi. Și... și... Ei, dar asta ce mai e?

Dintre ziare căzuse un smoc de... păr alburiu.

— Ia te uită! O mustață! O mustață falsă! a exclamat dînsul. Ce-o mai fi și asta?

...Mustața semăna cu aceea purtată de... moșneagul cu aparat auditiv.

Toate ca toate, dar nu-l înțelegeam pe nenea Paul! I se furaseră niște documente importante, în locul lor fuseseră puse niște ziare vechi și... o mustață, iar lui îi ardea de rîs!

(VA URMA)

Manualul vacanței

GARNITURI DE MASA

Garnitura 1-material: 4 bucăți pînză colorată sau etamină, 60 cm/45 cm., 4 bucăți 45 cm/45 cm+1 cm de jur-împrejur pentru tiv, 4 bucăți 17/15 cm din același material. bumbac colorat.

Execuție: tiviți la mașină șervețele (cele 4 bucăți 45 cm/45 cm.).

— tiviți cu mîna cele patru bucăți 60 cm/45 cm, cu bumbac colorat, aplicînd și cele 4 bucăți 17 cm/15 cm în același fel (cusătură pe muche). Brodați pe buzunarele astfel formate pasărea cu bumbac colorat: conturați cu punct în urma acului, umpleți cu punct de drug neregulat (vezi desenul).

Garnitura 2-material: 4 bucăți pînză sau etamină, 60 cm/60 cm, bumbac în culoarea fructelor, bumbac verde pentru frunze, bumbac negru pentru contur.

Execuție: aceste șervete nu se tivesc. Destrămați marginile **(tăiate atent pe fir)** pentru formarea franjurilor. Desenați cu indigo fructele și frunzele, avînd grijă să le plasați pe mijlocul șervetului. Brodați cu bumbac negru contururile (punct în urma acului), la conturul frunzelor, punct lănțișor la conturul fructelor). Umpleți cu drug neregulat, iar punctele de la căpșuni, afine și smeură, cu punct drug regulat. La această garnitură puteți asorta servetele de diferite culori.

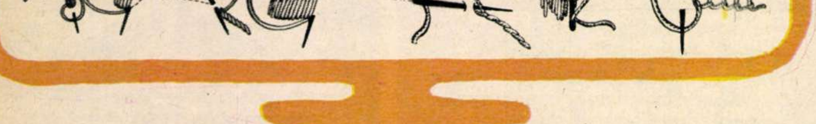

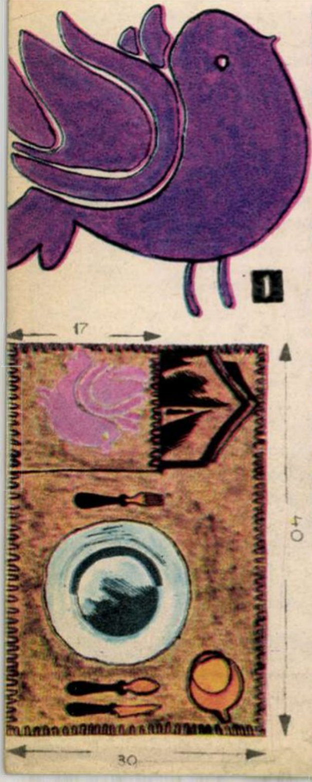

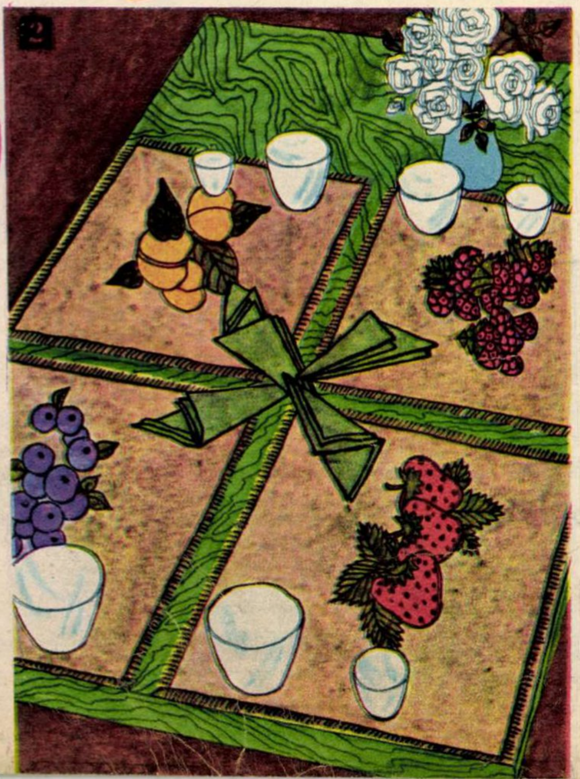

jurnalul Olguței

MARCELA BURLANCEA, Mădei, jud. Neamț. Olguțo, ajută-mă! In urma publicării jocurilor de perspicacitate compuse de mine, am primit pînă acum aproape 100 de scrisori. Cu toate că sînt în vacanță nu pridideșc să răspund, să trimit fotografii tuturor celor care mi-au cerut. N-aș vrea să par nepoliticoasă. Transmite-le mulțumiri pentru scrisorile lor frumoase și... fotografia mea.»

Cu multă plăcere, Marcela.

Sper că cei care au așteptat răspunsul tău vor înțelege impasul în care te-ai aflat și nu vor fi supărați de întîrziere.

ELENA ARNĂUTU, com. Baia, jud. Tulcea. «Acum, în vacanță, printre multe alte treburi, mă ocup și de... pasiunea mea — ilustratele. Vreau să propun prietenelor paginii noastre un schimb între ilustrate din Tulcea și din București. Îți și trimit cîteva. Vezi ce frumos e pe la noi?»

Cunosc frumusețile Deltei, Elena. Sînt sigură că rugămintea ta va găsi ecoul dorit și curînd îți vei putea completa albumul. Haideți, fetelor, scrieți-i degrabă Elenei. În ce mă privește vreau să fiu prima. Voi expedia o ilustrată chiar acum.

DOINA NISTOR, București. «De cînd sînt în clasa a VIII-a mă gîndesc adesea la ceea ce voi deveni în viață. Știi la ce m-am oprit? Mi-ar plăcea să fiu dactilografă. Ce părere ai?»

Dragă Doina, ce-aș putea să-ți spun decît că ai făcut o alegere bună. Pentru această profesie să te pregătești cu multă atenție mai ales la limba română (gramatică și ortografie). Scrierea corectă este o probă de mare importanță în examenul pe care îl ai de dat. Eu, de pe acum, îți doresc mult succes.

Pentru CARMEN DAN din com. Luna, jud. Cluj. STEFANIA VIDENIE din com. Jugureanu, jud. Brăila, MARIOARA ALBOIU din Segarcea și alte cîteva prietene care mă așteaptă să le fac o vizită în această vacanță le răspund în primul rînd cu mulțumiri pentru invitatie. Apoi, le anunț că mîine dimineață voi porni într-o excursie prin țara și, dacă timpul popasurilor îmi vor permite... **vă voi vizita, fetelor!**

Olguța

OPERAȚIUNEA „DIAMANT“

Cincizeci de pionieri, constituiți în cinci echipaje pornesc la drum...

Nu trecuseră nici douăzeci de minute de la plecarea echipajului «Pantera». Încordarea primelor clipe dispăruse. Comandantul își orientase echipajul în direcția stabilită, conform azimutului dat în schiță.

Pooooc! Cărarea se învălătuci într-un fum gălbui. Nouă membri ai echipajului se făcură una cu pămîntul. Cînd se dezmeticiră, îl văzură pe al zecelea — cercetașul antemergător, a cărui misiune era să sondeze terenul înaintea grupei — că se zvîrcolea la pămînt de «durere».

Era «rănit»!

*

La postul de prim ajutor, agitație mare. Sanitarii, care la repartizarea sarcinilor se temuseră că nu prea vor avea ce face, erau acum în alertă. Capcana, în care căzuse primul cercetaș al grupei «Pantera», reușise să păcălească și pe deschizătorii de drumuri ai celorlalte echipaje.

«Șoimii» au lăsat și ei «rănitul» la post și au revenit tiptil pe itinerar. Mai atenți, mai chibzuiți, mai cu experiență. După cîteva minute se convinseră că precauția le era bun aliat, întrucît au evitat o nouă surpriză. Detectoarele începură să țiuie alarmant. Purtătorii lor au încremenit. Ceilalți au rămas neclintiți. «Mine»!!! Pipăind fiecare centimetru de pămînt, cu detectorul, Costel a delimitat un culoar de trecere, marcîndu-l cu stegulețe. Primejdia a fost depășită!

*

«Către toate echipajele. Către toate echipajele. Grupa care se află mai aproape de răscrucea Plopilor să ia legătura cu «Diamantul»!... a fost «atacat» casierul unui C.A.P. și să-i dăm ajutor...»

Puși la curent cu cele întîmplate, membrii grupei «Albatros» au pornit în urmărirea infractorului. La treizeci de pași de răscruce, într-un șanț, ochii ageri ai lui Lucian descoperă un cojoc, recent abandonat, un cadou neașteptat pentru nările fine ale cîinelui polițist care însoțea grupa. «Teleghidat» de unda mirositoare, Spic făcu un salt ager într-un tufiș. Numai glasul cunoscut al caporalului ION ASAN reuși să-l îmbuneze.

«Infractorul» era prins.

Reporterul n-a putut surprinde toate momentele acestei acțiuni. Cu toate acestea, ca și participanții (pionieri din sectorul I al Capitalei) este convins că operațiunea «Diamant» și-a atins scopul.

Iată și impresiile cîtorva dintre participanți, ale «eroilor» amintiți în reportaj:

Viorel Gabrea: *«Nu a fost ușor să conduci un echipaj. Ce mi-a plăcut? Prinderea «spionului». Acolo m-am arătat adevărat comandant».*

Constantin Dragomir: *«Ambiția de a cuceri locul întîi ne-a dat puteri nebănuite. Nu credeam că am să pot afla atît de multe lucruri despre rolul măștii contra gazelor sau despre importanța disciplinei militare pe „front"».*

Paul Popovici: *«Ambiția de concurs, eforturile militarilor de a ne instrui și căldura cu care ne-au înconjurat. cred că pot fi puse pe primul plan».*

Liliana Tănase: *«Totul a fost minunat! Am rezolvat situații neprevăzute, ca în enigmele căpitanului Dumitrescu. Credeți că e puțin? El, tot așa de enigmatic o fi?»*

Ceilalți cutezători: (Lucian Năstase, Dana Simion, Anca Almașu, Adrian Timoianu, Adrian Chiriță) au fost de părere că situarea pe primul loc a tuturor echipajelor i-a făcut să plece cu zîmbetul pe buze. Altfel...

ENIGMA

O NOUĂ AVENTURĂ A CPT. DUMITRESCU

Cînd mai aveau cîțiva pași pînă să intre în pădure, căpitanul Dumitrescu îi spuse lui Radu:

— Tu ai să te ascunzi în tufișul de lîngă copacul acela înalt. Voi acționa singur pentru prinderea celor doi spioni.

— Nu credeți că e o luptă inegală?

— Ai dreptate, Răducule, dar momentul «șoc» mă va avantaja. Nu vor avea timp nici măcar să pună mîna pe arme.

DORESC SĂ CORESPONDEZE

Cornelia Stuparu, comuna Vîrtoajele de Sus, județul Teleorman; *Luminița Manolache*, Școala generală Săcălușești, Agapia, județul Neamț; *Dorina D. Filip*, satul Secuia, comuna Muntenii de Jos, județul Vaslui; *Carmen Magdalena Grigoraș*, satul Costișa, comuna Frătăuții Noi, județul Suceava; *Georgeta Panait*, Școala generală Cuza Vodă, județul Ialomița.

Pe teme de comportare

Ecaterina Stodulcă, (13 ani), Sîmbăta Nouă, județul Tulcea; *Vasilica Crețu*, satul Țepeș Vodă, comuna Siliștea, județul Constanța; *Luminița Modoranu*, clasa a VII-a, Piatra Neamț, str. Lenin, bloc C-1, sc. A, et. 3, ap. 27.

Pe teme de muzică

Mariana Sabin, **București, 3, str. Tractorului nr. 5, comuna Pantelimon**; Elisabeta Livia Nicu, **clasa a VII-a, comuna Țuglui nr. 232, județul Dolj**; Aricleia Badea **(15 ani), București 3, str. Răcătău nr. 46**; Elena Bragagiu, **(14 ani), Buzău, str. Coloniilor nr. 5**; Victoria Mihăilă, **clasa a V-a, comuna Lunca, județul Teleorman.**

ÎNVĂȚAREA ȘI PRACTICAREA ÎNOTULUI FĂRĂ INSTRUCTOR

LECȚIA A III-A

Mișcarea brațelor o vom începe după ședințele 4, 5. Din punct de vedere tehnic mișcarea se aseamănă cu o rotare care cuprinde două faze: una prin aer, iar cealaltă prin apă. Importantă este această fază a mișcării brațului prin apă, care ne asigură înaintarea. Să încercăm descrierea și învățarea mișcării bratelor.

Din poziția de stînd în apă pînă la șold, aplecat cu brațele întinse, începem cu unul din brațe faza de tracțiune prin apucarea apei cu palma și tragerea ei pe sub piept, abdomen, cu cotul ușor îndoit, continuînd tracțiunea cu o împingere pînă la întinderea brațului lîngă corp. În acest moment, celălalt braț începe aceeași mișcare, ca precedentul. Pe mișcarea brațului al doilea, primul braț revine prin aer în poziție inițială.

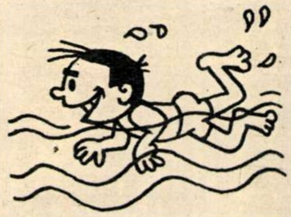

Vom începe învățarea lucrînd separat cu fiecare braț. O dată cu însușirea mișcărilor trebuie să corelăm și respirația. Din poziția inițială de învățare a mișcării de brațe, cu capul în apă, dacă apa este curată și cu bărbia pe apă, dacă este tulbure, concomitent cu mișcarea de tracțiune și împingere a unui braț (să zicem stîngul) vom întoarce și capul înapoi, respirația-inspirația făcîndu-se în partea laterală stîngă. Revenirea brațului stîng la poziția inițială, adică faza prin aer a acestuia, va coincide cu expirația și întoarcerea capului în poziție normală.

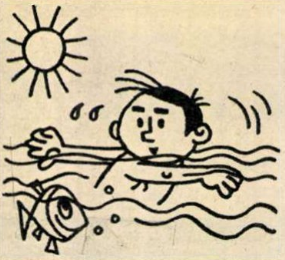

Coordonarea picioarelor cu brațele se va face în ședințele 7, 8, 9 fără respirație (adică în apnee) sau cu capul afară, după cum este apa. În ședințele 9, 10 și așa mai departe, vom executa coordonarea completă, introducînd și respirația laterală. De menționat că la toate aceste exerciții conducătorul grupului trebuie să fie solicitat să demonstreze, să ajute și să corecteze. În toată această perioadă de circa 3 săptămîni este bine să ne consultăm cu cineva care știe să înoate procedeul craul și care, măcar teoretic, ne poate îndruma. O persoană indicată în acest sens este profesorul de educație fizică, care, cu multă plăcere ne va sta la dispoziție.

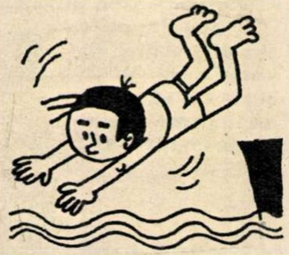

Nu este ușor să înveți să înoți singur, dar nu este imposibil. Efortul depus va fi răsplătit de satisfacțiile pe care le oferă înotul și bineînțeles meritul de a ști să înoți va fi cu atît mai mare cu cît acest lucru s-a făcut prin forțe proprii.

Mult succes!

Prof. Constantin ȚURCAȘ

Vacanța vine, vacanța trece...
Abonamentul la Cutezătorii rămîne!
În numerele viitoare, mari surprize pentru toți cititorii. Asigurați-vă primirea revistei!
Cutezătorii

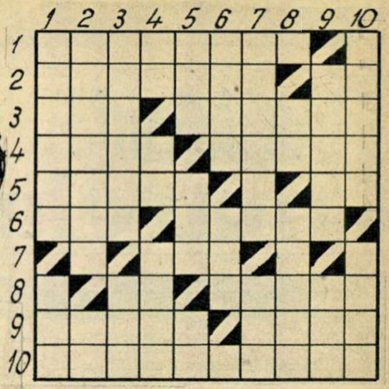

IZVOARE DE SANĂTATE

ORIZONTAL: 1. — Stațiune balneoclimaterică din județul Vîlcea amintită în hrisoavele anilor 1760. 2. Stațiune din județul Covasna cu climat subalpin de crutare și cu ape carbogazoase, alcaline și feruginoase. — La Diham! 3. Oraș în Brazilia — Anevoios. 4. A dărui — Pîrîul care străbate stațiunea «1 Mai» de lîngă Oradea. 5. A face prea multă plajă! — Teze! 6. Toiagul zeilor Ptah și Amon Ra — Apa este elementul indispensabil pentru ea. 7. Fruct de conifere! 8. La izvor! — Factor terapeutic la Techirghiol. 9. Renumită stațiune aflată în stepa Bărăganului. — Locuințele din stațiuni puse la îndemîna oamenilor muncii. 10. Stațiune litorală destinată odihnei tineretului.

VERTICAL: 1. Poetul latin exilat în vechiul Tomis, azi oraș portuar modern posedînd o plajă în pantă ușoară, cu o lățime de cca 200 m. — Techirghiol, Amara, Ursu, Roșu, Sărat etc. (sing). 2. Unul din cele mai căutate locuri de cură și de odihnă din țara noastră presărat cu minunate perle ca: Mamaia, Eforie, Constanța, Mangalia, Năvodari, Vasile Roaită. — La intrarea în mofetă! 3. Unul din cele cinci lacuri ale stațiunii Sovata. — Ambarcație. 4. Nelu Cristea. — La Căciulata. — Locuința excursionistului. 5. Comună în Olanda — Localitate în Portugalia. — La Băița!. 6. Costum de baie. — Rîu în centrul Europei afluent al Dunării. 7. Stațiune lîngă Cîmpina, posedînd lacuri cu ape sărate concentrate — Salut roman. 8. Net! — Stațiune de odihnă cu climat subalpin lîngă Predeal. 9. Regimul alimentar urmat în stațiune. — Rîu de-a lungul căruia se întinde o salbă de stațiuni balneoclimaterice ca: Tușnad, Malnaș, Călimănești, Căciulata, Olănești, Govora. 10. Afluent al Bistriței moldovenești, renumit prin cheile sale pitorești și prin Lacul Roșu aflat în bazinul său superior. — Panglicile parcurilor.

Prof. TEODOR AXIOT

Dicționar: ITU; UAS, EES, AVO, INN.

AGENDA MINITEHNICUS

NOTĂ

Din motive independente de revista noastră au fost omiși de pe lista premiaților următorii:

Florin Cojocaru, Daniel Sabin, Lucian Kropp, Cornelia Pascal, Constantin Dumbravă, Rădăuți, județul Suceava, «Instalație bilaterală pentru 6 radioamatori», premiul special al juriului.

Facem cuvenita completare.

IONICĂ

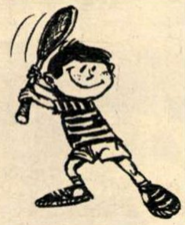

cunoscutul nostru prieten, a îndrăgit un nou sport: tenisul de cîmp. Într-una din pasionantele lui meciuri, cea mai bună minge a sa s-a pierdut. Necăjit, vă cere și de data aceasta ajutor în găsirea mingii buclucașe. Citiți cu atenție acest număr al revistei și noi vă asigurăm că o veți găsi. În acest caz decupați desenul care-l reprezintă pe Ionică, lipiți-l pe plicul în care veți introduce rezultatul. Prin tragere la sorți, 10 dintre expeditori vor primi drept recompensă cîte o trusă de minitenis.

— Atunci de ce nu mă luați și pe mine?

— Imprevizibilul ăsta... Dacă nu vin într-o oră anunță-l pe comandant că nu mi-am făcut decît datoria...

După un timp, Radu, frămîntat de gînduri, se afundă în pădure, pe urmele căpitanului. Îl observă la marginea unui luminiș, stînd într-un genunchi după un copac. Ciripitul păsărelelor și foșnetul frunzelor legănate de vînt acopereau mersul atent al lui Radu. Degeaba. Căpitanul îi sesizase prezența. Era în spatele său, la numai cîțiva pași. Uimit de privirea aspră a căpitanului, Radu avu un moment de neatenție. Ofițerul se făcu nevăzut. Radu se pironi locului. Înțelesese că mersese prea departe, nerespectînd consemnul căpitanului. Cei doi spioni puteau să-l observe și astfel să o șteargă.

După cîteva secunde, vocea căpitanului îi întrerupse gîndurile. «O singură mișcare și treceți pe lumea cealaltă». Auzind somația, Radu îl reperă pe căpitan, care avea în față silueta unui spion. Cel de al doilea, culmea, se afla în spatele ofițerului. Situația era critică. Dacă spionii încercau să fugă în aceeași clipă, unul, în mod sigur, ar fi scăpat. Și acesta era cel din spate, asupra căruia căpitanul îndreptase pistolul, ținîndu-l deasupra umărului. De aceea, spionul «avantajat» replică:

— Căpitane! Oricîtă dexteritate ai avea, pe mine nu mă poți ochi din primul glonț, decît din întîmplare. La al doilea, voi fi departe...

— Te înșeli, tună Radu, care, apărînd sub mîinile căpitanului, îi cerea, din priviri, să-i confirme dacă ingeniozitatea sa era într-adevăr utilă.

Văzînd ce făcuse Radu, ambii spioni s-au predat.

Puteți spune de ce căpitanul, cînd l-a observat pe Radu, și-a schimbat locul? Ce făcuse Radu pentru ca și spionul din spate să fie ochit cu primul glonț?

VALERIU IVAN

Cutezătorii 33

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 17 60 10 int. 1458

REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
VINTILĂ MIHĂESCU
SECRETAR DE REDACȚIE
EMIL PETROVICI

ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA
TIPARUL C.P.C.S.
ABONAMENTELE, PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.
CITITORII DIN STRĂINĂTATE POT FACE ABONAMENTE ADRESÎNDU-SE ÎNTREPRINDERII «ROMPRESFILATELIA», SERVICIUL IMPORT-EXPORT PRESĂ BUCUREȘTI — CALEA GRIVIȚEI NR. 64-66, P.O.B.-BOX 2001»

Aghiotanții marelui SPARTACUS

EPISODUL VI

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: Aghiotanții Marelui Spartacus părăsesc în grabă cazemata și aleargă cu toată viteza spre rîu. Salvîndu-l pe Patrocle, află de existența pîrîului subteran. Electron este de părere că pentru a doua zi are nevoie de două telefoane și circa 1 km de cablu

Scenariu: NICOLAE STĂICULESCU
Desene: OFELIA DUMITRESCU

108

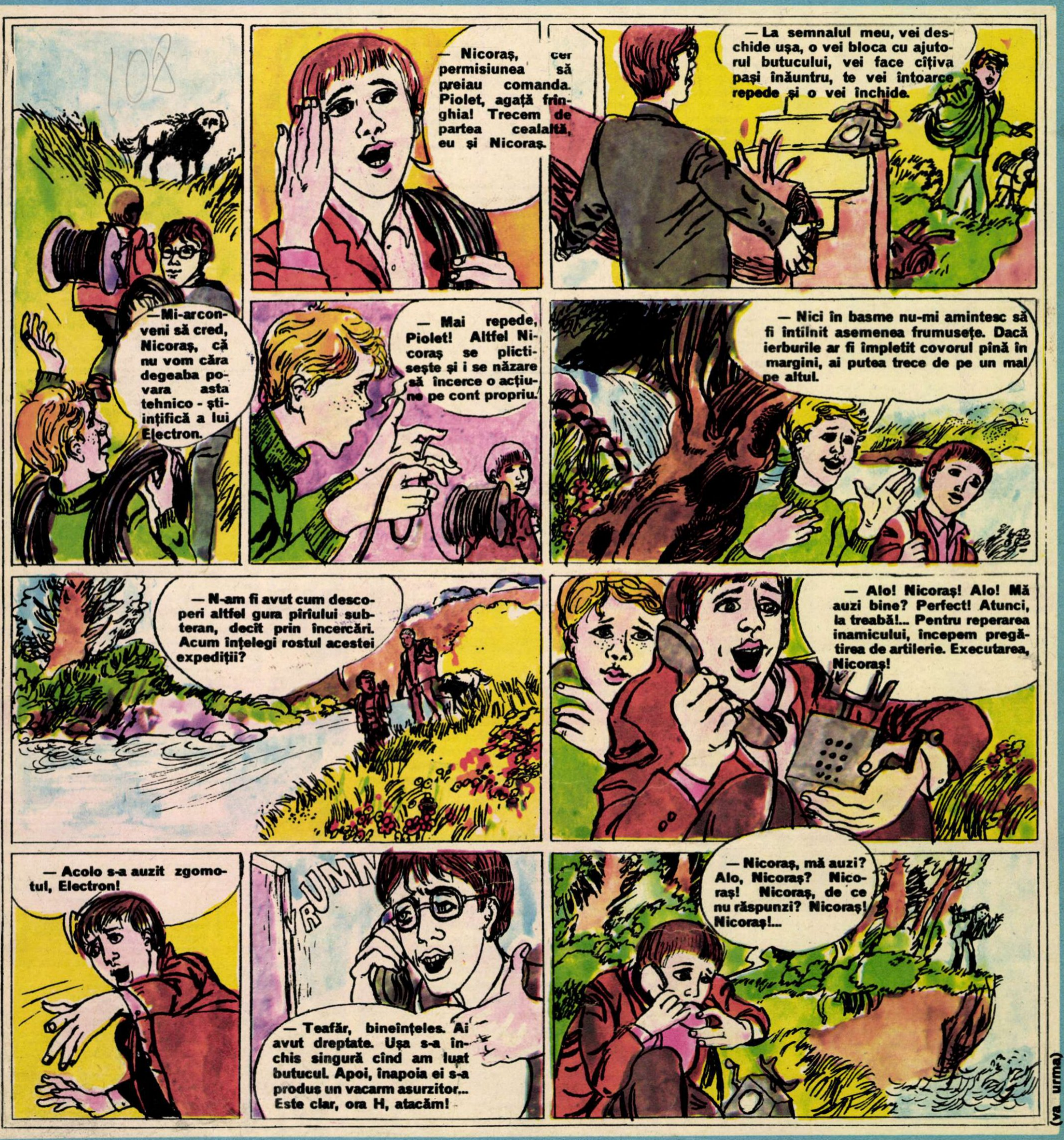
— Nicoraș, cer permisiunea să preiau comanda. Piolet, agață frînghia! Trecem de partea cealaltă, eu și Nicoraș.
— La semnalul meu, vei deschide ușa, o vei bloca cu ajutorul butucului, vei face cîțiva pași înăuntru, te vei întoarce repede și o vei închide.
— Mi-ar conveni să cred, Nicoraș, că nu vom căra degeaba povara asta tehnico-științifică a lui Electron.
— Mai repede, Piolet! Altfel Nicoraș se plictisește și i se năzare să încerce o acțiune pe cont propriu.
— Nici în basme nu-mi amintesc să fi întîlnit asemenea frumusețe. Dacă ierburile ar fi împletit covorul pînă în margini, ai putea trece de pe un mal pe altul.
— N-am fi avut cum descoperi altfel gura pîrîului subteran, decît prin încercări. Acum înțelegi rostul acestei expediții?
— Alo! Nicoraș! Alo! Mă auzi bine? Perfect! Atunci, la treabă!... Pentru reperarea inamicului, începem pregătirea de artilerie. Executarea, Nicoraș!
— Acolo s-a auzit zgomotul, Electron!
VRUMMN
— Teafăr, bineînțeles. Ai avut dreptate. Ușa s-a închis singură cînd am luat butucul. Apoi, înapoia ei s-a produs un vacarm asurzitor... Este clar, ora H, atacăm!
— Nicoraș, mă auzi? Alo, Nicoraș? Nicoraș! Nicoraș, de ce nu răspunzi? Nicoraș! Nicoraș!...

(va urma)

108
Bibliote[illegible] municipală
[illegible]-Mureș

Cutezătorii

34

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 24 AUGUST, ANUL VI (255)
16 PAGINI, 1 LEU

N PAGINILE 8–9 OASPEȚI LA CUTEZATORII": VETERANI AI LUPTEI PENTRU ELIBERAREA PATRIEI DE SUB JUGUL FASCIST.

23 AUGUST 1944
26 AUGUST
24 AUGUST ORA 4
ORELE 20-23
ORA 17
23

GÎND DE RECUNOȘTINȚĂ PARTIDULUI PĂRINTE

Telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU de participanții la primul Forum Național al Pionierilor

În acest miez de vară, cînd întregul nostru popor este angajat cu toate forțele în lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor Conferinței Naționale a Partidului, noi, pionierii — delegați la primul Forum Național al pionierilor din România — vă transmitem, în numele celor două milioane de pionieri, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, un fierbinte mesaj de recunoștință pentru grija ce ne-o purtați.

Constituit din îndemnul dumneavoastră, Forumul Național al pionierilor înseamnă pentru noi, pionierii din toate județele României socialiste — români, maghiari, germani și de alte naționalități — o tribună de dezbateri și de adoptare a unor hotărîri care să ducă la îmbunătățirea continuă a activității pionierești, la ridicarea vieții organizației noastre la nivelul pe care dumneavoastră îl doriți, la cel al așteptărilor și încrederii întregului popor.

Această săptămînă a însemnat pentru noi un adevărat izvor de învățăminte, contribuind la lărgirea orizontului nostru politic și cultural, precum și la cunoașterea celor mai interesante și izbutite experiențe din activitatea organizației noastre, dobîndite în aplicarea prețioaselor indicații ce le-am primit de la dumneavoastră cu prilejul celei de-a II-a Conferințe Naționale a organizației noastre.

Promitem că tot ce am învățat și tot ceea ce a fost mai frumos aici va găsi un puternic ecou în grupele, detașamentele și unitățile noastre.

În numele tuturor pionierilor din țară, noi, delegații la primul Forum Național al pionierilor, ne angajăm, iubite tovarășe secretar general, că vom mobiliza pe toți copiii să-și îndeplinească exemplar îndatoririle școlare, să fie devotați trup și suflet poporului, dovedind prin faptele lor de zi cu zi dragoste și recunoștință fierbinte față de părintele nostru drag, Partidul Comunist Român.

Vom respecta neabătut îndatoririle pionierești, vom fi demni de titlul de pionier, transpunînd în viață, după cum dumneavoastră ne-ați îndrumat și învățat, principiile eticii și echității socialiste.

Vom munci tot mai mult și mai bine, ne vom organiza temeinic activitatea și viața pionierească, astfel încît să putem deveni schimbul demn al părinților noștri, să dovedim prin fapte că sîntem fii credincioși ai Partidului Comunist Român.

Ne angajăm că vom merge pe acest drum, «Tot înainte!».

FORUMUL NAȚIONAL
AL PIONIERILOR

În zilele de 7—13 august au avut loc la Breaza — în județul Prahova — lucrările primului Forum Național al pionierilor.

Constituit la indicația tovarășului Nicolae Ceaușescu, Forumul Național — înaltă expresie a democrației în cadrul Organizației pionierilor — a analizat modul în care s-au îndeplinit hotărîrile celei de a doua Conferințe Naționale și a stabilit măsuri pentru angajarea mai fermă a Organizației pionierilor la înfăptuirea țelurilor sale politice educative.

Lucrările Forumului și atenția cu care acestea au fost urmărite de purtătorii cravatelor purpurii cu tricolor de pe întreg cuprinsul patriei sînt o expresie vie a devotamentului pionierilor față de Partidul Comunist Român, a dragostei și recunoștinței față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, părintele drag al pionierilor, cel care întruchipează în cel mai înalt grad virtuțile poporului și care și-a dedicat întreaga sa viață luptei pentru ridicarea patriei pe culmile cele mai cutezătoare ale progresului și civilizației.

Desfășurîndu-și lucrările la puțin timp după Conferința Națională a partidului, eveniment remarcabil în viața întregului popor, Forumul a examinat sarcinile ce revin organizației în lumina hotărîrilor acestei Conferințe, în mobilizarea tuturor forțelor pentru îmbunătățirea întregii activități și sporirii contribuției sale la formarea și educarea tinerei generații a patriei.

CHEMAREA FORUMULUI NAȚIONAL AL PIONIERILOR

Pionieri și școlari!

Forumul Național vă cheamă să dovediți mereu, zi de zi, prin fapte, că sînteți fii credincioși și demni ai partidului, participînd după puterile voastre la înfăptuirea politicii sale.

— Să dovedim sîrguința și hărnicie la învățătură; anul școlar 1972—1973 să fie pentru toți pionierii un an de mari izbînzi în munca de însușire a cunoștințelor și de îmbogățire a orizontului cultural științific.

— Fiecare pionier să fie silitor, să aibă o atitudine și o comportare exemplară în toate împrejurările.

— Să cultivăm la toți membrii organizației dragostea și pasiunea pentru muncă, respectul față de făuritorii bunurilor materiale și spirituale, participînd activ la munca practică desfășurată în atelierele, pe loturile și-n fermele școlare, la păstrarea și sporirea avutului obștesc.

— Se apropie deschiderea noului an școlar. Să continuăm tradiția ca ultima săptămînă de vacanță să fie dedicată muncii patriotice, pregătirii condițiilor pentru un nou și rodnic an de muncă.

— Să facem din munca patriotică o sarcină de cinste pentru fiecare pionier, aducîndu-ne după puterile noastre contribuția la îngrijirea și înfrumusețarea școlilor, orașelor și satelor patriei, la ocrotirea naturii, la amenajarea terenurilor de sport și de joacă.

— Să sporim inițiativa tuturor pionierilor în organizarea și desfășurarea unor activități educative, atractive, bogate în conținut, care să contribuie la creșterea interesului și dragostei copiilor față de organizație, la dezvoltarea armonioasă a personalității, întărind frăția și prietenia tuturor pionierilor și școlarilor din țara noastră, români, maghiari, germani și de alte naționalități,

— Să facem din fiecare grupă, detașament, unitate, un colectiv puternic, care să promoveze continuu hărnicia, cinstea și demnitatea, dragostea nețărmurită față de Partidul Comunist Român, față de patrie și popor, față de organizația revoluționară din care facem parte.

— Fiecare pionier să dea dovadă de curaj și modestie, sinceritate, de spirit de dreptate, prietenie și respect reciproc, astfel încît în viața pionierească de fiecare zi să triumfe principiul «*Toți pentru unul și unul pentru toți*».

— Fiecare pionier să devină un membru destoinic al organizației, participînd activ, cu inițiativă și responsabilitate la viața grupei și detașamentului din care face parte.

— Drumeția, cîntecele patriotice și revoluționare să însoțească mereu activitatea pionierească, împletindu-se strîns cu sportul, exercițiile aplicative și activitățile de pregătire pentru viață, pentru apărarea patriei.

— Pionieri din clasele a VIII-a, duceți mai departe frumoasele tradiții ale Organizației pionierilor, pregătindu-vă pentru a deveni membri activi ai Uniunii Tineretului Comunist, cinstind astfel și sporind onoarea organizației care v-a pregătit și educat pentru a deveni tineri comuniști.

— Ținînd seama de direcțiile dezvoltării viitoare a activității pionierești, Forumul consideră ca înalte îndatoriri ale comandamentelor comunale, orășenești și municipale:

— Să contribuie la îmbunătățirea muncii activului pionieresc, la organizarea schimbului de experiență și a colaborării între unitățile de pionieri în perfecționarea vieții de organizație, în creșterea contribuției acesteia la mobilizarea pionierilor și școlarilor la învățătură, în organizarea unor acțiuni educative de masă în rîndurile acestora.

— Să organizeze munca patriotică a pionierilor în orașe și comune pe baza unor planuri anuale și a unor obiective precise.

— Să stimuleze colaborarea între unitățile pionierești de la sate și orașe în scopul cunoașterii reciproce și a unei mai strînse prietenii între copii.

— Să inițieze acțiuni de participare a pionierilor la întreținerea și înfrumusețarea parcurilor, a spațiilor verzi, precum și la îngrijirea monumentelor eroilor patriei.

— Să se îngrijească pentru ca în anul școlar 1972—1973 să se constituie formațiuni de Cruce Roșie în cadrul fiecărei unități de pionieri.

— Să ia măsuri pentru ca în fiecare școală, pionierii să contribuie activ și permanent la menținerea ordinei și disciplinei, la amenajarea spațiilor de învățămînt, la întreținerea și confecționarea materialului didactic, la înfăptuirea altor sarcini gospodăresti.

Dragi pionieri și școlari!

Forumul Național al pionierilor vă dorește, în noul an de muncă pe care-l începem, mari și depline succese, sănătate și voie bună, avînt nestăvilit în ridicarea pe trepte tot mai înalte a vieții și activității pionierești. Să aducem prin munca și comportarea noastră bucurii părinților, educatorilor și comandanților-instructori, oamenilor muncii, întregului popor, să dedicăm cu ardoare pionierească întreaga noastră activitate părintelui drag al copiilor, Partidului Comunist Român, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Numărul nostru din 31 august va fi închinat
în întregime Forumului Național al Pionierilor

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA

Cu cîtva timp în urmă, «Cutezătorii» au avut onoarea de a primi ca oaspeți doi vechi militanți ai mișcării muncitorești — *DUMITRU SIMULESCU* și *ILIE DINUȚ* — precum și pe generalul-maior în rezervă *VALERIU ȘELESCU*, participanți la insurecția armată din august 1944.

Grupul de reporteri ai revistei noastre și-au primit de data aceasta musafirii într-un cadru deosebit, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, în sala cu exponate legate de una din cele mai frămîntate perioade din istoria poporului nostru, aceea a anilor 40—45.

Invitații și tinerii lor prieteni, purtînd cravate roșii cu tricolor, s-au oprit mai întîi în fața panoului central pe care este marcată în ordine cronologică, pe zile și ore, desfășurarea evenimentelor din acel august fierbinte. Pe un alt panou au privit arme și steaguri care au aparținut garnizoanei de apărare a Bucureștiului. Pe o hartă ce evocă întreaga acțiune a forțelor insurecționale comune — armată și gărzi patriotice —, este punctat drumul străbătut de forțele noastre armate împreună cu cele sovietice, pentru eliberarea întregului teritoriu al țării noastre, al Ungariei și Cehoslovaciei.

Privirile avide ale «cutezătorilor» urmăresc exponatele, relatările oaspeților devin vibrante. Secvență după secvență se încheagă evocarea incandescentelor zile ale acelui august eroic de acum 28 de ani.

CONSTANȚA RADU, pionieră: Povestiți-ne, vă rugăm, tovarășe Simulescu, despre organizarea forțelor patriotice. Ce sarcini aveați pe vremea aceea?

DUMITRU SIMULESCU: Pe atunci lucram la «Gaz și Electricitate». Primisem sarcina de partid încă spre sfîrșitul anului 1943 ca, împreună cu alți comuniști, tovarăși de muncă, să organizăm forțele patriotice din toate centrele de gaz și electricitate din Capitală ca: Filaret, Obor, Grozăvești etc., care la momentul stabilit de partid, să fie gata de luptă împotriva dictaturii militaro-fasciste și a armatei hitleriste, ce ne cotropiseră țara. Recrutarea membrilor în formațiile patriotice era o sarcină extrem de dificilă pentru că, pe fiecare stradă, în fiecare fabrică și întreprindere, mișunau agenți ai lui Antonescu și ai Gestapoului care urmăreau activitatea partidului comunist și acțiunile sale. Oamenii trebuiau aleși cu deosebită grijă, dintre cei mai buni și devotați partidului și clasei muncitoare. Conștiința, corectitu-

(Continuare în pag. a 8-a)

Steagul

Au curs în trupul viu, prin veacuri, vieți
Și mii de gloanțe fața i-au brăzdat.
Sub cerul lui, azi, să zidești, înveți
Din dragostea de țară — cer curat.

Din falduri roșii auzim trecutul
Cum se înalță către viitor;
El, vis în timp ne-a fost și vieții scutul,
Culoarea lui — destin nepieritor.

Din soarele ce-a pîrguit în fald
În rîu de galben, vremea pentru vreme
Se-aude dorul țării spre înalt
Cu sînge scris, împărățind poeme.

Nemărginirea cerului și-a mării
Iubirile nemărginite ni-s
În aripa din steag ce-adie-n geana zării
De-albastru, de lumină și de vis.

...Oștean al vremii-i steagul în sala de muzeu
Cu fruntea grea de jertfe și de glorii.
Să ne-nclinăm, tăcuți, ca-n fața unui zeu —
El poartă-n falduri chipul eroicei istorii!

NICOLAE DRAGOȘ

VARA PIONIEREASCA

Exigent, brigadierul microceapeului școlar se interesează: Cît s-a lucrat?

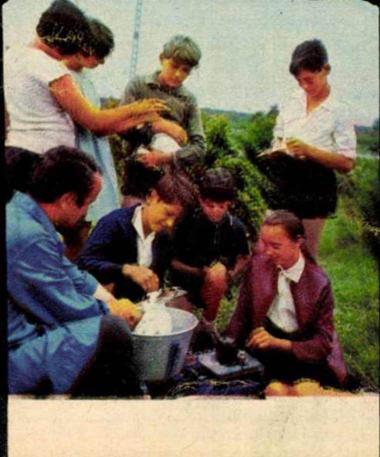

Una din pasiunile... vacanței.

În timp ce la București, la expoziția Minitehnicus, cele mai interesante lucrări stîrnesc admirația vizitatorilor, acasă, în ateliere, minți inventive, mîini harnice de constructori realizează noi proiecte.

Pedalăm, pedalăm...
Roțile se rostogolesc fără încetare ducîndu-ne spre sate și orașe noi.

LA VASLUI, Printre eroii de mîine

La Dobrina, peste o neuitată zi de vacanţă, coboară înserarea.

Două mii de pionieri din Bîrlad, gata pentru drumul muncii patriotice de la «Stadionul Tineretului».

Ca pretutindeni în ţară: prezent!

Pe nesimţite, vacanţa se retrage spre zările de aramă ale toamnei

Sunetul de corn al vîntului şi-a chemat acasă prietenii alături de care a cutezat, pe plaiurile frumuseţilor şi legendei, în timpul expediţiilor. Cele şase echipaje vasluiene ale «Expediţiilor Cutezătorii» s-au întors nu numai cu rucsacurile, ci şi cu inimile încărcate de comori. Acum, cei ce au ucenicit la «şcoala vie a curajului şi a oţelirii caracterelor» caligrafiază cu pene de aur meşteşugite slove în cronicile ce vor fi trimise Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor.

Dar între pionieri vacanţa nu are privilegiaţi. De fapte demne a fi consemnate între coperţi de cronică s-au învrednicit majoritatea cutezătorilor vasluieni. Ca pretutindeni în ţară, hărnicia purtătorilor cravatelor roşii a stat la loc de cinste.

Două sute douăzeci şi patru de hectare ale celor şaizeci şi şase microcooperative agricole din satele judeţului formează laolaltă un cîmp larg pentru bătălia recoltelor bogate. Iar întreţinerea şi recoltarea culturilor au cerut micilor cooperatori muncă multă, făcută cu dăruire şi pricepere. După seceratul grîului, miriştile întreprinderii agricole de stat din Bîrlad şi ale cooperativei agricole «Griviţa» au fost cutreierate zile în şir de pionierii Şcolilor generale nr. 3 şi 4 din Bîrlad. «Nici un bob de grîu în afara hambarelor» a fost în acele zile un imperativ pe care copiii l-au slujit cu seriozitatea oamenilor mari. Cu participarea nemijlocită a pionierilor, la Şcolile generale nr. 2, 3 şi 5 din acelaşi oraş s-au organizat ateliere şcolare; la Şcoala generală nr. 1 a fost construită o sală de spectacole cu 300 locuri; la Şcoala generală nr. 3 s-a amenajat un teren de tenis, iar la Liceul nr. 2 este în curs de amenajare terenul municipal pionieresc de sport...

Chemarea lansată anul trecut de Şcoala generală nr. 56 din Bucureşti îşi păstrează aici, ca pretutindeni în ţară, deplina actualitate. Răspunzînd cu promptitudine «prezent», pionierii vasluieni o îmbogăţesc cu frumoase iniţiative. La Şcolile generale nr. 1 şi 8 din Bîrlad, elevii, organizaţi în echipe de «mici reparatori» diversificate pe meserii, lucrează la întreţinerea mobilierului şi instalaţiilor.

Pe drumul de costişă...

Era pe vremuri un tîrg modest spre care ducea drumul din versurile acelui «rege-al poeziei, veşnic tînăr şi ferice». Tîrgul, care avea un spital cu doi medici, două şcoli primare de băieţi, două şcoli primare de fete, un gimnaziu şi, pentru scurt timp, o şcoală normală (desfiinţată în 1938 din cauza imposibilităţii de plasare a învăţătorilor... într-o ţară cu 4 000 000 de analfabeţi!), se numea Vaslui.

Vaslui se numeşte astăzi oraşul de reşedinţă a judeţului cu acelaşi nume. Imaginea sa, aureolată odinioară prin nume de locuri şi oameni intraţi în legendă, se innoieşte, multiplicîndu-se în oglinzile progresului economic, tehnico-ştiinţific, social şi cultural, caracterizat de înaltele ritmuri ale edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate. În vremea noastră, oraşul şi judeţul Vaslui sînt locuri fierbinţi, în care urmaşii peste veacuri ai oştenilor lui Ştefan, ai dorobanţilor-curcani şi ai luptătorilor de la Deleni căzuţi împotriva armatei hitleriste îşi probează clipă de clipă vocaţia pentru munca paşnică, constructivă, creatoare la cota înaltului eroism dovedit în împrejurări vitrege de înaintaşi.

Plaiurile vasluiene şi-au păstrat costişele, nemurite în slovele Poetului. Pe drumurile lor, de fier şi de asfalt, trec în miez de vară nesfîrşite şiruri de vagoane şi maşini, mergînd — într-un du-te-vino de albine în apropierea stupinei —, spre Vaslui, Huşi, Bîrlad. Pe aceleaşi drumuri, în fiecare zi, dimineaţa şi seara, suie şi coboară, printre viile care adună aurul soarelui în boabele chihlimbarii, de pe dealul Huşiului, către Dobrina, printre pomii umbroşi ai livezilor de la marginea Bîrladului, către Dealul Morii, grupuri-grupuri de copii. Pentru prima dată în acest an, la Dobrina şi Dealul Morii sute de pionieri vin să dăruiască vacanţei cîntecele şi jocurile lor. Alte sute de purtători vasluieni ai cravatelor roşii se odihnesc în tabăra organizată la Vicovul de Sus, în judeţul Suceava. Aflat într-un lung turneu prin nordul Moldovei, la Vicov a făcut popas, cu un repertoriu strălucind de bogăţie şi frumuseţe, ansamblul «Izvoraşul» al Casei pionierilor din Vaslui, care şi-a înscris pe cartea de vizită frumoase succese dobîndite la concursurile cultural-artistice ale pionierilor şi şcolarilor.

Purtători ai ştafetei de luptă

Purtători ai ştafetei de luptă,
De departe venind, de demult,
Sîntem aprigă lavă eruptă
Dintr-al anilor liberi tumult.

Chiar de-acuma, din anii de şcoală.
Învăţînd şi muncind cot la cot,
Înflorim glia noastră natală
Fiecare ca brav patriot.

Ne-am născut pentru-o eră de pace,
Cu toţi fiii pămîntului fraţi,
Dar vrăjmaşi de-ar cerca să ne-atace
Facem zid precum munţii Carpaţi.

Nu e nimeni prea mic niciodată
Pentru-a fi de-a sa patrie demn.
Trece-n rînduri cu noi o armată
Într-al tobei şi goarnei îndemn.

NICULAE STOIAN

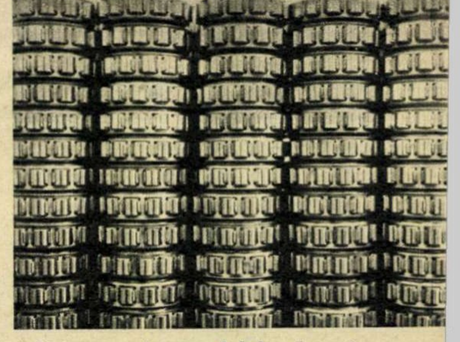

Coloane ale preciziei micronice; în 1975 se vor produce 30 000 000 rulmenţi.

Generaţia „Arhivei de aur”

«La vîrsta minunată a copilăriei oricine visează să ajungă om mare, adevărat. Pînă la realizarea acestui vis este un drum foarte greu, care nu poate fi învins decît prin voinţă şi curaj. Mă voi strădui să-l străbat!»

«Voi fi arhitect; voi proiecta pentru oamenii viitorului astfel de oraşe, încît toţi locuitorii lor să fie fericiţi.»

«Voi inventa maşini care să depolueze aerul, apa, pămîntul. Oamenii trebuie să fie sănătoşi, să trăiască în pace şi în bună înţelegere».

«Voi prelungi viaţa omului. Mă preocupă să fac tuturor oamenilor accesibil zborul spre alte planete».

«Visez să ridic pentru fiecare om o şcoală».

«Vreau în primul rînd să descopăr leacul împotriva cancerului. Apoi, să folosesc pentru nevoile omenirii energia vulcanilor».

«Voi încerca să găsesc în viitor răspuns la cît mai multe din întrebările pe care şi le pun oamenii prezentului».

Mă voi strădui, voi încerca, visez, vreau, voi face, voi fi!... Uneori, depăşindu-şi limitele de noţiune gramaticală, timpurile verbelor pot identifica o generaţie.

Citind aceste rînduri, Andon Georgică din Muşata, Postolache Costel Dorel, Sava Cezar, Găucan Nicoleta şi Nastac Maria din Bîrlad, Chirica Nina din Oprişiţa şi Drăguşanu Vasile din Zorleni îşi vor recunoaşte gîndurile încredinţate fişelor «Arhivei de aur», aflată în păstrarea Bibliotecii Academiei R.S.R.

Mii de alte gînduri şi proiecte sînt adunate între coperţile «Arhivei de aur». Copiii patriei noastre îşi trimit, cutezători, visurile în întîmpinarea Mileniului Trei. Pentru aripile gîndurilor lor găsesc suport în zborul spre viitor al ţării întregi. Ea, generaţia «Arhivei de aur», va săvîrşi minunatul edificiu al societăţii socialiste multilateral dezvoltate, proiectat cu clarviziune de Partidul Comunist Român.

Piramida sportivilor Şcolii generale din Puşcaşi.

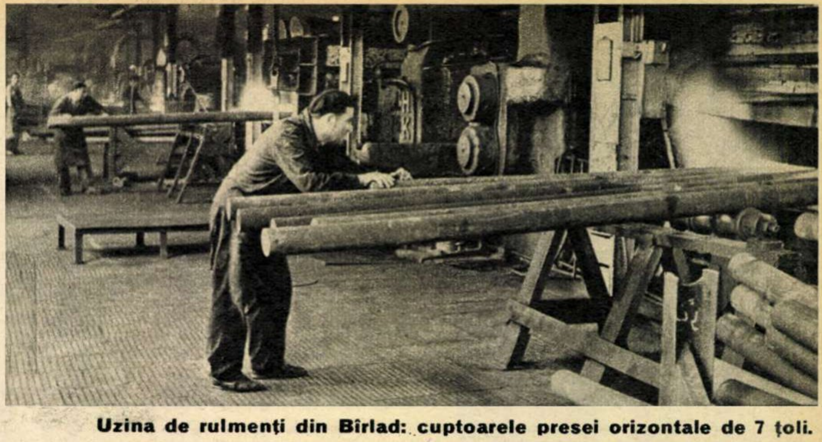

Uzina de rulmenţi din Bîrlad: cuptoarele presei orizontale de 7 ţoli.

Noul chip al oraşului reşedinţă de udeţ, Vaslui.

...Numele ei — Veronica Răbuşneanu din clasa a VII-a, Liceul «M. Kogălniceanu», Huşi. Leagănul este al pădurii, al vacanţei, al copilăriei fericite...

«Ţara mea e mîndră floare...» — cîntă formaţia «Izvoraşul» a Casei pionierilor din Vaslui.

Sub pomii umbroşi ai livezii din Dealul Morii, Bîrlad.

«Ne dase nume de curcani
Un hîtru bun de glume.
Noi am schimbat lîngă Balcani
Porecla în renume.»

Fotografie din arhiva învăţătorului Petre Vieru. În centru, încadrat de ofiţeri superiori ai armatei române, Constantin Ţurcanu, alias Peneş Curcanul .

Aici, azi, temelii pentru mîine

Se adresează cititorilor revistei noastre tovarăşul Gheorghe Tănase, prim-secretar al Comitetului judeţean de partid, preşedinte al Consiliului popular judeţean:

«Anii care au trecut de la constituirea judeţului au cuprins oamenii şi locurile Vasluiului într-un puternic şi multilateral avînt creator. Întregul judeţ va îndeplini obiectivele cincinalului în patru ani şi jumătate; colectivele fabricilor de confecţii din Bîrlad şi Vaslui vor încheia cincinalul cu un an şi, respectiv, cu un an şi o lună înainte de termen. Industria şi agricultura beneficiază de un volum de investiţii fără precedent: 7 000 000 000 lei. Se va dezvolta Fabrica de rulmenţi din Bîrlad (a cărei producţie anuală de rulmenţi va creşte de la patru milioane la treizeci de milioane în 1975); sînt în construcţie Fabrica de materiale izolatoare şi Fabrica de ventilatoare; în acest an, în cinstea zilei de 23 August va intra în funcţiune filatura de bumbac. Ca urmare a sporirii productivităţii muncii, ritmul mediu anual de creştere a producţiei industriale va fi în judeţul Vaslui de 20 la sută.

În agricultură se desfăşoară ample lucrări de îmbunătăţiri funciare. Barajul de la Puşcaşi (30 milioane mc) este aproape gata; la cel de la Soleşti au început lucrările; pînă la sfîrşitul cincinalului vor mai fi ridicate încă asemenea patru baraje. Indiguirea şi regularizarea rîului Bîrlad vor feri localităţile de inundaţii, redînd agriculturii 18 000 ha. Ample lucrări de combatere a eroziunii solului vor fi efectuate în bazinele Vasluieţului, Tutovei, Crasnei.

Munca oamenilor va fi răsplătită în anii cincinalului cu importante obiective social-culturale. Este în curs de construcţie centrul civic al oraşului Vaslui; au fost deja date în folosinţă un cinematograf, o casă de cultură, un hotel turistic. În curînd vasluienii vor beneficia de un spital judeţean cu 700 paturi. Un teren de sport şi un bazin de înot la Vaslui, un alt teren de sport la Bîrlad... 1 270 apartamente numai la Vaslui, în acest an, de două ori mai multe faţă de anul trecut... Reţeaua şcolară se va îmbogăţi prin construirea a şaptezeci săli de clasă în mediul rural...

Iată, pe scurt, doar cîteva date. Concisul limbaj al cifrelor sintetizează însă epopei. Înapoia lor sînt gîndurile şi faptele oamenilor, munca lor eroică. Tot ce am făcut pînă acum, tot ce facem astăzi, tot ce vom face de acum înainte este îndreptat spre asigurarea bunăstării şi fericirii oamenilor. Acesta este obiectivul fundamental al politicii partidului nostru, politică urmată cu deplină încredere, totală dăruire şi nemărginit entuziasm de întreg poporul român.

Cei ce vor veni după noi, preţuindu-ne opera, vor şti să o continue. Pregătirii lor pentru muncă şi viaţă îi dăruim acum, cu dragoste părintească, o însemnată parte din roadele muncii noastre. Acum, pentru mîine!»

La Vaslui, ca în întreaga Românie socialistă, părinţii eroilor de mîine zidesc viitorului trainice temelii.

NICOLAE STĂICULESCU

VARA PIONIEREASCĂ

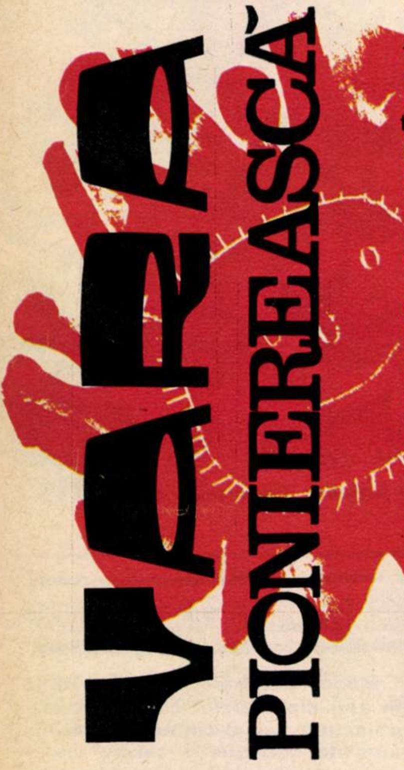

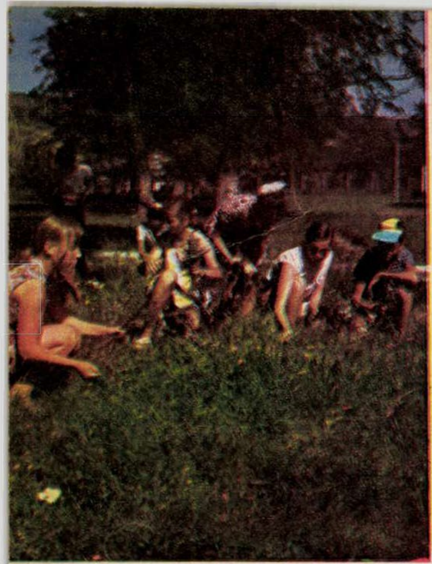

Un moment de muncă din tabăra «Mușețelul voioșiei».

CEI 53 MAGNIFICI... AI TRACTORULUI

S-au întîlnit pentru a sta de vorbă, pentru a-și împărtăși din experiența acumulată pe parcursul unui an de muncă, an rodnic, plin de satisfacții. Au venit din toate comunele vecine Berzoviei — acțiunea a fost organizată de Consiliul județean al Organizației pionierilor Caraș-Severin — și fiecare din cei 53 de participanți (membri ai cercurilor «Micii tractoriști») s-a întrecut, vorbind despre activitatea lor, în a fi cît mai convingător. La sfîrșit au inițiat un concurs inedit. Tema: cunoașterea mașinii și îndeminarea în conducerea tractorului.

Sarcina juriului n-a fost de loc ușoară: toți cei 28 de concurenți s-au dovedit la fel de bine familiarizați, de îndeminatici în stăpînirea mașinilor. O întrecere suplimentară a stabilit cîștigătorul — Mircea Avram,

Sub răcoarea brazilor — o înfierbîntare a minții.

Școala generală Dachin (la egalitate de puncte, desemnat prin tragere la sorți, cu Gheorghe Crina, Școala generală Ghertenis). Iar premiile acordate tuturor participanților au consfințit încă o dată, seriozitatea și temeinica pregătire dovedite pe parcursul acestei disputate întîlniri.

„FAPTA DE EROISM ȚI-O CINSTIM, DRAG COMU[illegible]

...s-a [illegible] ața de po[illegible] [illegible] organizației [illegible] tești. Peste 1[illegible] pionieri

din toate școlile orașului, și-au îndreptat pașii spre sala festiv împodobită a Casei de cultură a elevilor și studenților. Iar cei 15 recitatori, cei mai buni, desemnați în urma concursului de selecție, au fost primiți și răsplătiți cu încurajări și ropote de aplauze.

Un moment cu totul emoționant l-a constituit «recitalul barzilor», membri ai cenaclului literar de la Casa pionierilor și elevi ai Școlii generale nr. 11.

CUPA
Cutezător
la FOTBA
PENTRU CO
DE LA SATE
(Ediția a II-a

IATĂ CLASAMENTUL LA DATA DE 15 AUGUST 1972:

1.	«Flamura pionierească», Gruiu — Budești, Ilfov	992	puncte
2.	«Viitorul», Cungrea, Olt	792	,,
3.	«Temerarii», Săvîrșin, Arad	766	,,
4.	«Pandurii», Prundeni — Călina, Vîlcea	710	,,
5.	«Speranța», Valea Dragului, Ilfov	707	,,
6.	«Luceafărul», Spătaru, Olt	676	,,
7.	«A.S. Silitorul», Bolintin—Deal Băleanu, Ilfov	666	,,
8.	«Șoimul», Cășeiu, Cluj	662	,,
9.	«Traușel», Beica de Jos, Mureș	644	,,
10.	«Viitorul», Purani—Siliștea, Teleorman	614	,,
11.	«Atlantic Club», Varadia—Bălcescu, Arad	592	,,
12.	«Sportul», Bogdănești, Bacău	584	,,
13.	«Voința», Bezdead, Dîmbovița	471	,,
14.	«Spicul», Izvorul—Gogoșari, Ilfov	464	,,
15.	«Flamura», Săldăbagiu—Barcău, Bihor	462	,,
16.	«Podgoria», Orlești, Vîlcea	439	,,
17.	«Viitorul», Găujani, Ilfov	364	,,
18.	«Vulturii», Sicula Arad	360	,,
19.	«Voința», Pielești—Pîrșani, Dolj	299	,,
20.	«Avîntul», Braniștea, Galați	266	,,
21.	«Dinamo», Vădăstrița, Olt	262	,,
22.	«F.C. Uranus», Bezdead, Dîmbovița	260	,,
23.	«Călimanul», Deda, Mureș	230	,,
24.	«Avîntul», Nichiteni—Coțușca, Botoșani	200	,,
25.	«Ajax», Valea Lungă, Dîmbovița	198	,,
26.	«Sîrguința», Voicești, Vîlcea	161	,,
27.	«Laurii Zărandului», Dieci—Revetiș, Arad	149	,,
28.	«Îndrăzneții», Prundeni—Călina, Vîlcea	144	,,
29.	«Aurora», Ciolănești—Vale, Teleorman	130	,,

ÎN PĂDURILE DE PIN ALE VRANCEI

E foarte riscant să te hazardezi intr-o discuție, dacă nu ești înarmat cu un blocnotes și cu un creion bine ascuțit, cu oricare dintre cei 3 000 de pionieri ai municipiului Focșani!

Două tabere au fost organizate în afara orașului. Clubul de vară s-a mutat și el într-o reședință nouă: La Tulnici, în pădurea de pini a Vrancei, își desfășoară activitatea cercuri ale Casei pionierilor. Cabana forestieră a fost transformată în sediul «Marelui Stat major», iar corturile multicolore care o înconjoară trădează o activitate al cărei ritm nu-l poți atașa decît elanului pionieresc.

▲ **Sssst! Pregătim apă proaspătă pentru albine.**

Nici microceapeurile scolare n-au fost date uitării. Pe parcelele de la Golești, Jariștea, Faraoanele, Dîmboiești, Cotești, Budești se pun bazele ambițioasei expoziții, ce se va deschide de «Ziua recoltei», intitulată «Microceapeuri + microcooperatori + microrezultate». Fiind martorii felului în care se muncește, nu ne îndoim de succesul ei.

Pagini realizate de
LIDIA NOVAC și
Al. RĂDULESCU

▲ **Scrisori, scrisori, scrisori pentru Clara, Viorica, Mihaela și alte sute de copii de la Timișul de Sus.**

30.	«Viitorul», Seaca de Cîmp, Dolj	116	„
31.	«Sport Club», Vointa—Urzicuța, Dolj	96	„
32.	«Streiul», Bretea Română, Hunedoara	92	„
33.	«Tinerii steliști», Știubieni, Botoșani	87	„
34.	«Șoimii», Vîlcele, Buzău	81	„
35.	«Viitorul», Săcuieni, Bihor	73	„
36.	«Gloria», Vădăstrița, Olt	72	„
37.	«Voinicii», Coșoveni, Dolj	68	„
38.	«Vointa», Cosmești—Ciuperceni Teleorman	60	„
39.	«Flacăra», Licuriciu, Teleorman	57	„

Azi, 15 august, ne mai sosesc în continuare foi de arbitraj.

În numărul viitor va fi publicat CLASAMENTUL FINAL. Totodată se vor da amănunte despre RNEUL final, în vederea desemnării cîștigă- CUPEI «CUTEZĂTORII» LA FOTBAL, I-a pentru pionierii și școlarii de la sate.

UL FETELOR

313	puncte
251	„
	„

CONSTANTIN CHIRIȚĂ

Gînduri pentru cireșari

Romantica

Un grup de cireșari din Galați: *«V-am ruga să ne spuneți, stimate tovarășe scriitor, la ce lucrați în prezent. E vreo speranță să scrieți și pentru noi?»*

Dragii mei, parcă m-ați trezit dintr-un somn îndelungat. Bineînțeles, n-am dormit în sensul real al cuvîntului, dar dintr-o dată îmi dau seama că am lăsat niște cărți neterminate. Da, cred că e timpul să fim mai harnici și mai apropiați de hîrtia cea albă. Probabil că ați citit și ați auzit despre cele ce s-au discutat la **Conferința Națională a partidului.** *În fața planurilor grandioase discutate acolo, în fața entuziasmului general, în fața încrederii în reușită și mai ales auzind în mii de vibrații imnul de azi și de mîine al muncii, am simțit parcă aceeași întrebare pe care mi-ați adresat-o voi. De aceea întrebarea voastră nu mă prinde nepregătit. Și memoria și însemnările vechi și niște gînduri părăsite din cauza treburilor cotidiene încep să se transforme în emoții, adică își caută cartea cea adevărată, cu pagini scrise. Dar nu peste multă vreme, poate chiar la începutul anului viitor, va fi o carte, care nu poate avea decît acest titlu: ROMANTICA.*

Încă nu e cartea voastră, dar va fi peste cîțiva ani, poate chiar mai repede. Aș vrea să fie o carte frumoasă și sinceră, pentru că e vorba, adică va fi vorba în ea, despre una din cele mai mari cutezanțe din istoria liberă a patriei noastre, despre un act romantic cum rar se poate întîlni în viața unui om și chiar în viața unei țări. Cu un sfert de secol în urmă, tineri din toată țara, dar dintr-o țară cu multe dureri și răni, a cărei cea mai de preț valoare era încrederea în comunism, setea de comunism, tineri din toată țara, unindu-se voluntar în brigăzi, și-au dat întîlnire sus, pe Jiu, pentru a construi între Bumbești și Livezeni o cale ferată cum nu se mai pomenise: cu peste 30 de tunele și 100 de viaducte. Oare nu era totul un vis, sau o simplă dorință? Nici acum nu-mi vine să cred... Am ajuns acolo, pe șantier, ca ziarist, eram radactor la ziarul Scînteia, aveam 21 de ani, și m-am luat la întrecere cu brigadierii: munceam cu ei, dar și trimiteam reportaje la ziar. Odată am rezistat 72 de ore, fără să dorm, și comandantul șantierului care mă urmărea cu mașina, m-a luat din pat după trei minute de somn, pentru a mă duce la **Cîrligul Caprei** *unde se făcea, la miezul nopții, joncțiunea celor două linii. Nu prevăzusem evenimentul, nu-mi închipuisem că mai poate și altcineva să reziste cît mine. 72 de ore lucraseră și tinerii de acolo, fără somn, și cînd liniile s-au întîlnit, brigadierii nici n-au mai avut putere să urle, au căzut în somn de piatră pe piatra muntelui, iar eu am alergat la telefon și am dictat reportajul... A doua zi, o brigadă m-a purtat pe sus... Astăzi, amintindu-mi toate acestea, încep să scriu cartea marelui romantism din anul 1947.*

Îmi amintesc toate tunelele, fiecare nume îmi sună în urechi, îl văd pe inginerul Rosmănică escaladînd fără funii stînci neverosimile și văd brigadieri cîntînd și opintindu-se în bolovani, îi văd noaptea în pufoaice suflîndu-și aburi în palme și apoi apucînd tîrnăcoapele și-i mai văd în careu dînd raportul și anunțîndu-și victoriile... dar de fapt nu văd și nu mai văd nimic, doar simt valuri și usturimi și tremur... și mă văd pe mine la Conferința Națională, descoperind în sală pe foștii brigadieri: unii generali, alții miniștri, alții în Comitetul Executiv al partidului, alții Eroi ai Muncii Socialiste... Noi ne închipuiam, pe atunci, că înălțam o cale ferată cum nu s-a mai pomenit în țara asta... Construiam, de fapt, oameni, ne descopeream pe noi înșine și ne azvîrleam în viitor... Cartea, parcă v-am mai spus, se va intitula: ROMANTICA.

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA

Într-una din sălile Muzeului. În fața panoului central, în care sînt evocate momente din zilele istorice ale lui august 1944.

(Urmare din pag. a 3-a)

dinea, cinstea și cutezanța numărîndu-se între primele calități cerute pentru a fi recrutat în forțele pstriotice. Cel care intra într-o formațiune patriotică risca din acel moment nu numai propria viață, ci și pe cea a întregii familii în ipoteza depistării lui de către agenții lui Antonescu. Acum, cînd privesc în urmă la oamenii pe care i-am recrutat atunci în formațiunile patriotice, care au răspuns la chemarea partidului, încerc un sentiment de mîndrie. Toți s-au dovedit oameni de încredere, pe care ne-am putut bizui.

BUGA VICTOR, pionier: Cum era organizată o formațiune patriotică?

DUMITRU SIMULESCU: Formațiunile patriotice erau organizate pe grupe. Toți știam să mînuim mijloacele de luptă ce ne erau procurate și puse la dispoziție. Multe din acțiunile forțelor patriotice erau la început acțiuni de sabotaj, menite să împiedice producția de război și mai ales să distrugă liniile de comunicații ale trupelor germane pe teritoriul nostru.

ȘERBAN ȘTEFANIA, pionieră: Cum se făceau asemenea acțiuni?

DUMITRU SIMULESCU: Să vă dau un exemplu. Eu lucram la «Gaz și Electricitate» și, împreună cu comuniștii de la noi, făceam în așa fel ca să se întrerupă curentul electric la fabricile care lucrau armament și echipament pentru front. Cunoșteam momentele de vîrf ale acestor fabrici de la tovarășii care lucrau acolo, așa că puteam acționa la momentul potrivit. Sau un alt exemplu: în București exista o fabrică de montat avioane din piese care se primeau din Germania. La bancul de probă se afla un om din formațiunile patriotice. Ce făcea el? Un lucru simplu în aparență, dar cu mare eficacitate de sabotaj, care l-ar fi putut costa însă viața în caz că era descoperit. Era suficient să introducă un șurub sau o piuliță în tabachera de aer de la eșapament. In asemenea condiții motorul din nou era desfăcut pentru control și cum acest lucru cerea timp, avionul nu putea pleca pe front un timp îndelungat. O altă formă de luptă era propaganda ce trebuia făcută în rîndul soldaților germani cu manifeste în limba germană prin care partidul comunist demasca cauza nedreaptă pentru care Hitle trimitea la moarte, manifeste pe care le răspîndeam cazărmile unde se aflau soldații germani.

ȘTEFĂNESCU DARIE, pionier: Era foarte primejdios, i acțiunea cerea multă îndrăzneală.

DUMITRU SIMULESCU: Da, era foarte primejdios, dar noi ne pregăteam și studiam totul dinainte ca să evităm pe cît posibil pericolul de a fi descoperiți. Eviden, totul se făcea cu riscul vieții. De aceea toate acțiunil le făceam cu multă băgare de seamă și cu cercetări observații repetate asupra obiectivului vizat pentru

OASPEȚI LA „CUTEZĂTORII”

fiecare acțiune în parte și numai după aceea acționam.

STATE DORU, pionier: Copii de vîrsta noastră v-au ajutat vreodată într-o acțiune de partid?

DUMITRU SIMULESCU: Da, chiar doi copii din familia mea, un băiat și o fată, unul de 12, celălalt de 14 ani. Fiind copii erau în afara bănuielilor și prin ei am reușit nu o dată să primim indicații de partid și să raportăm de îndeplinirea unor sarcini.

ILIE DINUȚ: Fiindcă tovarășul Simulescu v-a povestit despre răspîndirea manifestelor în cazărmile hitleriste, am să vă povestesc și eu o întîmplare asemănătoare, care era cît pe ce să ne coste viața. Primisem sarcina, eu și încă un tovarăș, să difuzăm manifeste la un atelier auto german, de pe Calea Dorobanți. Santinelele stăteau în poartă și glumeau între ele. Peste tot era animație; greu de găsit un moment potrivit. O clipă chiar am crezut că nu vom putea duce la îndeplinire sarcina. Numai o clipă, pentru că apoi mi-a venit ideea să iau manifestele și să le înfășor pe un pietroi, pe care apoi l-am aruncat în curte. Dar am avut noroc. Pietroiul s-a izbit în parbrizul unui camion care s-a spart cu zgomot asurzitor. Santinelele s-au speriat și au dat buzna să vadă ce s-a întîmplat. Am profitat de învălmășeală și am fugit.

Pe fiecare panou, documente, portrete, date istorice reconstituie imaginea vie a acelor zile de neuitat.

MIHALCEA TANȚA, pionieră: La ce alte acțiuni a mai participat formațiunea patriotică din care ați făcut parte?

ILIE DINUȚ: În legătură cu sabotarea mașinii de război hitleriste, am avut misiunea să distrugem firele telefonice din unele puncte ale orașului. Grupa noastră lucra numai pe întuneric și mai ales în timpul alarmelor aeriene. Depistam un obiectiv mai important, îl raportam conducerii partidului, primeam confirmarea de a acționa. Acționam și raportam apoi partidului asupra îndeplinirii misiunii. Era o disciplină de fier și noi știam că nimeni n-avea dreptul să se abată de la ea. Tăiam cablurile care transmiteau ordine, dar a doua zi constatam că erau puse la loc. Atunci am început distrugerea firelor la intersecții. Dar și acestea erau repede reparate. Atunci ne-a venit ideea de a tăia cablurile pe lung cu un cuțit de altoit. Așa dura mai mult găsirea defecțiunii și reparația. Am executat astfel două misiuni extrem de dificile: una peste drum de locul unde se află astăzi Opereta și alta la Gara Băneasa.

Faptele de vitejie ale ostașilor noștri vor trăi veșnic în amintirea poporului.

MARIN ALEXANDRU, pionier: Nu v-a fost frică?

Pionierii urmăresc cu interes firul povestirilor.

ILIE DINUȚ: Aici nu putea fi vorba de frică. Noi eram cu trup și suflet angajați în lupta partidului. Eram conștienți de ceea ce ne putea aștepta: ne luam toate măsurile de siguranță posibile, dar eram pregătiți pentru orice s-ar fi întîmplat. Îmi aduc aminte că odată, pe cînd tăiam un cablu telefonic, chiar sub copacul unde lucram, au trecut niște oameni. Deși era întuneric beznă, pentru o clipă, am crezut că totul este pierdut. Am rămas nemișcat, încît nici răsuflarea nu mi se mai auzea. Atunci mi-a fost frică. Spre mîndria noastră însă, toate acțiunile pe care le-a întreprins formațiunea patriotică din care făceam parte au fost apreciate de partid.

BRATU GABRIEL, pionier: Știm că ați participat la acțiunea de la Palat, din 23 August 1944. Vă rugăm să ne povestiți.

ILIE DINUȚ: Împreună cu formațiunea noastră patriotică am primit misiunea de a escorta guvernul Antonescu după arestare. Revăd și acum momentele. Am plecat spre Palat, am pătruns prin intrarea dinspre Crețulescu, am spus o parolă stabilită dinainte și am ajuns în încăperea în care se aflau arestații. Ordinul pe care îl primisem era strict: să-i ducem pe arestați sub pază severă la o casă a partidului din cartierul Vatra Luminoasă. Eram bine înarmați. Primisem cartușe, pistoale. I-am scos pe arestați, i-am urcat în mașini sub pază și am plecat. În mîna noastră se aflau criminalii care se făcuseră vinovați de moartea a cîtorva sute de mii de oameni. La Vatra Luminoasă am luat toate măsurile de pază. Eram șapte tovarăși. Din oră în oră se schimba garda pe care o făceam în cadrul ușii, cu fața spre arestați. Asigurasem securitatea clădirii și în exterior. Așa am stat 11 zile și 12 nopți, pînă la 4 septembrie. Închipuiți-vă ce era în sufletele noastre. Am fi dorit să fim alături de tovarășii noștri și eram nevoiți să stăm acolo. Urmăream mersul insurecției prin radio. La 2—3 zile primeam vizita unui tovarăș care ne aducea vești.

BRATU GABRIEL, pionier: Tovarășe general Șelescu, știm că ați participat la apărarea Bucureștiului. Ați cunoscut copii care s-au remarcat prin faptele lor, în acele împrejurări excepționale?

GENERAL-MAIOR V. ȘELESCU: Am să vă povestesc despre doi copii. Întîi despre Măriuca Drăgan. Avea 12 ani și locuia în satul Băneasa. În dimineața zilei de 24 august se întorcea de la bunica ei spre casă. În dreptul vilei Minovici de la șosea se dădeau lupte. Acolo, la un punct sanitar, se afla un maior, medicul Diaconescu, care se îngrijea de răniți. Fetița s-a oprit din drum și a început să-i ajute pe sanitari. După o vreme, cînd luptele s-au potolit, fetița a pornit din nou la drum. Peste puțin timp a fost nevoită să se oprească. Luptele reîncepuseră. Și de data aceasta, fetița și-a oferit ajutorul răniților. Un glonte a lovit-o și Măriuca Drăgan a căzut lîngă podul Băneasa. Mai tîrziu m-am interesat la învățătorul ei ce fel de copil era Măriuca. Am aflat că era o fetiță foarte silitoare, căreia îi plăcea mult să învețe și care dorea să urmeze școala mai departe...

Și-acum, despre Mihăiță Tunaru. Avea 10 ani. Era un băiețel din satul Odăile. În curtea casei lor s-a instalat în ziua de 26 spre 27 august o baterie de artilerie. Mihăiță s-a împrietenit cu tunarii. Se urca în pom și, deoarece cunoștea fiecare colț de sat, îi ajuta pe ostași la reglarea tirului. Cînd au plecat cu bateria din sat, a plecat și el pe furiș după tunari. Dar soldații l-au trimis înapoi. În ziua de 28 august a revenit acasă cu un galon de fruntaș, cusut de ostași. De atunci Mihăiță a devenit Mihăiță Tunaru. După cîte știu, trăiește și astăzi.

O cravată roșie cu tricolor va aminti peste ani veteranilor luptei pentru eliberarea patriei întîlnirea cu pionierii.

Cutezătorii s-au despărțit cu greu de oaspeții lor. Impresiile culese nu vor fi uitate. Pionierii au ascultat o pagină vie a istoriei partidului nostru. Niciodată n-au înțeles mai bine cuvintele de pe frontispiciul acestei pagini, *de la comuniști învățăm cutezanța*.

BITI CARAGIALE

Fotografii de
GRIGORE PREPELIȚĂ

OASPEȚI LA „CUTEZATORII”

DUNAREA FIERBINTE 4

Scenariu: **ION ARAMĂ** Desene: **NICU RUSSU**

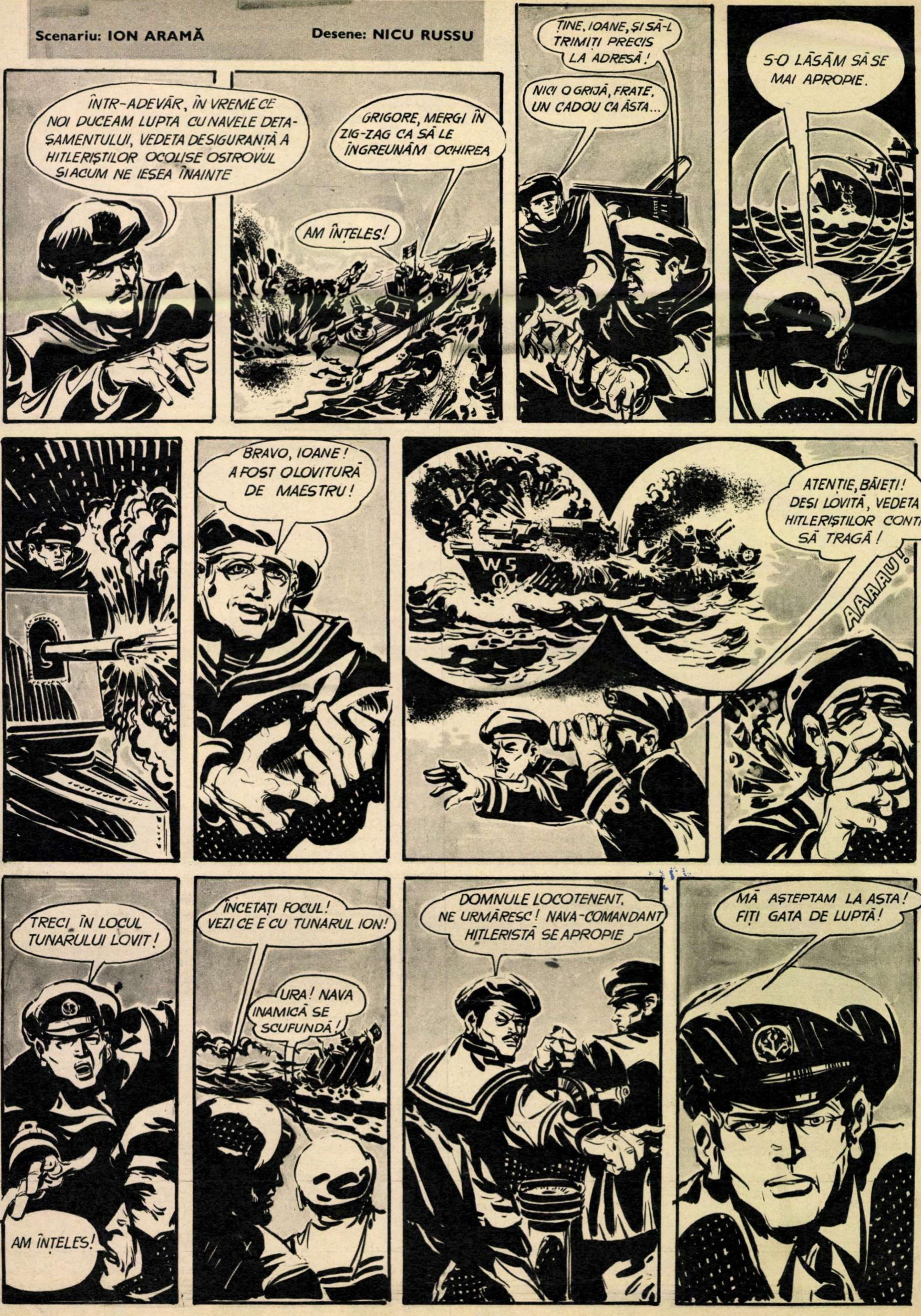
ÎNTR-ADEVĂR, ÎN VREME CE NOI DUCEAM LUPTA CU NAVELE DETAȘAMENTULUI, VEDETA DE SIGURANȚĂ A HITLERIȘTILOR OCOLISE OSTROVUL ȘI ACUM NE IEȘEA ÎNAINTE
GRIGORE, MERGI ÎN ZIG-ZAG CA SĂ LE ÎNGREUNĂM OCHIREA
AM ÎNȚELES!
ȚINE, IOANE, ȘI SĂ-L TRIMIȚI PRECIS LA ADRESĂ!
NICI O GRIJĂ, FRATE, UN CADOU CA ĂSTA...
S-O LĂSĂM SĂ SE MAI APROPIE.
BRAVO, IOANE! A FOST O LOVITURĂ DE MAESTRU!
W5
ATENȚIE, BĂIEȚI! DEȘI LOVITĂ, VEDETA HITLERIȘTILOR CONTINUĂ SĂ TRAGĂ!
AAAAU!
TRECI ÎN LOCUL TUNARULUI LOVIT!
AM ÎNȚELES!
ÎNCETAȚI FOCUL! VEZI CE E CU TUNARUL ION!
URA! NAVA INAMICĂ SE SCUFUNDĂ!
DOMNULE LOCOTENENT, NE URMĂRESC! NAVA-COMANDANT HITLERISTĂ SE APROPIE
MĂ AȘTEPTAM LA ASTA! FIȚI GATA DE LUPTĂ!

(VA URMA)

ÎN PRIMA LINIE

Povestire de **ION GRECEA**

Vuietu luptei creștea cu fiecare clipă. Răpăiturile mitralierelor, explozia surdă a grenadelor, bubuiturile tunurilor și țăcănitul sacadat al automatelor. întregul vacarm al acelei încleștări pe viață și pe moarte acoperea strigătele luptătorilor, comenzile și vaietele de groază ale acestora. Un nor de fum și praf plutea ca o ceață peste întreaga luncă a Topolniței, nu departe de marginea orașului. Adăpostiți pe după dîmburi și tulpini de arbori, înapoia gardurilor și a zidurilor, militarii români și muncitorii severineni țineau de două ceasuri piept atacatorilor nemți ce se revărsau în valuri cenușii, amenințînd orașul. Rîndurile lor, însă, erau tot mai des secerate de gloanțele luptătorilor români, nelăsîndu-le nici o speranță că vor trece vreodată apa Topolniței să intre în orașul și așa numai ruine.

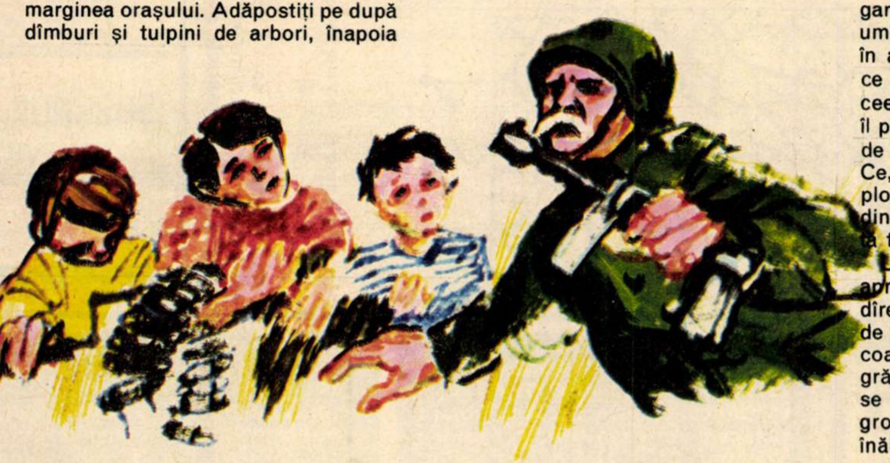

În acest timp, în curtea regimentului de infanterie din apropiere, cîțiva copii, supravegheați de un bătrîn soldat, încărcau de zor benzile de mitralieră cu gloanțe ce erau deșertate din săculețe abia scoase din magazia de muniții. Băieții, nu mai mari de nouă-zece ani, învîrteau cu sîrg manivelele mașinilor de încărcat și plumbii lucitori se înșiruiau repede ca mărgelele pe benzile metalice. Unii învățaseră să umple încărcătoarele de pușcă mitralieră cu o dexteritate de neînchipuit. Copiii cartierului mărginaș al orașului, veniți în ajutorul părinților și al militarilor, se obișnuiseră cu zgomotul infernal al luptei și nimic nu le stăvilea avîntul și îndemînarea de a se socoti bărbați în toată puterea cuvîntului. Gloanțele dușmane șfichiuiau ramurile castanilor din curtea regimentului, cîte un proiectil de tun dărîma peretele unui pavilion al cazărmii sau spulbera țigla de pe acoperișuri, dar băieții își vedeau de treabă, neînfricați și hotărîți ca niște adevărați luptători obișnuiți cu vacarmul de apocalips al frontului.

Iată, însă, că nu trecu mult și pe o alee se ivi alergînd o femeie tînără, cu părul despletit și desculță, care striga de departe bătrînului soldat:

— Gloanțe! Cei de pe strada Panduri au rămas fără gloanțe și dușmanul e aproape!

Petrișor, cel mai firav dintre băieți, tresări, lăsă manivela mașinii de încărcat să se învîrtă în gol și se ridică în picioare. Ochii săi albaștri luciră pentru o clipă viu, apoi se întunecară și priviră departe, spre lunca aflată de cîteva ceasuri în fierbere. Acolo lupta tatăl său, alături de alți muncitori de pe Șantierul Naval și Atelierele C.F.R. Acolo nemții puteau trece peste șirul apărătorilor români să intre în oraș. Acolo, în acele clipe se ivise amenințarea cea mai gravă pentru soarta bătăliei... Și fără să mai stea pe gînduri. înșfăcă de alături doi săculeți de gloanțe și cu ei în brațe o zbughi printre pavilioane spre poarta regimentului.

— Măi, băiețaș, măi! strigă în urma lui bătrînul soldat. Stai o lecuță, măi! Are cine să se ducă... Vin acuma militarii...

Dar Petrișor nu-l mai auzi. Ieși în stradă, o ținu tot într-o goană și după cîteva clipe se afla nu departe de linia luptătorilor români. Zări cîțiva băieți mai mari care duceau benzi de mitralieră și grenade. Se tupilau pe după garduri și zidurile caselor, ca niște umbre, se lăsau pe brînci, se iveau tot în alte locuri, cît mai aproape de cei ce luptau. Oare nu putea face și el ceea ce făceau ei? Fiind mai mititel, îl puseseră să învîrtă manivela mașinii de încărcat... O treabă de nimica... Ce, e mare lucru să te strecori sub ploaia de gloanțe către adăposturile dinainte? Mai ales cînd acolo te așteaptă tatăl tău... Și prietenii lui...

Un proiectil de brand explodă în apropiere și schijele lui mușcară în dîre prelungi pămîntul. Cîțiva lujeri de floarea-soarelui fură secerați ca de coasă. Un alt proiectil explodă în grădinile de alături și în aceeași clipă se auziră vaietele unor răniți. Din groapa în care se ascunsese, Petrișor înălță capul și privi înainte. Nu mai era mult pînă la boscheți. Cincisprezece-douăzeci de metri... Prinse așadar bine săculeții cu gloanțe și dădu să iasă. Dar într-o secundă îi șuieră pe deasupra capului snopul unei rafale de mitralieră și instinctiv se trase înapoi. Nu se descurajă însă. Înălță iară capul și privi cu fereală înainte. Și își văzu tatăl. Cu părul răvășit, avînd pe față urme de sudoare și țărînă, în mînă cu o armă. Și alături de el nea Tudose de la tinichigerie, și Grigore, lunganul de la forje, și nea Dalaban, nituitorul, și încă vreo zece militari. Iară nemții, făcînd salturi, cu bluzele descheiate și mînecile suflecate, trăgînd din automate, veneau tot mai mult către ei.

— Gloanțe! țipă atunci unul dintre soldați privind, înapoia sa. Marcule, aleargă după gloanțe!

Ca la o comandă, Petrișor, țîșni înainte și mergînd de-a bușilea, cu săculeții tîrșiți după el, ajunse în linia întîi, lîngă șirul luptătorilor români. Gîfîia să-și dea sufletul. Cămașa i se zdrențuise în niște mărăcini. Și mîna dreaptă îi sîngera nu se știe cum...

— Măi Panaite, uite pe ăla micu al tău.

Panait se întoarse. Tresări. Lăsă pușca și-și îmbrățișă băiatul.

— Tu? întrebă el cu glas sugrumat. Ce-i cu tine? Ce cauți aici?

— Am venit să aduc gloanțe... O femeie ne-a dat de știre... Nu avea cine să alerge în clipele acelea... Și uite nemții...

— Stai acolea adăpostit...

— Nu mi-e teamă!

Repede se încărcară armele. Și puștile mitraliere. Țăcăniră închizătoarele...

— Foc! răsună o comandă și în aceeași clipă valul cenușiu al atacatorilor se frînse, se prăbuși topindu-se în țărîna drumului. Un nou val se ridică, dar și acela căzu ca și primul în răpăitul gloanțelor. Cîțiva nemți încercară să arunce grenade, dar neputincioși o luară la fugă înapoi...

Un «ura» prelung răsună din piepturile luptătorilor români. Și în amestecul de glasuri se desluși și acela al lui Petrișor. Micul combatant din linia întîi...

Desene de **GEORGETA PUSZTAI**

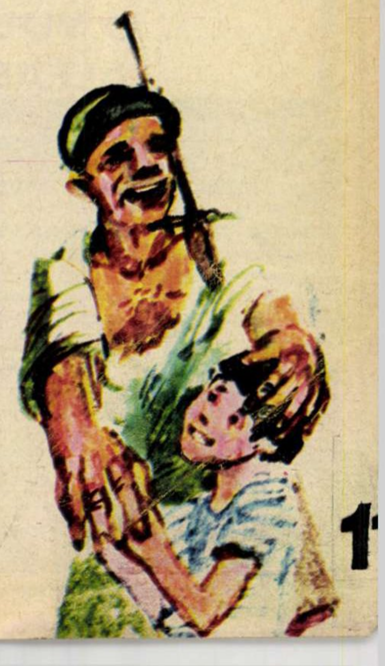

CĂTRE CEI MAI TINERI cutezători

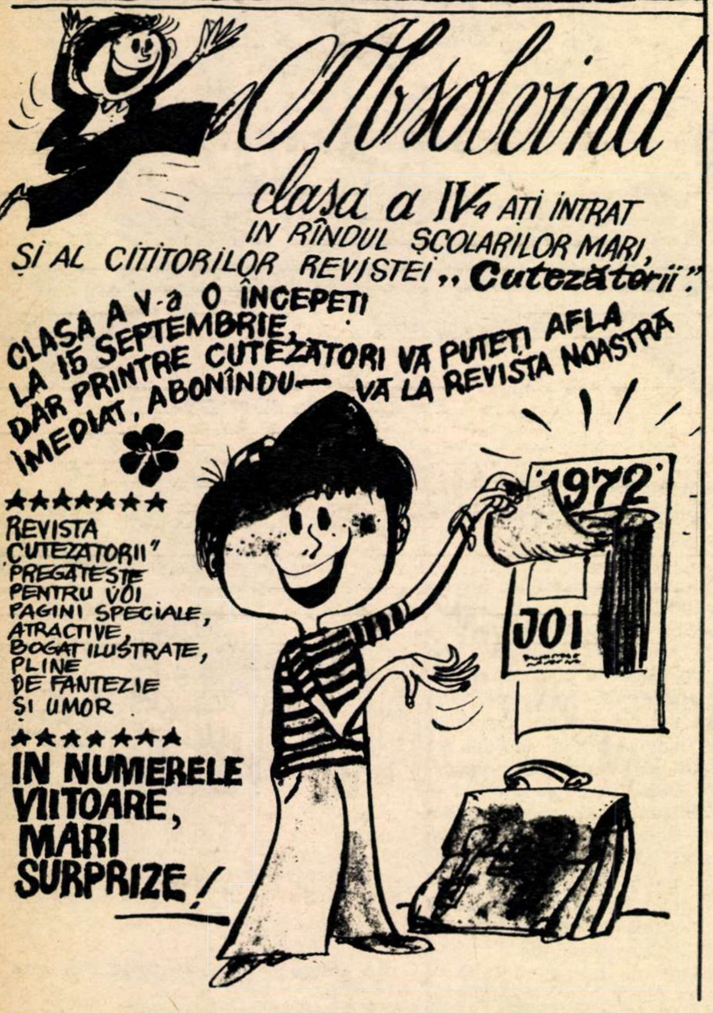
Absolvind
clasa a IV-a AȚI INTRAT
IN RÎNDUL ȘCOLARILOR MARI,
ȘI AL CITITORILOR REVISTEI „Cutezătorii":
CLASA A V-a O ÎNCEPEȚI
LA 15 SEPTEMBRIE,
DAR PRINTRE CUTEZĂTORI VĂ PUTEȚI AFLA
IMEDIAT, ABONÎNDU-VĂ LA REVISTA NOASTRĂ
1972
JOI
★★★★★★★
REVISTA „CUTEZĂTORII" PREGĂTEȘTE PENTRU VOI PAGINI SPECIALE, ATRACTIVE, BOGAT ILUSTRATE, PLINE DE FANTEZIE ȘI UMOR
★★★★★★★
IN NUMERELE VIITOARE, MARI SURPRIZE!

AL VOSTRU, REVISTA „CUTEZĂTORII"!

Manualul

CONVORBIRILE REPORTERULUI PIX

Constantin Oancea — *Cîmpulung, jud. Argeș — Felicitări pentru examenul pe care l-ai trecut cu brio. Acum ești elev la Liceul pedagogic și mă bucur că dorești să rămii în continuare prietenul revistei noastre. M-am oprit la ultima ta scrisoare care conține o încercare în proză: «Deșert sudic». Ai pornit de la o întîmplare adevărată. Ar fi putut să fie o povestire reușită, dacă n-ai fi recurs la niște artificii și prețiozități stilistice care dăunează subiectului povestirii. Nu forța condeiul să scrie după modelul altora, ci caută-ți stilul tău, drumul tău propriu în proză. Asta, pentru că știu că poți.*

Ileana Grigoriu — *Iași. Am descoperit în cele două lucrări trimise că ai într-adevăr talent reportericesc. Fapt pentru care dorim din toată inima să te numeri printre colaboratorii revistei noastre. Transmite și colegilor tăi, membri ai cenaclului literar «Otilia Cazimir», că așteptăm, de asemenea, lucrările lor (poezii, povestiri, reportaje) și că ne-am bucura să se înființeze în școala voastră, o nouă subredacție a revistei «Cutezătorii».*

Marian Crăciunică — *Petrila. Bun și scenariul și ilustrația la serialul «Păcălici împăratul». Îl reținem pentru un nou număr scris și ilustrat de cititori, însă te-am ruga să încerci realizarea unor seriale în care eroii să fie elevi și pionieri, îți sugerez eu două teme: întîmplări din vacanță sau «Cutezătorii printre noi».*

Corespondenților **Mamelia Constantin** *(oraș Gh. Gheorghiu-Dej),* **Florentina Gabor** *(Tămășeni — Neamț),* **Ștefan Tiță** *(Cîmpulung Moldovenesc) precum și membrilor subredacției Prahova, le mulțumesc pentru reportajele deosebit de interesante pe care ni le-au trimis și îi rog să fie în continuare la fel de prompți cu însemnările, reportajele, anchetele, interviurile privitoare la «Startul» în noul an școlar 1972—1973.*

Pix

JOC DE ATENȚIE

Unde este halterofilul!

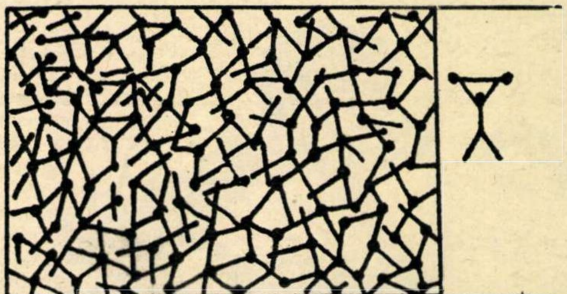

COPERTĂ LITERARĂ
(6, 9—6)

Prin anagramare se va afla numele unui mare scriitor român și titlul unuia din romanele sale.

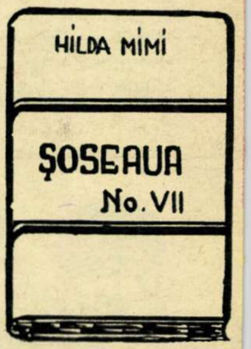

ROMAN FOILETON
DE SEVER NORAN

5

Vacanță neobișnuită

O VULPE CARE ȘTIE ALFABETUL MORSE

A doua zi, la ștrand, din Sextetul radio eram doar cinci: Silviu plecase într-o tabără.

Fănel ne-a dat o mulțime de noutăți. Aflase de la tatăl său că unchiul Paul lucra, împreună cu un prieten, tot inginer și el, la o invenție privind întrebuințarea laserelor în petrochimie.

— S-a scris și în «Contemporanul», a spus Fănel, cu oarecare mîndrie, dar noi, care nu prea citim ziarele celor mari... noi, de! citim mai ales «Racheta cutezătorilor», n-am aflat de invenție.

— N-ați aflat voi, a spus Nicu, țuguindu-și buzele. Eu însă știam de mult! S-a scris în «România liberă» la pagina de știință.

— Era imposibil ca Nicu «Știetot» să nu afle și de chestia asta, a intervenit Marius. Își vîră botișorul pistruiat peste tot... și află!

— Te rog să nu te legi de pistruii mei! i-a retezat-o Nicu, și trăgîndu-se mai la o parte s-a lăsat pe spate, la soare.

Peste cîteva zile urma să aibă loc faza județeană a concursului «Vînătoarea de vulpi». La acest concurs trebuia să participăm și noi. Însă întîmplările din ultimele zile ne făcuseră să uităm cu totul de antrenamente.

— Ce-ar fi să facem azi antrenament? a propus Marius. Nu de alta, dar să vedem cum merg aparatele.

— Nu-i o idee rea...

Eu cu Marius alcătuiam o echipă, iar Nicu și Fănel, alta Ovidiu voia să concureze singur. Am hotărît să facem antrenamentul în pădurea Bucium. Cînd am hotărît locul, n-am bănuit desigur că vom trăi altă întîmplare palpitantă...

Dar, să povestesc pe îndelete.

Nu mă îndoiesc că știți ce este o «vînătoare de vulpi» în radiotehnică. «Vulpea» este un post de radio care emite niște semnale, din timp în timp. Postul este ascuns într-un loc cît se poate de ferit: «vizuina» trebuie să pună adevărate probleme celor care vor să descopere emițătorul: să dea fenomene de reflexie a undelor, pentru a-i deruta pe urmăritori, să fie foarte bine camuflată, emițătorul să «bată» la o anumită distanță și multe altele. Aparatul care emite trebuie să aibă ceva din... proverbiala șiretenie a vulpii, care știe să se ascundă de urmăritori, făcîndu-și vizuina cît mai ferită de privirile oricui.

La concursurile «vînătoare de vulpi» urmăritorii sînt «înarmați» cu aparate de radio-recepție avînd antene de o construcție specială cu ajutorul cărora poți stabili direcția din care vin undele emise. Determinînd această direcție și alergînd în așa fel încît să ai semnalul radio tot mai puternic, te apropii de vizuina... «vulpii». Ajuns la cîțiva pași, nu-ți rămîne decît s-o cauți prin scorburi, printre bolovani, prin vreun tufiș.

Să nu vă închipuiți că-i ușor de găsit! Emițătorul este, uneori, foarte mic, iar antena — «coada» vulpii — nu este lungă așa cum se spune în toate poveștile. Și apoi vulpea nu emite decît cînd și cînd, astfel că n-ai semnal radio decît uneori și de scurtă durată. De aceea, trebuie să acționezi rapid.

În ziua aceea, la antrenament, hotărîsem să lucrăm ca în echipele de la concurs: eu cu Marius, iar Nicu împreună cu Fănel. Pe Ovidiu îl rugasem să «monteze vulpea». «Moțul» știa să folosească mai abitir decît oricine toate posibilitățile de a ne încurca, de a ne face să pierdem urma «vulpii».

— Ovidiule, să nu te depărtezi mai mult de trei kilometri, că vom avea semnale foarte slabe, i-am spus eu. Și, în afară de asta, concursul pe județ se face pe raza de emisie de un kilometru și jumătate.

Tăcut, ca de obicei, Ovidiu a dat din cap că a înțeles. Ochii lui mari, albaștri, aveau străluciri de copil pus pe șotii.

*

Ajungînd în pădurea Bucium, Ovidiu a pornit spre interiorul acestei: să planteze «vulpea», mergînd oarecum spre nord, pe lîngă izvor, către vîrful dealului Negurici, dealul care, mi se pare că am uitat să vă spun, se înalță la vest de orașul nostru și, ridicîndu-se pînă cam la opt sute de metri, domină împrejurimile. Fiind aproape în întregime

Cutezătorii

Biblioteca municipală
-Mureș

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

35

Joi, 31 august, 1972
ANUL VI (258)
16 pagini, 1 leu

FORUM * 1972

Trei culori cunosc pe lume,
ce le țin ca sfînt odor,
sînt culori de-un vechi renume
amintiri de-un brav popor.

> **«ÎN NUMELE TUTUROR PIONIERILOR DIN ȚARĂ, NOI, DELEGAȚII LA PRIMUL FORUM NAȚIONAL AL PIONIERILOR, NE ANGAJĂM, IUBITE TOVARĂȘE SECRETAR GENERAL, CĂ VOM MOBILIZA PE TOȚI COPIII SĂ-ȘI ÎNDEPLINEASCĂ EXEMPLAR ÎNDATORIRILE ȘCOLARE, SĂ FIE DEVOTAȚI TRUP ȘI SUFLET POPORULUI, DOVEDIND PRIN FAPTELE LOR DE ZI CU ZI DRAGOSTE ȘI RECUNOȘTINȚĂ FIERBINTE FAȚĂ DE PĂRINTELE NOSTRU DRAG, PARTIDUL COMUNIST ROMÂN».**

(Din telegrama adresată tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** de participanții la primul Forum Național al Pionierilor.)

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU CEI 12 PIONIERI, ALEȘI LA FORUM CA LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

SANDA FIREZ
JUDEȚUL BIHOR

CORNELIA NEGHINĂ
JUDEȚUL BRAȘOV

DUMITRU CERNAT
JUDEȚUL VRANCEA

MARIAN MARIN
MUNICIPIUL BUCUREȘTI

CRISTIANA ARHIP
JUDEȚUL BACĂU

MELITTA-KARIN REICHEL
JUDEȚUL TIMIȘ

CRISTIAN ACHIM
JUDEȚUL ARAD

MARIA SZABO
JUDEȚUL HARGHITA

ALEXANDRU POP
JUDEȚUL MUREȘ

ION DUMITRU
JUDEȚUL ILFOV

ANGELICA PETROVICI
JUDEȚUL MEHEDINȚI

SORIN ISAR
JUDEȚUL PRAHOVA

BREAZA '72. FLUTURĂ DRAPELUL DE TABĂRĂ

De sus, de pe dealurile domoale ale orășelului Breaza se putea vedea, în acest miez de august, profilîndu-se pe azurul cerului, tricolorul înălțat în tabăra primului Forum Național al pionierilor.

Jocul, cîntecul, sunetul goarnei aduceau acea atmosferă specifică vacanțelor pionierești. Și totuși cele șapte zile de vacanță pe care le-au petrecut aici, pionierii, reprezentanți ai purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor, din toate județele țării, au avut ceva deosebit. Și veți vedea îndată de ce.

Într-una din zile au făcut o excursie la Muzeul Doftana, unde s-au întîlnit cu vechi militanți ai clasei muncitoare, care au evocat momente din lupta eroică a partidului. Altă dată au fost onorați de vizita tovarășului inginer Alecu Dumitru, secretar al Comitetului județean Prahova al P.C.R., care a fost delegat la Conferința Națională a partidului. Oaspetele a povestit pionierilor despre perspectivele de dezvoltare a județului în viitorul cincinal.

Un loc important în activitățile din tabără l-au ocupat dezbaterile, schimbul viu de opinii despre muncă și învățătură, despre rolul activului pionieresc, despre inițiativa pionierească în viața unităților și detașamentelor. Au mai fost multe alte activități plăcute, în care întrecerile sportive s-au împletit cu exercițiile aplicative și activitatea de pregătire pentru viață, pentru apărarea patriei. Focul de tabără, carnavalul cu toate cîntecele și dansurile copiilor au dat serilor un farmec deosebit, de neuitat.

Zilele au trecut repede, fiecare aducînd noutăți, prospețime în viața și activitatea pionierilor. Astfel, momentul alegerii celor doisprezece pionieri, locțiitori ai președintelui Consiliului Național al Organizației pionierilor a fost unul dintre cele mai însemnate evenimente ale acelor zile. Acolo, în fața întregului Forum, aleșii pionierilor s-au angajat să-și mobilizeze toate forțele pentru îmbunătățirea întregii lor activități. Odată cu ei, toți pionierii participanți la Forum și-au exprimat cu entuziasm dorința de a duce la îndeplinire hotărîrile adunării lor.

Moment emoționant: se dă citire telegramei adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu de participanții la primul Forum Național al pionierilor, expresie a dragostei și devotamentului pionierilor față de partidul comunist, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cu aplauze puternice pionierii au primit entuziasta Chemare a Forumului către toți copiii țării, prin care pionierii și școlarii sînt chemați să dovedească prin fapte că sînt fii credincioși și demni ai partidului.

Clipele despărțirii au sosit. O ultimă fluturare de batistă și elegantele autobuze albastre pornesc cu pionierii spre diferite colțuri ale țării.

La revedere, nu vom uita niciodată zilele petrecute la Primul Forum Național al pionierilor — Breaza '72.

TRAIASCA PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
PARINTELE IUBIT AL TUTUROR COPIILOR
DIN PATRIA NOASTRA

Amfiteatrul natural unde au avut loc multe din lucrările Forumului.

«Pionierie, stea călăuzitoare!»

N-au trecut multe zile de la încheierea lucrărilor celui dintîi Forum național al pionierilor; fluxul de idei valoroase, de entuziasm și hărnicie pe care l-a prilejuit se răspîndește impetuos pretutindeni, în toate unitățile, detașamentele și grupele. Lucrările Forumului au fost o expresie a dragostei și devotamentului cu care pionierii au primit indicațiile conducerii partidului, personal ale tovarășului secretar general Nicolae Ceaușescu, în cadrul celei de a doua Conferințe Naționale a Organizației pionierilor. Ele au dovedit hotărîrea pionierilor, plină de devotament, și de însuflețire, de a face tot ce le stă în putință pentru ca îndemnul secretarului general al partidului, privind îmbogățirea conținutului educativ al activității pionierești, să prindă viață, în cele mai bune condiții, în fiecare grupă, detașament și unitate de pioneri. Cei peste 200 de pionieri comandanți, sosiți din toate colțurile țării, au dezbătut profund, cu maturitatea conducătorului dar și cu vioiciunea vîrstei, diferitele aspecte ale muncii pionierești, luînd importante inițiative care sînt de un real ajutor Consiliului Național al Organizației. Noi am simțit în cuvîntul fiecăruia gîndurile și preocupările tovarășilor săi din școala, comuna, orașul, județul pe care l-a reprezentat. Fiecare participant la Forumul național, reîntors printre colegii săi ca un adevărat sol al celor mai valoroase inițiative pionierești, are importanta obligație de a transmite tuturor ștafeta hotărîrilor Forumului național, fiind cel dintîi care atît prin comportarea sa cît și prin participarea la munca pionierească trebuie să constituie un exemplu pentru toți. Ceea ce s-a discutat la Forum trebuie să devină un bun al tuturor, fiecare inițiativă, fiecare hotărîre a Forumului trebuie să se împlinească, întocmai unei fericite «reacții în lanț», pe o arie din ce în ce mai largă. Desigur, la Forum n-au putut participa toți pionierii — sînt două milioane! În schimb, cu toții pot munci, și trebuie să muncească, în spiritul hotărîrilor Forumului, adică să dovedească din ce în ce mai multă sîrguință la învățătură; să aibă o comportare și o atitudine exemplară în toate împrejurările; să respecte munca și pe făuritorii bunurilor materiale și spirituale, participînd activ la munca practică; să întîmpine noul an școlar dedicînd, conform tradiției, ultima săptămînă de vacanță muncii patriotice pentru înfrumusețarea școlii și a localității, răspunzînd astfel grijii nețărmurite cu care îi înconjoară partidul, întregul popor; să dovedească în orice împrejurare spirit de inițiativă, să contribuie activ la toate acțiunile și activitățile pionierești; să fie curajos și sincer, modest, echitabil, călăuzindu-se după principiul «toți pentru unul, unul pentru toți»; pe scurt, să facă totul pentru ca grupa sa, detașamentul și unitatea să fie colective puternice care — așa cum se arată în Chemarea Forumului — «să promoveze continuu hărnicia, cinstea și demnitatea, dragostea nețărmurită față de Partidul Comunist Român, față de patrie și popor, față de organizația revoluționară din care facem parte». Să dăm viață propunerii exprimate de participanții la Forum ca inițiativa pionierilor hunedoreni «Pionierul să săvîrșească cît mai multe fapte demne de un comunist» să se extindă în toate unitățile din țară.

Trebuie să ajungem acolo încît fiecare pionier să se considere răspunzător pentru munca întregii organizații. Cu alte cuvinte, să acționați gîndindu-vă atît la necesitățile grupei și detașamentului vostru cît și la sensurile și răspunderile întregii organizații, a întregii mișcări pionierești din țara noastră.

Tuturor ne stăruie în minte un vers dintr-o poezie care a răsunat la Forum:

«Pionierie, stea călăuzitoare,
În universul nostru comunist!»

Forumul a examinat și a stabilit ce pot face pionierii după puterile lor dar cu întregul entuziasm pentru a-și aduce contribuția la opera înfăptuită de popor, sub conducerea partidului, pe baza hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R., în vederea ridicării patriei noastre pe noi culmi ale progresului și civilizației socialiste.

Întreaga desfășurare a lucrărilor Forumului a fost o vie și convingătoare dovadă a dragostei nețărmurite a pionierilor față de patrie, partid și popor, a năzuinței lor pline de ardoare tinerească de a dovedi în fiecare zi, prin fapte, prin comportarea lor, prin inițiativele ce le desfășoară, că merită înaltul titlu de fii credincioși ai Partidului Comunist Român, că doresc și fac totul pentru a purta cu cinste și mîndrie pe piept cravata roșie cu tricolor.

VIRGILIU RADULIAN,
președinte al Consiliului Național
al Organizației pionierilor

Moment solemn la Doftana. Participanții la Forum au vizitat cu emoție fosta închisoare, simbol al dîrzeniei și luptei neînfricate a comuniștilor. Pionierii taberei de la Telega le-au oferit un impresionant program de cîntece patriotice și revoluționare, în incinta muzeului.

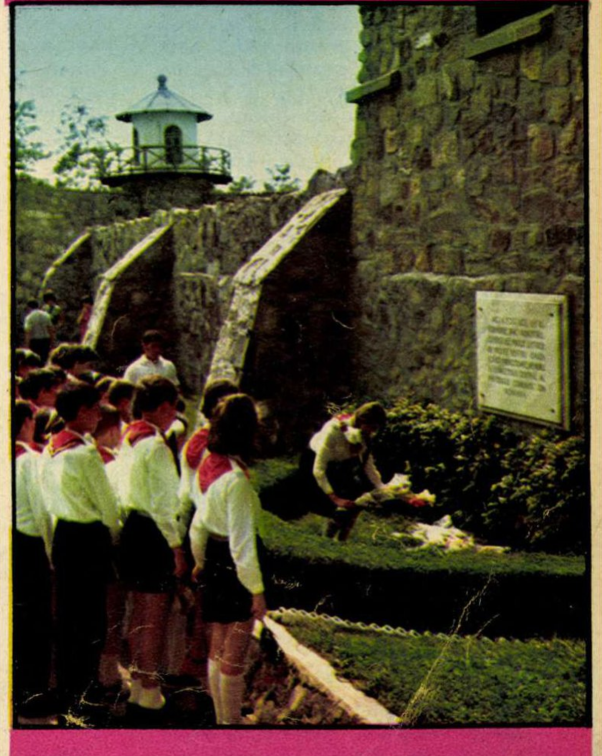

«Să facem din fiecare grupă, detașament, unitate, un colectiv puternic, care să promoveze continuu hărnicia, cinstea și demnitatea, dragostea nețărmurită față de Partidul Comunist Român, față de patrie și popor, față de organizația revoluționară din care facem parte ».

(Din «Chemarea Forumului Național al Pionierilor»)

CUVÎNT PIONIERESC LA TRIBUNA FORUMULUI

Pe voi, pionierii, la cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, v-a numit tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU «prietenii mei dragi», iar voi, la rîndul vostru, vă străduiți să răspundeți cinstei ce vi s-a făcut înfăptuind mai bine, mai hotărît țelurile politice, educative ale organizației voastre.

În dorința de a îndeplini cît mai bine sarcinile Conferinței, reprezentanții la Forum ai celor două milioane de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor au dezbătut sarcinile ce revin Organizației în mobilizarea tuturor pionierilor pentru îmbunătățirea întregii activități, a perfecționării vieții pionierești, a sporirii contribuției pionieriei la educarea tinerei generații a patriei. Discutînd viu, cu aprindere, participanții și-au spus părerile și au luat decizii în probleme importante ale vieții și activității lor.

PE AGENDA FORUMULUI — ÎNVĂȚĂTURA — MUNCA ȘI PREGĂTIREA PENTRU VIAȚĂ

Pornind de la dorința ca anul școlar 1972—73 să fie un an de mari succese la învățătură, pionierii au dezbătut măsurile pe care le pot lua grupele și detașamentele pentru ca în fiecare clasă, toți școlarii să-și însușească temeinic cunoștințele, să-și îmbogățească orizontul de cunoaștere.

Interesante au fost opiniile pionierilor care și-au exprimat gîndurile lor despre muncă, despre studiu, demonstrînd în felul acesta atitudinea lor față de învățătură.

Spicuim cîteva opinii din cadrul dezbaterilor:

AURA DOBRE (Rîmnicu Sărat): «La vîrsta noastră este foarte important să învățăm în fiecare zi, la fel de temeinic, de serios. Să combatem asaltul care apare uneori la încheierea trimestrelor. Tot ce noi acumulăm în acești ani constituie temelia pentru meseriile pe care ni le vom alege.»

ADRIAN DONE (Chișinău-Criș, Arad). «Pentru mine a învăța, a munci în atelier sau la activități patriotice înseamnă a ne sluji patria socialistă, după puterile noastre, cu toată dragostea. Vreau ca atunci cînd voi fi mare să fiu bine pregătit, să pot munci acolo unde va fi nevoie de mine.»

IOAN DEDEAN (Șicuț, Bistrița-Năsăud): «Avem școli, primim manuale gratuite, avem laboratoare, aparate științifice, ni s-au creat condiții bune pentru ca să învățăm, să ne pregătim. Ce putem da noi, în schimb? Să învățăm bine, să ne pregătim pentru viitor prin muncă. De aici, cred că trebuie să fim cu toții de acord, să-i combatem pe cei leneși, pe cei care trag chiulul.»

Ceea ce a adus un înflăcărat schimb de opinii a fost întrebarea pusă de pioniera RITA PÎRLOG: «Ce putem face noi, pionierii, pentru colegii care nu învață?«Numeroși au fost copiii care s-au arătat neiertători față de asemenea abateri. Pionierii arătau ei, trebuie să găsească puterea de convingere necesară pentru a-i determina pe aceștia să muncească: să facă singuri efortul necesar însușirii lecțiilor, să aibă răbdarea necesară, puterea de renunțare uneori în fața jocurilor, să găsească calea însușirii temeinice a cunoștințelor. Opinia grupei de pionieri, a detașamentului, are un rol hotărîtor în asemenea situații. Alții au venit chiar cu exemple din viața detașamentului lor: concursuri pe teme din materiile școlare, la care să participe în primul rînd cei slabi la învățătură; discutarea în fața activului pionieresc; sfaturile și ajutorul tovarășilor profesori, comandanți-instructori în asemenea situații.

HĂRNICIE PIONIEREASCĂ

Pionierul iubește munca și o respectă, iată cuvinte care au fost rostite cu convingere și ilustrate prin fapte la tribuna Forumului.

«Atelierele-școală și micile ferme pionierești sînt forme care atrag pe mulți copii spre muncă, a spus pionierul ALEXANDRU POP. Dar sînt și pionieri care absentează, care nu se interesează de muncă. Eu cred că acestor copii ar trebui să li se arate obiectele confecționate în atelier. Ei vor vedea ceva frumos, le va place și vor fi atrași să facă la fel. E bine să-i luăm alături, în grupele noastre harnice, să lucrăm împreună. Cînd lucrezi în doi sau trei totul e mai plăcut.

«La noi, la micro-C.A.P.-uri, la început, n-au fost pionieri prea mulți care lucrau, a spus MIHU NICOLAE. Cînd au văzut însă roadele muncii, cînd au văzut că noi sîntem împreună și, în afară că lucrăm, ne mai și jucăm, au venit o mulțime de copii la microferma noastră. Noi am cumpărat din veniturile obținute un televizor, ne-am înzestrat laboratorul și atelierul școlii. Am observat că cei care muncesc bine învață bine», a mai adăugat el.

În discuțiile lor, pionierii au arătat că participă cu drag la munca patriotică, că doresc să ia parte la cît mai multe acțiuni de înfrumusețare, de înzestrare a școlii. Dar au cerut sa existe planuri anuale prin care să se stabilească precis la ce obiective vor lucra.

GRUPELE SÎNT TOTDEAUNA ÎN ACȚIUNE?

Iată încă una dintre problemele viu dezbătute la tribuna Forumului: este mereu grupa în acțiune? Știu totdeauna grupele ce au de făcut? Își aduc ele întotdeauna contribuția la mobilizarea pionierilor la învățătură și în acțiuni educative? Participanții au făcut pe această temă un schimb interesant de experiență.

LENUȚA LUECEAN (Baia de Criș) a subliniat cîteva din succesele grupe-

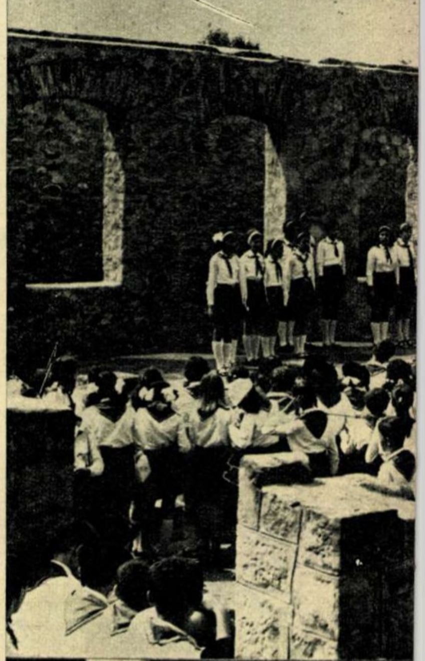

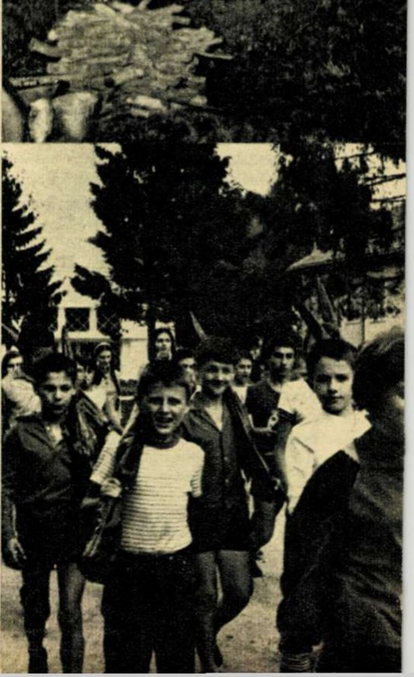

Instantanee din zilele Forumului ▶

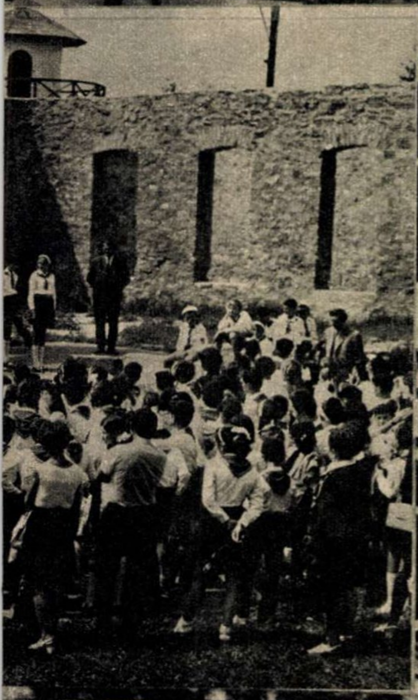

lor din unitatea a cărei comandantă este. «La noi grupele au desfășurat o activitate rodnică, a spus ea, președinții aleși la începutul anului au fost plini de inițiativă și s-au priceput să-i atragă pe membrii grupelor la felurite activități. Mai ales copiii cu medii nesatisfăcătoare au avut sarcini precise în organizarea unor concursuri, discuții în jurul unor cărți, întreceri sportive. Urmarea a fost o creștere a simțului lor de răspundere și de aici, curînd, îmbunătățirea situației la învățătură. Grupele s-au ocupat și de pionierii mici, dintr-a II-a. Din trei grupe au fost aleși pionierii cei mai buni care au organizat cu cei mici plimbări, jocuri, ore de învățare a cîntecelor pionierești, dar mai ales cei mai mari le-au explicat pe înțelesul lor ce înseamnă a fi pionier. La întoarcere aș vrea, cu ajutorul președinților de grupă, să-i învățăm și pe cei mici cîteva jocuri și exerciții aplicative de pregătire pentru apărarea patriei, pe care le-am învățat aici în tabără»

ACHIM CRISTIAN (Arad): «În grupe nu toți pionierii cunosc bine rolul organizației de pionieri, nu toți cunosc bine Statutul. Trebuie să discutăm în grupe cu căldură, cu entuziasm, din suflet, despre aceste probleme. Părerea mea este că atunci cînd fiecare membru al grupei va înțelege ce înseamnă organizația de pionieri și prin fapte se va strădui să fie demn urmaș al comuniștilor, atunci activitatea grupei va fi fără îndoială rodnică.»

ELENA BREAZU (comuna Piscu, Galați). «Eu cred, legat de cele spuse de Achim, că grupele trebuie să cunoască bine ceremonialul pionieresc, cadrul său solemn, care dă parcă și mai multă demnitate purtătorului cravatei purpurii cu tricolor.»

ROMEO BUDA (Salonta). «La noi activitatea grupelor a mers mai greu. Chiar de la început s-a tărăgănat formarea lor iar apoi comandanții de detașament nu i-au ajutat pe cei din grupă să-și alcătuiască programe de activități sub pretext că n-au vorbit cu comandantul instructor, parcă ei singuri n-ar fi putut.»

ADRIAN ROMANESCU (București). «În detașamentul meu sînt trei grupe și-mi place că în grupe pionierii s-au legat buni prieteni. Într-o zi o grupă a plecat să vadă un film, alta la Grădina botanică și alta a jucat volei. Nimeni n-a lipsit din grupă. S-a întîmplat și altceva. Fetele dintr-o grupă au preluat gospodărirea clasei, băieții nu prea se amestecau, dar apoi nici ei n-au vrut să se lase mai prejos și acum s-au hărnicit și participă la toate treburile gospodărești ale clasei.»

ACTIVUL PIONIERESC... ȘI CRITICA!

După cea de a doua Conferință Națională a Organizației pionierilor, în detașamente au apărut grupele. Odată cu ele, activitatea s-a înviorat, numărul pionierilor din activul pionieresc a sporit cu pionierii comandanți de grupă. S-au constituit de asemenea comandamente orășenești și comunale ale pionierilor. Peste tot a crescut antrenarea pionierilor la diferite activități, s-a îmbunătățit disciplina în organizație. Despre rolul activului pionieresc în dobîndirea acestor succese pionierii au vorbit pe larg. Dar, așa cum stă bine unor adevărați pionieri, n-au ocolit greșelile existente și, folosind critica cinstită, sinceră au căutat, printr-un viu schimb de opinii. să se ajute unii pe alții, să găsească noi căi de rezolvare a situațiilor dificile care apar uneori în grupe și detașamente.

Luînd parte la dezbateri, pionierul-comandant ROMEO BUDA din Salonta s-a oprit pe larg la activitatea comandantului de detașament: «Sînt pionieri-comandanți care întocmesc planuri interesante de activități dar acestea rămîn uneori doar... pe hîrtie. Îți trebuie multă răbdare să te ții de ei să îl și realizeze. Aceștia sînt băieți foarte buni la învățătură, disciplinați, cu o comportare frumoasă, dar cînd este vorba de prezența lor în activitatea detașamentului nu mai sînt aceiași foarte buni. Ce credeți, cum am putea interveni, cum am putea rezolva aceste situații?»

Această întrebare a declanșat vii participări la discuții.

SORIN ISAR (Comuna Cornu de Jos, Prahova): «Cred că aveți comandanți care nu își cunosc îndatoririle. Trebuie să li se explice că noi, activul pionieresc, răspundem de întreaga activitate pionierească, doar de aceea ne numim comandanți!»

GABRIEL BUSU (Craiova): «Pentru activul de pionieri există mereu problema disputei — ce facem cu președinții de detașament sau de grupă care nu au activitate, nu-și fac datoria? Părerea mea este că aici activul trebuie să fie mult ajutat de tovarășul comandant-instructor. El este acela care poate să ne ajute să găsim soluții. Uneori este vorba de nepăsare, alteori pionierii dintr-un detașament au o inițiativă, nimeni nu-i ia în seamă și ei se descurajează...».

EUGEN NASTA (Constanța): «La școală noi am făcut un panou cu fotografii ale activului sub care am scris numele și clasa. Prin acest panou am poftit pe toți copiii să se adreseze cu orice probleme pionierilor din activ și anume aceluia pe care și-l aleg ei de pe panou.»

AURA DOBRE (Buzău): «Noi am îndreptat munca unor detașamente mai slabe trimițînd cîte o echipă din activ în ajutor. Uneori detașamentele au activități plicticoase, nu învață cîntece, nu se joacă și nu știu să organizeze activități plăcute și ca atare pionierii nu participă la adunări.»

DOINA ALENIUC (Mitocul Sucevei, Suceava): «Nu ne putem plînge de activitatea detașamentelor «mari». Avem însă greutăți cu activitatea detașamentelor de copii mici. Aici trebuie să ne mai sfătuim noi cei din activ. Să ne interesăm mai întîi ce le-ar plăcea copiiilor să facă și apoi cred că ar trebui să-i poftim, atunci cînd este cazul, la activitățile detașamentelor cu pionieri mari. Cred că pionierii de la sate ar trebui mai des chemați la concursurile, la competițiile care au loc la oraș, ar fi un bun stimulent în activitatea detașamentelor. Și în sfîrșit, îmi place să cred că la noi, cu ajutorul comandamentului comunal, vom face acțiuni mai mari și mai ales ne vom organiza o mică fermă pionierească, pe care o doresc și o așteaptă toate detașamentele de mai mult timp.»

ALIN IUGA (Hunedoara): «La școala noastră o înviorare a activității a adus-o formația de păpușari. Toți pionierii vor s-o ajute. Lucrează la scenete, la costume, la mînuirea păpușilor. Este o activitate care place. Noi, activul, cu ajutorul formației am atras la viața unității, mulți pionieri. Asta nu înseamnă însă că ne-am oprit numai la atît. Programul detașamentelor este

(Continuare în pag. 13)

HARNICI, AGERI, CURAJOŞI!

În clipe de odihnă, o scrisoare către cei de acasă.

Cîteva zile la rînd, pionierii celor şase detaşamente din tabăra Forumului, fete şi băieţi, au participat cu deosebit interes la exerciţiile organizate la poligonul de tragere, pe pista aplicativă cu obstacole. Avînd alături comandanţi-instructori şi tineri ofiţeri, copiii au învăţat repede tragerea cu arma şi au dobîndit uşurinţă în trecerea obstacolelor întîlnite de-a lungul pistei.

Îmbinînd armonios sportul, exerciţiile aplicative şi activităţile de pregătire pentru viaţă, pentru apărarea patriei, mulţi dintre pionierii prezenţi în tabără au realizat adevărate performanţe. Strădania lor a fost răsplătită din plin în ultima zi de tabără prin numeroase premii şi diplome. De pe lista foarte lungă a celor distinşi redăm doar numele acelor pionieri care s-au situat pe primele locuri.

La trecerea exerciţiilor de pe pista aplicativă cu obstacole: **Ion Mihăilă, Ida Kerekeş, Ileana Cătănescu, Marcel Tănase, Ion Dodean, Nicolae Dragomir.**

La tir: **Stelian Pop, Gabriel Birău, Valeriu Gîldău, Cornelia Neghină, Radu Axinte, Elena Zaharia.**

La atletism: **Doina Alexiuc, Eugen Catană, Florin Rotaru, Sandu Adrian, Marinela Lăzărescu.**

DIN PROPUNERILE PARTICIPANȚILOR

- Fiecare unitate, fiecare detaşament să aibă o formaţiune sanitară.
- În fiecare grupă să existe un pionier responsabil cu activitatea sanitară.
- Fiecare grupă să se îngrijească de condiţiile de curăţenie ale fiecărui copil, de respectarea regulilor de igienă şi să înveţe noţiuni de prim-ajutor.
- Fiecare detaşament să-şi confecţioneze un dulăpior de cruce roşie, cu tot ce este necesar.
- Să se organizeze concursuri cu teme sanitare între detaşamente, între şcoli şi pe oraş.
- Întîlniri cu medici specialişti, care să-i înveţe pe copii cît mai variate activităţi sanitare.
- Exerciţiile aplicative şi de pregătire pentru viaţă şi apărarea patriei să se desfăşoare combinat cu activităţile de cruce roşie.
- Fiecare unitate să aibă un set sanitar cu cele necesare primului ajutor.

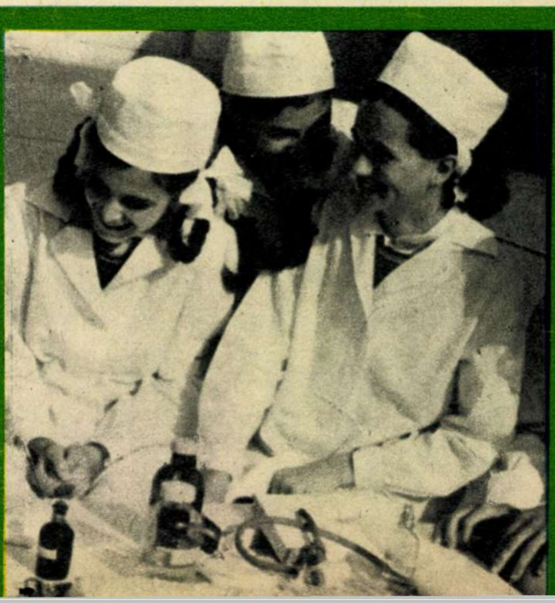

23 AUGUST 1972, BUCUREȘTI, PIAȚA AVIATORILOR
CU BRAȚELE PLINE DE FLORI, GRUPURI DE PIONIERI AU URCAT LA TRIBUNA OFICIALĂ, ADUCÎND UN OMAGIU PLIN DE DRAGOSTE ȘI DE RECUNOȘTINȚĂ SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ȘI CELORLALȚI CONDUCĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT.

MARȘ PIONIERESC

Noi, copiii României,
fii ai unui brav popor,
cu străbună bărbăție
pildă-naltă, viu izvor,
cinste, muncă, vitejie
am jurat sub tricolor!

Bate, tobă! Goarnă, sună!
Pionieri neînfricați
sub drapele se adună,
veseli, totdeauna frați;
cutezanța-n piept răsună
ca izvoarele-n Carpați!

Viața noastră-n demnitate
și lumină s-a-mplinit;
recunoscător ne bate
inima, către partid —
către steagul fără moarte
ce destinul ne-a-nsorit.

MIHAI NEGULESCU

Am convingerea că primul Forum Național al Organizației pionierilor a fost o însemnată tribună de dezbatere al celor mai importante probleme ale Organizației noastre și că s-a realizat un valoros schimb de experiență între cei mai destoinici pionieri, români, maghiari, germani și de alte naționalități. Valoroasele observații critice și propunerile concrete făcute de pionieri vor duce la îmbunătățirea activității în viitor, la nivelul grupelor, detașamentelor și unităților de pionieri.

Tabăra Forumului a fost, de asemenea, un loc al hărniciei, al prieteniei, al voioșiei, unde fiecare pionier a învățat ceva nou cu care, întorcîndu-se acasă, va îmbogăți activitatea pionierească

ELENA POPARAD-MANTHO
vicepreședinte al C.N.O.P.

Sînt bucuroasă că tabăra Forumului a dovedit prin fapte că pionierii își pot organiza și conduce singuri activitatea. Noi, comandanții-instructori, am fost ca niște frați mai mari, i-am supravegheat îndeaproape încurajîndu-le inițiativele, modurile originale de realizare. Numeroase bucurii am avut și în cadrul dezbaterilor. Nu pot descrie emoția pe care am trăit-o în fața unor copii atît de buni, atît de bine pregătiți, cu o gîndire matură, cum s-au dovedit pionierii noștri. Dezbaterile despre muncă și învățătură, despre rolul activului pionieresc, despre inițiativa pionierească au fost doar cîteva prilejuri care mi-au arătat ce copii minunați avem, ce pionieri destoinici! Pentru mine, ca educator, o bucurie mai mare nu există.

Prof. FLORICA GHIDEL
Școala generală nr. 6, Timișoara

Pionierii au fost minunați la Forum. I-aș compara cu mai multe flori adunate din diferite colțuri de țară, care împreună au alcătuit un mănunchi în toate culorile.

Observîndu-i pe copii în diferite activități, mi-a devenit mai clară ideea că noi, educatorii, trebuie să avem multă încredere în puterea lor de receptivitate, în fantezia lor creatoare, în capacitatea de a se conduce, în inteligența lor, în inițiativa lor. Am plecat de la Forum cu convingerea că fiind alături tot timpul de pionieri, ajutîndu-i și îndrumîndu-i, noi, educatorii, trebuie să avem încredere în puterea lor de a-și conduce singuri treburile. Așa se vor pregăti mai bine pentru viață.

Prof. FLOREA ROMULUS
Școala generală Steindorf, Anina

Forum'72

Într-o clipă de răgaz, participanții au răspuns invitației fotoreporterului nostru de a înregistra pe peliculă această amintire din zilele celui dintîi Forum național al pionierilor

BREAZA, AUGUST 1972

Foto: CĂLIN CREȚU

CÎŢIVA DINTRE PIONIERII-CORESPONDENŢI CU CARNEŢELE DE REPORTER ÎN MÎINI, S-AU AFLAT PRETUTINDENI ÎN TABĂRĂ, LA TOATE ACŢIUNILE FORUMULUI. AU FOST ANTENELE REDACŢIEI PESTE TOT. ÎN ORICARE DIN REPORTAJELE, ŞTIRILE, INTERVIURILE PE CARE LE CITIŢI ÎN ACEST NUMĂR SE AFLĂ ŞI O IDEE, O NOUTATE ADUSĂ DE EI.

REDACŢIA LE MULŢUMEŞTE ŞI-I SOCOTEŞTE PE VIITOR CORESPONDENŢII EI DE BAZĂ. FOARTE CURÎND, PENTRU MERITELE LOR, VOR PRIMI CARNETUL DE CORESPONDENT SPECIAL AL REVISTEI «CUTEZĂTORII».

OPINIA CITITORILOR — izvorul PROSPEŢIMII, CALITĂŢII ŞI SUCCESULUI REVISTEI „Cutezătorii"

Pe agenda Forumului s-a aflat, într-una din zile, dezbaterea modului în care presa pionierească răspunde cerinţelor educative ale Organizaţiei. A fost un minunat prilej pentru noi de a ne confrunta încă o dată părerile cu cele ale cititorilor, de a purta un dialog viu asupra preocupărilor noastre şi, mai cu seamă, asupra a ceea ce aşteaptă în continuare cititorii de la o revistă pe care o iubesc, o citesc cu fidelitate şi la realizarea căreia contribuie, nu o dată, nemijlocit.

Dezbaterea s-a desfăşurat într-un cadru amplu, de faţă fiind redactori-şefi şi alţi lucrători ai revistelor pionierești, ai emisiunilor de radio, ai comisiei presă şi propagandă a Consiliului Naţional al Organizaţiei pionierilor.

Pentru fiecare dintre publicaţiile reprezentate la dezbatere («Cutezătorii», «Jobarat», «Racheta cutezătorilor», «Luminiţa», «Educaţia pionierească», Redacţia emisiunilor radio pentru tineret şi copii) discuţiile au constituit un izvor de învăţăminte.

Şi pentru că problemele discutate la Forum interesează pe toţi prietenii «Cutezătorilor», redacţia aduce la cunoştinţă conţinutul dezbaterilor, opiniile critice formulate, sugestiile de îmbunătăţire a activităţii viitoare. Totodată, vă adresăm îndemnul de a ne scrie în continuare, de a face ca — intrînd în cel de al 6-lea an de apariţie — revista noastră să beneficieze în paginile sale de aportul tot mai larg al celor care o îndrăgesc şi o citesc.

Ne-a plăcut mai cu seamă tonusul viu al dezbaterilor, faptul că, subliniindu-se din nou reuşitele revistei, au fost scoase în evidenţă, în mod deschis, fără sfială, unele scăderi ale revistei, unele materiale mai slabe, faptul că unele rubrici reuşesc mai puţin să polarizeze interesul şi participarea nemijlocită a cititorului.

Un merit al revistei îl constituie realizarea — ca urmare a indicaţiilor primite în cadrul celei de a II-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei pionierilor — a unor pagini şi numere speciale scrise în întregime de cititori şi subredacţii judeţene.

Este, desigur, îndreptăţită dorinţa copiilor de a-şi găsi reflectată mai bogat şi mai atrăgător activitatea pionierească de zi cu zi, din toate colţurile ţării. Iniţiativa pionierească, asupra căreia revista a deschis o dezbatere, nu trebuie abordată doar în cîteva articole, după cum apare ca necesară publicarea periodică a unor materiale şi rubrici destinate pregătirii pionierilor-comandanţi în vederea impulsionării muncii acestora, pentru orientarea tuturor grupelor şi detaşamentelor către acţiuni atractive, cu un bogat conţinut educativ.

Pe lîngă acţiunile de mare amploare, precum Concursul «Minitehnicus», Expediţiile «Cutezătorii», copiii doresc ca revista să iniţieze dezbateri pe teme de morală, de comportare în şcoală, în familie, în societate, de reflectare a modului în care pionierii îşi cunosc şi-şi respectă îndatoririle.

De asemenea, pionierii doresc să citească mai multe materiale despre frumuseţea diferitelor profesiuni, despre exemplul muncitorilor înaintaţi, al eroilor muncii socialiste. Prezentarea actualităţilor politice, copiii o doresc mult mai bogat ilustrată, scrisă mai pe înţelesul lor, reflectînd pasiunea cu care ei înşişi urmăresc şi participă la toate evenimentele importante din viaţa poporului, a ţării.

Avem cititori devotaţi, cititori care aşteaptă mult din partea celor 16 pagini săptămînale ale revistei (fireşte, ca şi altă dată s-au făcut propuneri pentru sporirea numărului de pagini), pentru care au propus ei înşişi rubrici, subiecte şi teme.

Mult îndrăgite de cititori se arată a fi veştile privind cuceririle tehnico-ştiinţifice, succesele ţării noastre în edificarea unei industrii şi agriculturi moderne, viaţa fascinantă a laboratoarelor, a institutelor de cercetări unde se făuresc comori ale inteligenţei umane puse în slujba progresului patriei.

Majoritatea celor care au luat cuvîntul au cerut ca revista să fie o fereastră permanent deschisă spre faptele părinţilor lor, ale comuniştilor, minunaţii făuritori ai demnităţii şi prosperităţii României socialiste. În acest sens, mult mai prezentă în paginile revistei trebuie să fie literatura de bună calitate, cîntecele, poezia, arta plastică contemporană. Genuri foarte îndrăgite, precum reportajele de anticipaţie (Club 2000), banda desenată, foiletonul satiric şi umoristic sînt aşteptate mereu cu nerăbdare în paginile revistei.

Din mulţimea propunerilor, nu puţine vor fi acelea care vor căpăta viaţă în numerele viitoare. Colegiul de redacţie al revistei «Cutezătorii» va dezbate toate aceste propuneri, precum şi altele, care s-au făcut cu prilejul altor întîlniri ale redactorilor noştri cu cititorii. Opinia oricăruia dintre voi este aşteptată la redacţie cu sentimentul că ne aduce gîndurile unui prieten, dorinţa lui firească de a şti că revista îi aparţine.

Vom promova cu mai multă perseverenţă opiniile, reportajele, creaţiile, desenele cele mai frumoase sosite de la voi. Ca şi pînă acum, răspunzînd dorinţei voastre, vom apela — să scrie pentru voi — la personalităţi proeminente din viaţa social-politică a patriei, din cultura noastră, punîndu-vă la îndemînă, în fiecare număr, tezaur de gînd, frumuseţe şi cutezanţă, menite să vă lărgească orizonturile de cunoştinţe şi să vă ofere exemple demne de urmat în viaţă.

Cei mai sîrguincioşi şi mai activi dintre corespondenţi vor primi calitatea şi carnetul de «corespondent special», urmînd ca pe viitor toţi aceştia să ţină legătura direct cu redactorul-şef şi cu colegiul de redacţie. În cursul vacanţelor, se vor organiza tabere speciale ale corespondenţilor chiar pe lîngă redacţie.

Cei ce realizează «Cutezătorii» vă vor trimite săptămînal o revistă tot mai bogată în conţinut, tot mai atractivă, o revistă mereu mai frumoasă, vibrînd de elanurile vîrstei pioniereşti.

REDACŢIA

ACEST NUMĂR ESTE REALIZAT DE SUBREDACŢIA «CUTEZĂTORII»

FORUM '72

FORMATĂ DIN PIONIERII: LORENA SOFIAN, ALEXANDRU POP, CRISTIAN ACHIM, CORNELIA MORARU, MARIANA TOMESCU, ADRIAN SANDU, GABRIELA HALALEI, ROMAN BOERIU, JENICA MORAR, ALEXANDRU TIRTEA.

Redactori: **BITI CARAGIALE** şi **LIDIA NOVAC**

BUCUROȘI DE OASPEȚI

Pentru scurt timp, într-una din zile Forumul nostru parcă s-a transformat într-o tabără internațională. Ne-au vizitat oaspeți din douăzeci și șase de țări.

Ne-am primit oaspeții după obiceiul pămîntului nostru: cu pîine și sare. Ne-am împrietenit, am schimbat insigne, adrese, ne-am jucat. Seara am participat cu toții la carnaval unde s-a organizat și concursul pentru titlul de cel mai bun dansator. Ne-am simțit cu toții foarte bine. Noilor noștri prieteni le-am explicat că organizația noastră ne educă în spiritul internaționalismului socialist, că învățăm încă de mici să respectăm popoarele celorlalte țări.

ANNA MERENYI
Carei

Carnavalul prieteniei

GHIRLANDE BOGATE DE FLORI! SUNETELE PLINE DE VOIOȘIE ALE MUZICII. PERECHILE DE DANSATORI SE LEAGĂNĂ GRAȚIOS, CA NUFERII PE FAȚA LACULUI...

DEODATĂ, COPIII PREZENȚI LA CARNAVAL SE OPRESC. PRIN FAȚA JURIULUI ALCĂTUIT DIN PIONIERI, ÎNCEPE PARADA COSTUMELOR: FEȚI-FRUMOȘI, ILENE COSÎNZENE, BĂTRÎNI LUPI DE MARE, COSMONAUȚI CULEG APLAUZELE SPECTATORILOR.

ÎN VOIOȘIA GENERALĂ, ALĂTURI DE PIONIERII ROMÂNI SÎNT ȘI OASPEȚI DE PESTE HOTARE, DE LA TABĂRA INTERNAȚIONALĂ — SINAIA, COPII DIN VIETNAM, U.R.S.S., MONGOLIA, POLONIA, UNGARIA, FINLANDA, FRANȚA ȘI DANEMARCA. CU TOȚII SÎNT NESPUS DE VESELI. CONCURSURILE DE MUZICĂ POPULARĂ ȘI UȘOARĂ SPORESC BUNA DISPOZIȚIE A GAZDELOR ȘI OASPEȚILOR VENIȚI LA CARNAVAL.

ODATĂ CUNOȘTINȚELE FĂCUTE, ÎN DANS ȘI MUZICĂ, PRIETENIILE S-AU LEGAT TRAINICE. SCHIMBUL DE ADRESE, ASIGURĂRILE DE GÎNDURI BUNE, DE PRIETENIE SINCERĂ, DE AMINTIRI DRAGI AU ÎNCHEIAT O SEARĂ A MUZICII, A PRIETENIEI ȘI BUCURIEI ÎN TABĂRĂ.

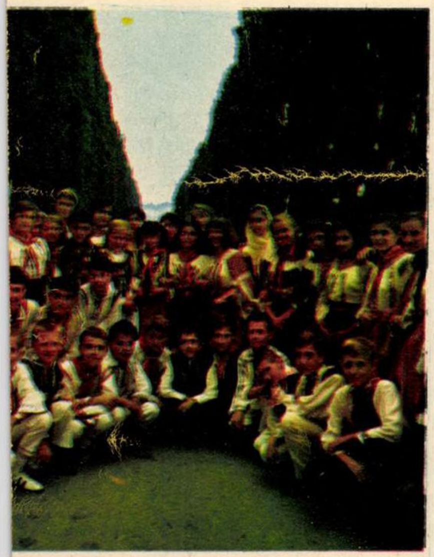

LA REVEDERE, PESTE 10 ANI

Forumul, cu discuțiile purtate, cu jocurile învățate, cu cîntecele și veselia de acolo, cu prieteniile pe care le-am legat, mi-a lăsat impresii pe care niciodată nu le voi uita.

De aceea, detașamentul nostru a propus tuturor pionierilor din tabăra de la Breaza să ne întîlnim peste 10 ani. Vom fi atunci mari, vom avea meseria noastră, dar în noi va stărui mereu vie amintirea acestor zile, rămase în istoria Organizației, ca primul Forum Național. Ne vom reaminti de marea familie pionierească, de tot ce ea ne-a dăruit, de tot ce ea ne-a învățat ca să devenim oameni de omenie. Ne-am mai propus să păstrăm fotografiile noastre de azi ca amintire ca să ne confruntăm, peste 10 ani, chiar și chipurile.

LUMINIȚA COMAN
Școala generală nr. 3, Iași

FORUM LITERAR

Stelele copilăriei mele

Sînt pionier și pionieria mi se pare steaua copilăriei mele. Eram mic, și cînd întîlneam vreun băiat sau vreo fată cu cravată de pionier îi priveam îndelung și visam să fiu ca ei. Și visul mi s-a împlinit. Dar visul meu își ia mereu zborul. Spre alte stele. Acum mă văd utecist. Închid ochii și mă închipui lucrînd într-un laborator uzinal. Eu împreună cu tovarășii mei muncim cu rîvnă, iar ceea ce facem noi duce faima uzinei, ba chiar și a țării pînă departe, în lume. Și visul își ia din nou zborul și apare o altă stea. Mă văd comunist, un om cu o conștiință înaintată. Sînt dîrz, știu să-mi apăr întotdeauna demnitatea mea de comunist.

V-am arătat stelele vieții mele. Ca să le ajung, va trebui să străbat un drum lung și anevoios, va trebui să muncesc cu perseverență, cu elan, cu cutezanță. Deși pînă la stelele pe care mi le-am ales să ajung e o cale atît de lungă, nu mă tem. Știu că-mi voi îndeplini viseie.

GEORGETA MIHALCEA —
lucrare premiată la concursul
Forumului de la Breaza

* * *

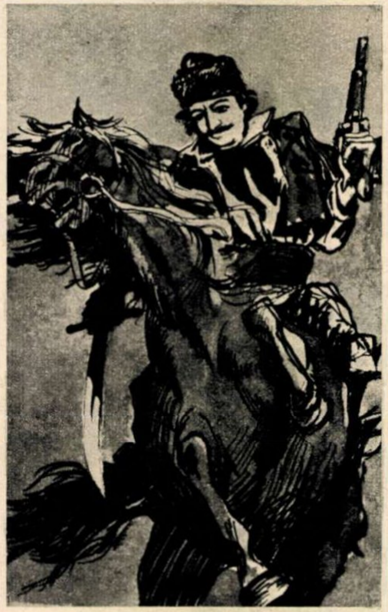

CRAIUL MUNȚILOR

L-am auzit pe taica povestind
De «craiul munților» pe care
Bunicul său îl cunoscuse
fiind copil.
— Vezi, tu fetiță, stelele cum
cad?
Dar mîine noapte, altele-s
în loc.
Aşa şi el sărmanul s-a mistuit
în foc
Dar gîndurile lui, în mine
şi în tine ard.
La Baia-de-Criş era acum
un veac
O casă mică şi-al ei stăpîn
În preajmă-i aşezase
Ca omul gospodar, clăița
cea de fîn.
Şi-n nopți de pribegie
Cînd Iancu îşi purta către apusul
vieții umbra
Clăița cea de fîn l-adăpostea.
N-avea pe nimeni lîngă el,
N-avea nimic la căpătîi,
Şi-şi aşeza sub cap pală de fîn.
Cînd stelele se aprindeau pe cer
Veneau în mintea lui ca-n vis
Armatele de moți de la Cîmpeni.
Şi luptele de la Hălmagi, de la
Blăjeni
Şi temnițele unde-a fost închis.
Îşi aducea aminte de-mpăratul,
De mincinosul de habsburg,
Striga atunci cît pieptul îl ținea:
— Nu, nu vreau să mor,
Că n-am făcut pe lumea asta totul.
Dar mîna-i tremură de frig
Şi fluierul îi cade din şerpar.
La capul Iancului nu s-a aprins
lumina
Dar ceru-a luminat destul
Lumini ce ard de un secol,
Acolo, sub gorun!

LENUȚA LUECEAN,
cercul literar din Școala
generală Baia de Criș

Copilărie

Am strîns în pumnii mici
Zăpadă
Pumnii au crescut
Au crescut
Şi bulgărele de zăpadă
A rămas ca un grăunte,
Soarele maturității
L-a încălzit.
Bulgărele s-a topit
Rămînînd doar picuri de apă,
Picuri de amintiri
Despre copilărie.

MIRELA SAMOILĂ
cl. a V-a,
Soveja, județul Vrancea

ROMAN FOILETON

6

DE SEVER NORAN

Vacanță neobișnuită

ÎN PĂDURE

Am stat cîteva minute să ne convingem că, într-adevăr, semnalele erau emise de un aparat aflat în spatele nostru, apoi am hotărît să facem cale-ntoarsă.

Coboram prin pădure și, spre deosebire de urcuș, făceam mult zgomot. După un timp, ne-am oprit, auzind iarăși semnale. Cu aparatele noastre ca niște «pistoale» încercam să stabilim direcția emițătorului, adică... vizuina vulpii.

— Nu mai e morse! a spus Marius. Sînt semnalele tip, de la începutul «vînătorii de vulpi». Ovidiu și-a venit în minți. Măcar de ar sta locului, să nu ne mai plimbe de colo-colo. Altfel nu mai e antrenament ci joc de-a baba-oarba.

— Sst! Auzi! Iar semnale Morse! Bătute rar. Ascultă...

— El-Ka... El-Ka... atenție... primejdie... S.O.S. S.O.S.! am silabisit eu.

— Ce mai e și asta? a întrebat Marius. Ce-i cu acest S.O.S.? Ce i-a venit lui Ovidiu să ceară ajutor?

— Știi ceva? am spus eu, luîndu-mi căștile de la urechi. Hai să lăsăm totul baltă și să ne ducem la «Coliba haiducului»! Ovidiu s-a întrecut cu gluma! N-are rost să ne pierdem vremea la un antrenament care nu respectă condițiile de concurs: «vulpea» vorbește în morse, ceea ce nu e cum am convenit. Ovidiu face exerciții lansînd S.O.S.-uri, pe deasupra mai și schimbă vizuina vulpii.

În clipa cînd spuneam aceste cuvinte, am auzit iarăși semnale morse în cască. De data aceasta erau mult mai dese. Chiar foarte dese.

— Cine transmite în morse? Tu auzi, Marius? Poți înțelege ceva?

— Niște cifre... da... cifre. Multe, multe cifre. Din cînd în cînd, parcă aud un «O» și un «K».

Cîteva minute am ascultat încordați. De data asta eram siguri că nu Ovidiu transmite semnale, ci altcineva. Un om exersat care putea bate cu ușurință. Dar de ce numai cifre?

— Aici nu-i lucru de glumă! a exclamat Marius și, potrivit obiceiului său, a început să amplifice lucrurile. Cred că e vorba de vre-un antrenament al celor de la telegraful poștal. .. Altfel, de unde un asemenea operator, care poate să transmită cu această viteză? Să știi că ne-am băgat peste emisiunea altora! Din cauza asta am auzit

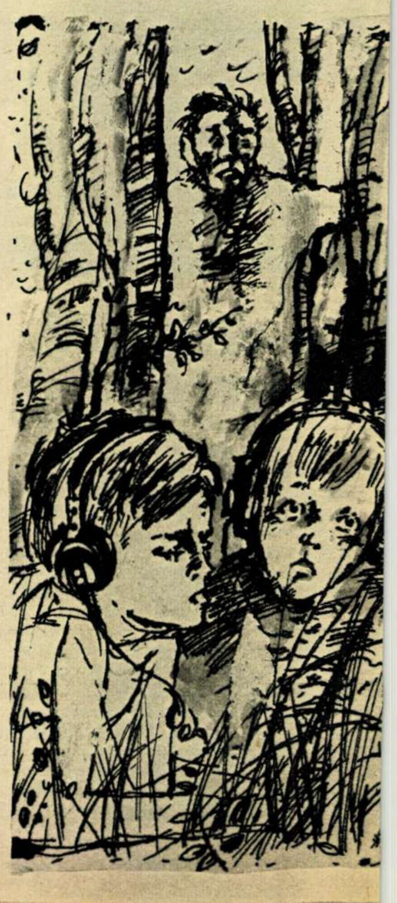

CUVÎNT PIONIERESC LA TRIBUNA FORUMULUI

(Urmare din pag. 4—5)

variat și fiecare pionier are o sarcină, chiar dacă uneori e mică.»

*

Primul schimb de experiență, care s-a desfășurat în zilele Forumului, a sporit inițiativa pionierilor pentru organizarea și desfășurarea unor activități educative, atractive, mai bogate în conținut, care să contribuie la creșterea interesului și dragostei față de Organizația pionierilor. Astfel, la tribuna dezbaterilor, și-a spus răspicat cuvîntul și...

INIȚIATIVA PIONIEREASCĂ

RADU POPA (Brașov): «Știm că una din sarcinile Organizației noastre este aceea de a întări frăția și prietenia între toți pionierii și școlarii țării. Iată de ce eu cred că ar fi bine ca, așa cum există orașe înfrățite, să fie și unități de pionieri de la oraș care să se împrietenească, să colaboreze cu unități de la sat. Să se viziteze, să se cunoască mai bine, să se ajute la nevoie!»

SANDU ADRIAN (Voinești, Iași): «Multe și frumoase inițiative pionierești au prins viață în acest an. Pe mine, însă, una m-a cucerit, este inițiativa pionierilor din Petroșani. Aș propune ca noi, toți pionierii țării, să o preluăm, să ne-o însușim și după exemplul lor, să facem CÎT MAI MULTE FAPTE DEMNE DE UN VIITOR COMUNIST.»

FEJER EVA Școala generală Tărlungen (Brașov). «Cum au ajuns grupele la noi în unitate să știe ce au de făcut? Prin discuțiile săptămînale ale fiecărui comandant de detașament cu comandanții de grupă. Uneori, o grupă primea o parte dintr-o sarcină a detașamentului. Să pregătească, de pildă, un album despre Brașov în cadrul unei discuții despre județul nostru. Pe noi ne mai preocupă ca în grupe, copiii să fie prieteni, să se ajute între ei.

REICHEL MELITTA-KARIN (Timiș). «Plec cu multe învățăminte de la dezbaterile Forumului. Am o mie de idei care au rezultat din discuții purtate în tabără și pe care le voi împărtăși colegilor mei. Pentru noul an care va veni, sînt convinsă că vom avea un program de activități **pe cît de instructiv, pe atît de atrăgător**».

CARMEN MIRON (Sibiu): «Știți cu toții, mai ales cei din oraș, că atunci cînd vrem să ne jucăm, de foarte multe ori sîntem opriți: «nu vă jucați lîngă blocuri, nu faceți gălăgie!», «nu vă jucați pe stradă, nu călcați iarba...». Fiți sinceri și recunoasteti că este destul de neplăcut. Atunci, de ce nu ne amenajăm și terenuri de joacă? Am dovedit de atîtea ori că sîntem harnici și pricepuți la muncă. Ne-am amenajat o bază sportivă, ne-am îngrijit grădina școlii. Haideți, acum, să pornim să ne facem *terenuri de joacă!*»

VIORICA MICEAN (Bistrița-Năsăud): «Prezența noastră în activitățile de muncă patriotică ar fi bine să fie permisă și pe șantiere mai mari de construcții. Desigur că vom lucra ceva potrivit puterilor noastre dar cu toată dragostea și peste ani, cînd obiectivul va fi gata, vom putea spune și noi, generațiilor viitoare, că și noi am contribuit la realizarea acelei construcții și în urma muncii noastre a rămas un mesaj anilor care zboară spre 2 000. Este o dorință și... o mîndrie. Sînt sigur că noi, pionierii, vom face față!»

AIDA MIHAI (Cîmpulung, Argeș): «Pe lîngă numeroasele cercuri care există la casele pionierilor și în școli ar fi foarte bine dacă s-ar organiza și cercuri de electronică. Nu uitați, electronica este limbajul viitorului, iar noi pentru viitor ne pregătim.»

DUMITRU CERNAT (Vîrteșcoiu, Vrancea): «Pe lîngă ateliere și laboratoare, în școli socotesc foarte necesară și existența unor cabinete politice în care pionierii și toți ceilalți școlari să poată căpăta știri de ultimă oră asupra realizărilor din patria noastră, asupra activității comuniștilor, a întregului nostru popor».

*

* *

Propuneri, inițiative pionierești menite să ridice viața și activitatea pionierească pe trepte tot mai înalte s-au mai făcut. Din lipsă de spațiu însă nu putem cuprinde toate cele 50 de luări de cuvînt, dar, acolo, la tribuna dezbaterilor, pionierii s-au hotărît să-și scrie, să nu întrerupă schimbul de opinii început în tabăra Forumului. Ori de cîte ori vor avea probleme nelămurite, cînd vor avea nevoie de sfaturi, de sprijin, își vor scrie unul altuia, se vor adresa celor doisprezece locțiitori ai președintelui Consiliului Național al Organizației pionierilor, vor sta de vorbă ca prietenii și vor găsi cu siguranță, de fiecare dată, cele mai bune rezolvări.

Animati de ideea îmbunătățirii continue a activității pionierești, a ridicării vieții de organizație la un nivel mai înalt, pionierii participanți la primul Forum Național al pionierilor vor duce în județele lor entuziastele hotărîri adoptate acolo. Pentru toți pionierii, săptămîna petrecută în tabără a fost plină de învățăminte, i-a ajutat să-și lărgească orizontul politic și cultural, să cunoască cele mai interesante, cele mai reușite experiențe în activitatea organizației. Astfel, pionierii participanți au pornit spre casele lor hotărîți să ducă în grupe, detașamente și unități mesajul Forumului, dorința pionierilor țării de a munci mai mult și mai bine, de a organiza temeinic activitatea pionierească, de a respecta neabătut îndatoririle pionierești, de a fi demni de înaltul titlu de pionier.

---

ostul cînd în față, cînd în spate, a dreapta sau la stînga. Sînt mai nulte posturi. Da. Cred că-i un ntrenament...

Marius turuia cît îl ținea gura amplificînd lucrurile, trecînd de la resupuneri la certitudini, așa cum umai el putea face. L-am lăsat ă vorbească. În gîndul meu își ăcuse însă loc o bănuială...

— Hai să-l căutăm pe Ovidiu.

Alergam pe direcția cea bună. Vulpea» era pe aproape. Semnalee auzite ultima oară erau deosebit e puternice. Am mers cîteva mi- ute mai încet. La o vînătoare a- evărată de vulpi, pe măsură ce te propii de vizuină, ești tot mai rudent. La concursurile noastre, rocedam la fel: pe ultimii zeci e metri ascultam foarte atenți. n semnal bine recepționat te pu- ea conduce direct spre... vizuina paratului de emisie.

Ne oprisem lîngă un fag înalt. u, de-a stînga lui, Marius de-a reapta. Roteam în fel și chip an- enele aparatelor de recepție. Deo- ată, am auzit un zgomot de pași. -am auzit doar eu, pentru că îmi cosesem una din căști.

«Vine Ovidiu, mi-am zis. E pe roape! A lăsat emițătorul în as- unzișul pe care și l-a găsit și acum plimbă prin pădure să vadă din parte o să apărem noi».

Zgomotul devenea tot mai puternic, semn că Ovidiu se apropia. «Dar știu că pășește, moțul ăsta», am gîndit eu, auzind cît de apăsat calcă. Zgomotul venea din stînga mea. M-am făcut că nu aud nimic, așteptînd ca Ovidiu să se apropie. Stăteam, atît eu cît și Marius, lipiți de trunchiul fagului.

«Acuș-acuș am să mă întorc și... Și o să-l bag în sperieți pe Ovidiu. Îl mai las să se apropie puțin... Acum!

Fulgerător m-am întors spre stînga, gata să strig: Stai, El-Ka!» Dar... cuvintele mi-au înghețat pe buze. În stînga noastră cu părul vîlvoi, speriat de aparatul de forma unui pistolet pe care-l îndreptasem spre el, se afla un ins înalt care semăna ca două picături de apă cu omul în haine gri. Ridicase mîinile ca și cînd ar fi cerut îndurare să nu trag. De gît îi atîrna un mic aparat.

— Marius! am țipat eu.

Prietenul meu și-a scos căștile și s-a întors interpunîndu-se între mine și acel individ. Acesta a folosit clipa prielnică și a rupt-o la fugă. Marius l-a zărit în ultimul moment, cînd se pierdea în pădure.

Imediat am auzit un fel de geamăt de durere. Venea din direcția din care apăruse necunoscutul. Am alergat într-acolo.

...Într-un mic luminiș, zăcea Ovidiu.

— «Omul în gri»... cineva... m-a lovit... Fugiți... e pe aproape.

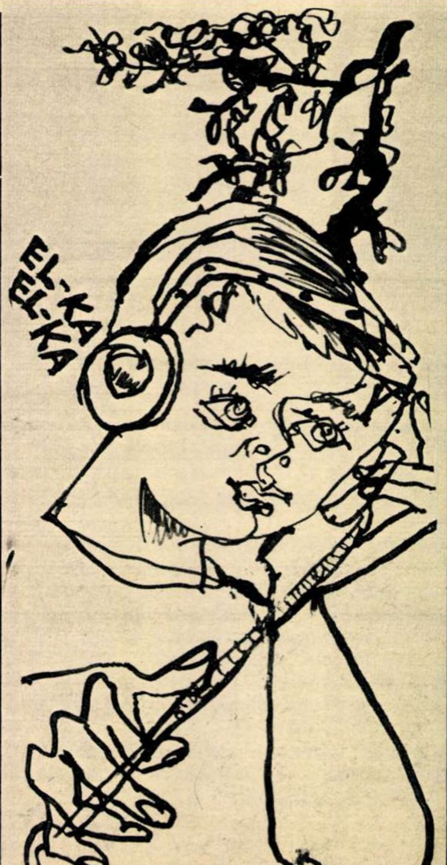

Tocmai cînd spunea aceste cuvinte, în luminiș și-au făcut apariția Nicu și Fănel.

— Ce-ți spuneam! s-a oțărît Fănel. Uite! Petrișor și Marius au descoperit vulpea înaintea noastră! Dacă te miști ca un... grăsun! Ei, dar ce s-a... ce s-a întîmplat? a întrebat el, văzîndu-l pe Ovidiu la pămînt.

I-am dat lui Ovidiu îngrijirile necesare. După vreo zece minute, El-Ka își revenise și putea să meargă, așa că l-am sprijinit și, tîrîș-grăpiș, am pornit spre «Coliba haiducului». De acolo ne-a fost ușor să-l ducem în oraș, cu autobuzul.

Eram curioși să aflăm ce se întîmplase. Dar nu voiam să-l întrebăm pe Ovidiu, știindu-l rezervat de felul lui iar acum, în situația în care se afla, nu era cazul să-l mai sîcîim și noi cu întrebările.

L-am dus acasă. Nu ne-a dat voie să intrăm, probabil pentru a nu produce panică.

— O să spun mamei că am căzut. Voi să știți însă că m-a lovit un necunoscut... A venit din spate, în timp ce eu îl urmăream pe «omul în gri» care emitea în morse, cu un aparat pe care-l ținea de gît. Atît. La revedere!

(va urma)

Vizita la casa în care a locuit şi a creat, în ultimii ani ai vieţii, pictorul Nicolae Grigorescu, le-a adus pionierilor emoţia întîlnirii cu mediul în care a lucrat artistul, bucuria revederii unor tablouri dragi.

DOUĂ GHICITORI

Orişice şcolar se jură,
Că aceasta-i o figură.
Pe cînd orice acrobat,
Jură că e aparat.

(Trapezul)

Cea mai mare scăldătoare
Nu este pe malul mării
Ci sus la hotarul ţării.

(Baia Mare)

ELENA LAIU,
cl. a VIII-a,
Berzovia—Caraş-Severin

O FAPTĂ BUNĂ PENTRU TABĂRĂ

Din care detaşament al Forumului să fi pornit chemarea «O faptă bună pentru tabără»? Nimeni nu s-a mai gîndit cînd cu toţii, plini de voie bună, au pornit să-şi înfrumuseţeze tabăra. Fiecare detaşament a îngrijit o parte din parcul taberei. În cel mai scurt timp pionierii au făcut o demonstraţie de hărnicie. Rondurile de flori au fost plivite, arbuştii curăţaţi de ramurile uscate, aleile înfrumuseţate. Greblele şi sapele au fost în plină acţiune. Încă o dată hărnicia pionierească a fost la înălţime.

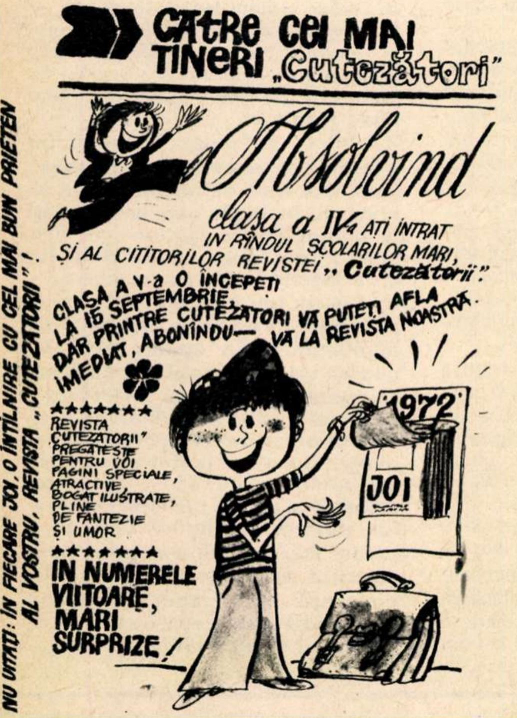
CĂTRE CEI MAI TINERI „Cutezători"
Absolvind clasa a IV-a AŢI INTRAT ÎN RÎNDUL ŞCOLARILOR MARI, ŞI AL CITITORILOR REVISTEI „Cutezătorii".
CLASA A V-a O ÎNCEPEŢI LA 15 SEPTEMBRIE, DAR PRINTRE CUTEZĂTORI VĂ PUTEŢI AFLA IMEDIAT, ABONÎNDU-VĂ LA REVISTA NOASTRĂ.
REVISTA „CUTEZĂTORII" PREGĂTEŞTE PENTRU VOI PAGINI SPECIALE, ATRACTIVE, BOGAT ILUSTRATE, PLINE DE FANTEZIE ŞI UMOR
ÎN NUMERELE VIITOARE, MARI SURPRIZE!
1972
JOI
NU UITAŢI: ÎN FIECARE JOI, O ÎNTÎLNIRE CU CEL MAI BUN PRIETEN AL VOSTRU, REVISTA „CUTEZĂTORII"!

Olguţa de vorbă cu voi

Stînd de vorbă cu mai mulţi delegaţi la Forum, am aflat o mulţime de fapte pionereşti care fac cinste cravatei roşii cu tricolor. Mi-am dat seama încă o dată ce înseamnă să onorezi prin comportare calitatea de membru al Organizaţiei de pionieri.

Dar mai bine să dau cuvîntul prietenilor mei.

GABRIEL C. BIRĂU — *Tîrgu Cărbuneşti, Gorj. — Cutezanţa înseamnă, după părerea mea, să ştii să treci peste greutăţi, atunci cînd se ivesc, fără să aştepţi numai ajutorul altora. Şi mai înţeleg că trebuie să ai o purtare demnă, chiar dacă nu te vede nimeni.*

O pionieră de la noi a găsit într-o zi un portmoneu cu 1 000 de lei. N-a văzut-o nimeni. Ea a depus banii la miliţie şi de-acolo au ajuns la păgubaş. Toată unitatea a felicitat-o.

O întîmplare asemănătoare mi-a povestit **Marin Săbău** din Reteag — Bistriţa-Năsăud, despre **Mirela Isai** din unitatea din care face el parte. Pentru fapta ei, Mirela a primit titlul şi medalia «Cutezătorul».

NEAGA CONSTANTIN — *Buzău, mi-a povestit o întîmplare al cărei erou a fost unul din prietenii săi buni,* **Gheorghe Rosu.** *Trecînd într-o zi pe liziera unei păduri, în drum spre nişte prieteni de joacă, el a observat o fisură la o conductă prin care se scurgea petrol. Fără să piardă nici o clipă, lăsînd joaca la o parte, a alergat să dea de ştire celor în drept. Muncitorii au venit, au reparat conducta şi astfel au fost înlăturate pagube mari.*

MIHAELA TURBATU — *Vaslui. Într-un sat de lîngă oraşul nostru, mi-a spus ea, un băiat din clasa a VI-a s-a purtat ca un adevărat cutezător. Locuia numai cu bunicul său, care era bătrîn şi bolnav. Într-o noapte bunicului i s-a făcut foarte rău. Avea nevoie de un medic care însă se afla la o mare distanţă. Înfruntînd întunericul şi distanţa, frigul de-afară, băiatul s-a întors cu un doctor. Prin grija şi dragostea nepotului, bunicul a fost salvat.*

CARMEN SIMION — *Şcoala generală nr. 18, Sibiu. Să nu vi se pară curios că eu socotesc ceea ce vă voi povesti mai departe o faptă de cutezanţă pionierească. Poate că în aparenţă nu este. În detaşamentul clasei a VI-a C aveam cîteva colege mai slabe la învăţătură. Mai mulţi pionieri s-au obligat să le ajute. S-au ţinut de cuvînt şi au găsit cele mai ingenioase metode. Au împărţit materia împreună pentru repetiţie, se ascultau reciproc la lecţii, se ajutau la executarea temelor. Rezultatul: sfîrşitul anului a adus succes întregii clase. Şi-au luat o răspundere de loc uşoară şi au dus-o pînă la capăt.*

Am ascultat istorisirile adevărate ale prietenilor mei şi m-am simţit mîndră că sînt pionieră.

Olguţa

ITINERAR TURISTIC

BREAZA

Cunoaşteţi staţiunea Breaza? Colţ minunat de natură, situat la peste 500 m altitudine, pe frumoasa Vale a Prahovei! Centru folcloric renumit prin ţesăturile, cusăturile şi covoarele sale.

Cer albastru, soare strălucitor, livezi întinse, grădini pline cu flori.

Douăzeci şi patru de pionieri din Breaza intră în tabăra Forumului. Emblema cu litera «G» pe care o poartă fiecare dintre ei le explică de la început rolul — sînt pionierii-ghizi. În grup de cîte patru conduc prin staţiune cele şase detaşamente ale pionierilor participanţi la Forum.

Ghizii **Liliana Voinea, Gheorghe Burlacu, Cornelia Dragomir** *şi* **Constantin Vasiliu** *fac primul popas, cu vizitatorii, la Casa de cultură a oraşului. Pe aceste locuri a fost vatra comercială a localităţii. Mai departe, în Piaţa veche este un loc istoric: cu mulţi, mulţi ani în urmă, la hanul şi poşta veche, grăbit la drum, domnitorul Al. Ioan Cuza şi-a schimbat aici caii şi a pornit mai departe, spre Braşov...*

Şi locurile de popas urmează: la casa în care, în anul 1903, s-au tipărit primele numere din ziarul local «Breaza», la căsuţa de peste o sută de ani care păstrează stilul muntenesc autentic, la clădirea în care veneau să se odihnească şi să-şi continue operele istoricul Nicolae Iorga, scriitorii Tudor Vianu, Camil Petrescu.

În altă casă din apropiere, dramaturgul Mihail Sebastian a scris piesa «Jocul de-a vacanţa». Nu departe, pionierii admiră vechea construcţie de două sute de ani, ridicată pe vremea domnitorului Ipsilante. Apoi, trec mai departe spre alte locuri de tradiţie, de veche istorie a oraşului.

Breaza — staţiune pe care, cunoscînd-o îndeaproape, pionierii participanţi la Forum v-o propun ca pe un atractiv popas în itinerariile voastre turistice.

Dragi prieteni!

Zilele petrecute în tabără, printre membrii forumului pionieresc mi-au adus nenumărate surprize — am făcut cunoştinţă cu o mulţime de prieteni, pe care, pînă acum, îi ştiam doar din scrisori. M-am bucurat văzîndu-i gravi în cadrul dezbaterilor, preocupaţi de îmbunătăţirea activităţilor pionereşti sau rîzînd veseli în timpul acţiunilor distractive organizate în tabără. Adesea am stat împreună în clipele de răgaz cînd fantezia lor zbura peste ani, la *pionieria anului 2000.* Şi ştiţi ce-am aflat? Poate cele mai frumoase gînduri...

Aura Dobre. *Rm. Sărat. «Uneori zbor» cu gîndul spre anul 2000 şi «văd» pionierii! Participă la un ceremonial deosebit, felul de organizare este altul... Mă apropii de ei şi descopăr că pionierii sînt aceiaşi copii veseli, buni, cu gînduri îndrăzneţe, cutezătoare, aceiaşi prieteni adevăraţi ca şi noi, pionierii de azi, de la primul forum pionieresc».*

Cristian Bălţatu, Iaşi. «... pionierii sînt aleşi întotdeauna dintre cei mai buni copii. Atunci, toţi copiii vor fi cei mai buni, toţi copiii globului pămîntesc vor avea o organizaţie mare a pionierilor, a prieteniei».

Veronica Chiser, *Celaru-Dolj. «...Pacea va domina pe întreg globul pămîntesc. În toate ţările lumii vor fi pionieri, vor flutura cravatele pionereşti. Lacrimile micilor vietnamezi vor fi amintiri vechi, tristeţea copiilor de culoare de mult uitată. Pe feţele tuturor copiilor vor înflori zîmbete!»*

Alexandru Pop, Tg. Mureş. «Ca şi acum, atunci, peste ani, sînt sigur că pionierilor li se vor îndeplini cele mai îndrăzneţe visuri.... Îmi place să mi-i închipui desfăşurîndu-şi activitatea în mici centre de cercetare ştiinţifică, inventînd aparate extraordinare. Cum pe mine mă atrage geologia, cred că ei vor inventa un aparat cu care să te poţi deplasa din prezentul globului terestru în trecutul şi spre viitorul lui.»

Marian Greceanu, *Dor-Mărunt, Ialomiţa. «...pionieria va găsi calea ori metoda cea mai potrivită pentru a-i convinge pe toţi copiii să înveţe bine. Îi şi «văd» pe toţi fruntaşi la învăţătură şi îmi place să-i cred participanţi la concursul Minitehnicus-Cutezătorii, care va exista şi atunci, cu siguranţă!»*

Emil

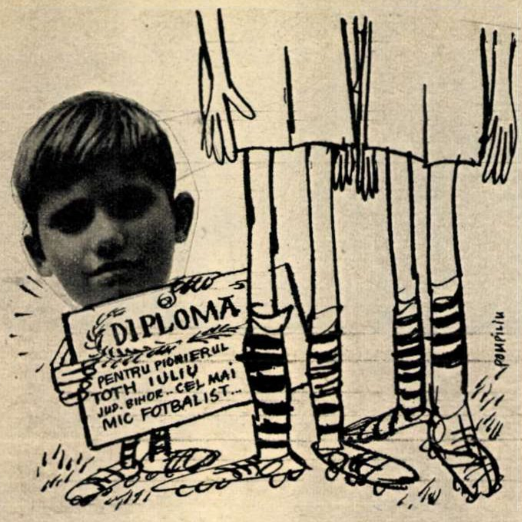
DIPLOMA
PENTRU PIONIERUL TOTH IULIU JUD. BIHOR - CEL MAI MIC FOTBALIST...
POMPILIU

Şarje prietenești la Breaza

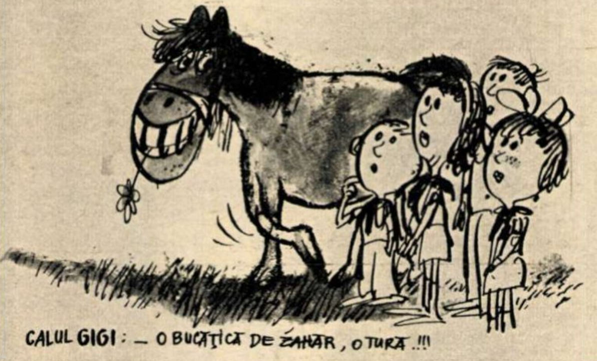
CALUL GIGI: — O BUCĂȚICĂ DE ZAHAR, O TURĂ!!!

Şarje prietenești la Breaza

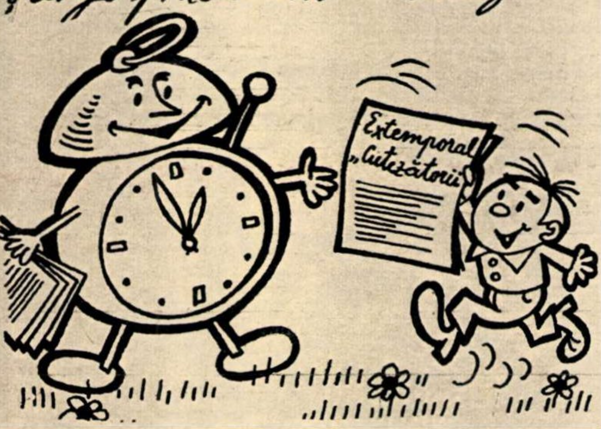
Extemporal „Cutezătorii"

EXTEMPORAL «CUTEZĂTORII»

Sîntem în vacanța mare! Ca peste tot. zilele în tabăra Forumului se desfășoară sub semnul cîntecului și jocului. Și totuși, într-una din zile toți copiii au dat — un... extemporal de cinci minute! O lucrare scrisă-concurs, dotată cu frumoase și numeroase premii. Întrecîndu-se să răspundă la cît mai multe din întrebările puse, pionierii, pasionați cititori ai revistei «Cutezătorii», au pus juriul în mare încurcătură. Mulți copii, multe răspunsuri bune, și în final mulți cîștigători.

Pionierii Adriana Done, Florin Rotaru și Gabriela Dudaş **au obținut marile premii (aparat foto «Smena», rucsac, și o geantă tip «Cutezătorii»). Alți cîștigători au fost răsplătiți cu stilouri «Jumbo UNICEF», bumeranguri. iucării și medalioane oferite de Biroul European UNICEF și revista «Cutezătorii».**

În fotografie, cîștigătorii «extemporalului».

Și acum, pentru toți cititorii, același Extemporal «Cutezătorii»:

1. În primul număr scris și desenat în întregime de cititori («Cutezătorii» nr. 47-1971) a apărut un frumos portret în mozaic realizat de cercul de artă plastică al unei case a pionierilor. Unde se află această casă a pionierilor?

Oradea
Oravița
Odorhei

2. Cine l-a desenat pe Minitehnicus?:

Ion Popescu Gopo
Cabrero Arnal
Pablo Picasso

3. Cîștigătorii «Expedițiilor Cutezătorii» din Carpați au primit ca premiu o expediție în alți munți ai Europei: Care sînt acești munți?

Balcani
Tatra
Caucaz

4. La concursul de desene «Meridianele prieteniei» organizat în anii trecuți, cititorul nostru Popa Mihalache a primit ca premiu o călătorie în Corsica. Din ce localitate este Popa Mihalache?

Tichilești
Tîncăbești
Țîndărei

5. În ce an a apărut primul număr al revistei «Racheta Cutezătorilor»?

1968
1969
1970

6. Cine a scris romanul «Ostrovul lurilor»?

Petre Luscalov
Octav Pancu-Iași
Mihail Sadoveanu

7. În ce emisiune de radio vă întîlniți cu Sanda, personaj care răspunde la scrisorile pionierilor?

Radio-Prichidel
Tot înainte
Vreau să știu

Alegeți răspunsurile exacte și trimiteți-le la redacție pe adresa: Revista «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, București. Cu mențiunea «EXTEMPORAL CUTEZĂTORII».

Succes tuturor!

Vă așteaptă aceleași frumoase premii!

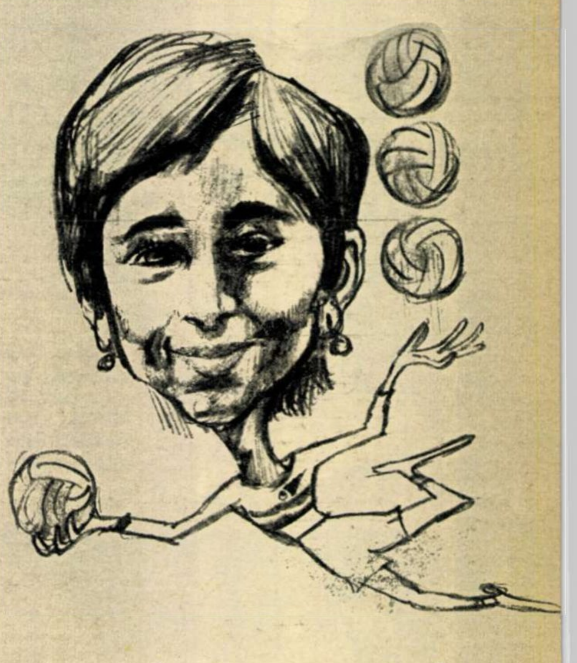

PIONIERA SÎRBU DANIELA, CEA MAI MICĂ HANDBALISTĂ, VĂZUTĂ DE POMPILIU DUMITRESCU

* * *

DUNAREA FIERBINTE

Scenariu: ION ARAMA Desene: NICU RUSU

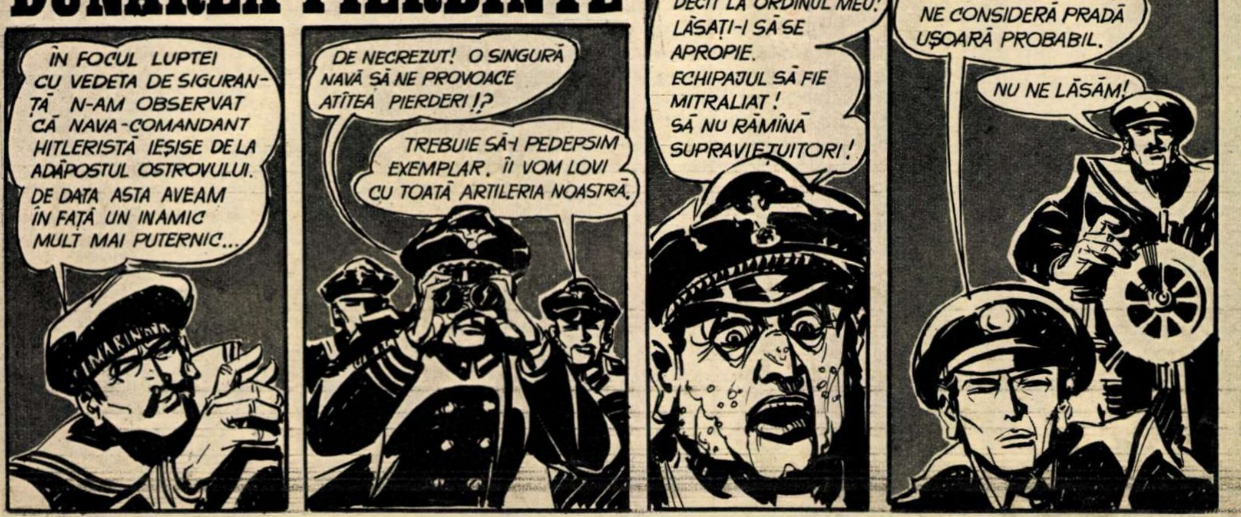
ÎN FOCUL LUPTEI CU VEDETA DE SIGURANȚĂ N-AM OBSERVAT CĂ NAVA-COMANDANT HITLERISTĂ IEȘISE DE LA ADĂPOSTUL OSTROVULUI. DE DATA ASTA AVEAM ÎN FAȚĂ UN INAMIC MULT MAI PUTERNIC...
DE NECREZUT! O SINGURĂ NAVĂ SĂ NE PROVOACE ATÎTEA PIERDERI!?
TREBUIE SĂ-I PEDEPSIM EXEMPLAR. ÎI VOM LOVI CU TOATĂ ARTILERIA NOASTRĂ.
NU TRAGE NIMENI DECÎT LA ORDINUL MEU! LĂSAȚI-I SĂ SE APROPIE. ECHIPAJUL SĂ FIE MITRALIAT! SĂ NU RĂMÎNĂ SUPRAVIEȚUITORI!
DE CE NAIBA NU TRAG? NE CONSIDERĂ PRADĂ UȘOARĂ PROBABIL.
NU NE LĂSĂM!

(VA URMA)

Cutezătorii 35

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII Nr. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 17 60 10 int. 1454
REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
POMPILIU DUMITRESCU
SECRETAR DE REDACȚIE
EMIL PETROVICI
ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA

TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE, PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

CITITORII DIN STRĂINĂTATE POT FACE ABONAMENTE ADRESÎNDU-SE ÎNTREPRINDERII «ROMPRESFILATELIA». SERVICIUL IMPORT-EXPORT PRESĂ BUCUREȘTI — CALEA GRIVIȚEI NR. 64–66, P.O.B. — BOX 2001»

Aghiotanții marelui SPARTACUS

EPISODUL VI

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: Electron și Piolet aleargă spre rîu să-și salveze prietenul. La Cotul Vîltorii însă, nici urmă de Nicoraș. Îl declară erou... post-mortem și pornesc să anunțe sătenii. Cînd mai au puțin pînă să ajungă în sat, încremenesc; dinspre Cazemată, împovărat cu cablurile și cele două telefoane apare furios la culme Nicoraș. Electron și Piolet sînt atît de năuciți încît, cîteva clipe, nu se simt în stare să răspundă întrebării primului aghiotant al Marelui Spartacus.

Scenariu: NICOLAE STĂICULESCU

Desene: OFELIA DUMITRESCU

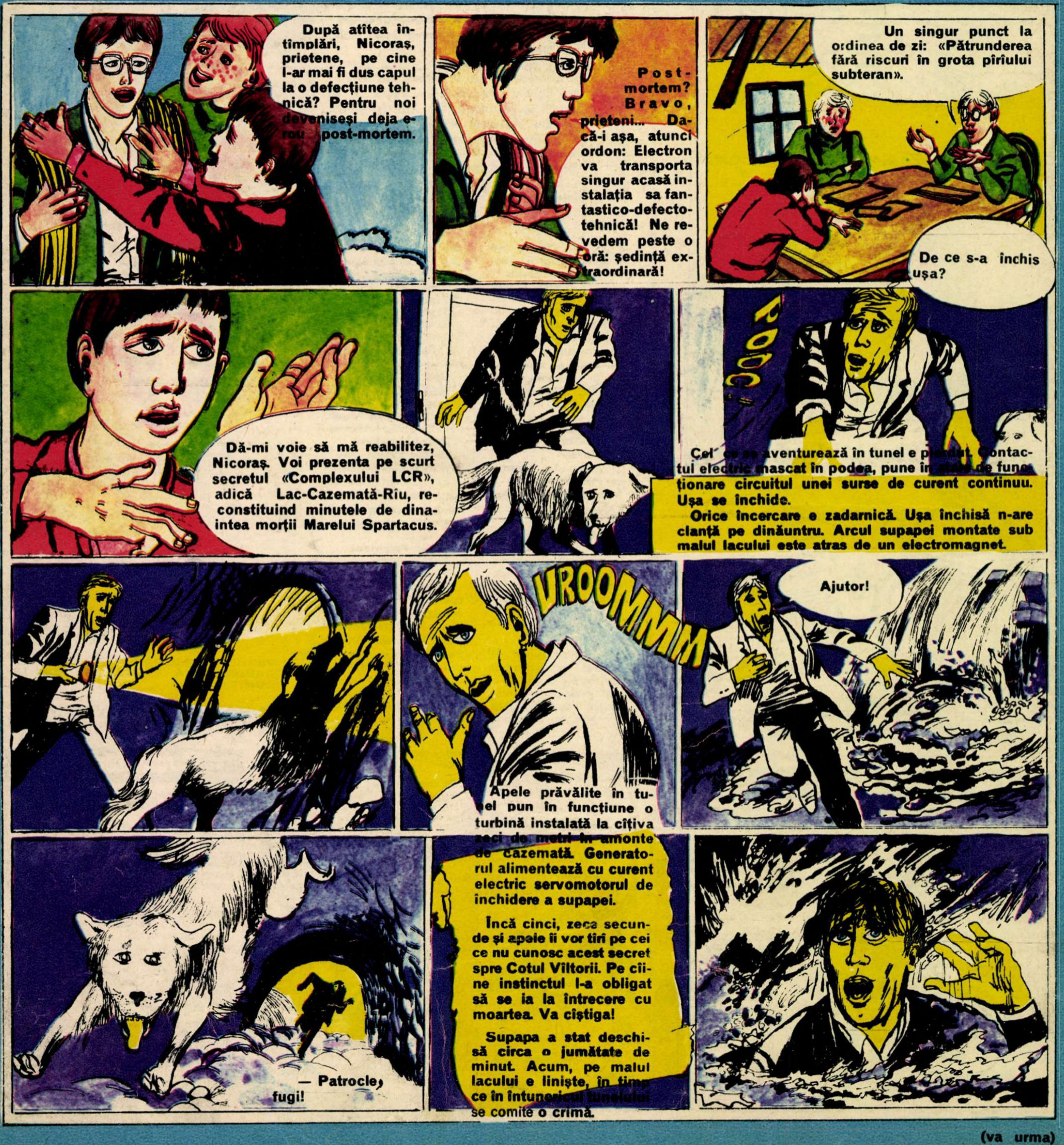
După atîtea întîmplări, Nicoraș, prietene, pe cine l-ar mai fi dus capul la o defecțiune tehnică? Pentru noi deveniseși deja erou post-mortem.
Post-mortem? Bravo, prieteni... Dacă-i așa, atunci ordon: Electron va transporta singur acasă instalația sa fantastico-defectotehnică! Ne revedem peste o oră: ședință extraordinară!
Un singur punct la ordinea de zi: «Pătrunderea fără riscuri în grota pîrîului subteran».
De ce s-a închis ușa?
Dă-mi voie să mă reabilitez, Nicoraș. Voi prezenta pe scurt secretul «Complexului LCR», adică Lac-Cazemată-Rîu, reconstituind minutele de dinaintea morții Marelui Spartacus.
POOC!
Cel ce se aventurează în tunel e pierdut. Contactul electric mascat în podea, pune în stare de funcționare circuitul unei surse de curent continuu. Ușa se închide.
Orice încercare e zadarnică. Ușa închisă n-are clanță pe dinăuntru. Arcul supapei montate sub malul lacului este atras de un electromagnet.
VROOMMMM
Ajutor!
Apele prăvălite în tunel pun în funcțiune o turbină instalată la cîțiva zeci de metri în amonte de cazemată. Generatorul alimentează cu curent electric servomotorul de închidere a supapei.
Încă cinci, zece secunde și apele îi vor tîrî pe cei ce nu cunosc acest secret spre Cotul Vîltorii. Pe cîine instinctul l-a obligat să se ia la întrecere cu moartea. Va cîștiga!
Supapa a stat deschisă circa o jumătate de minut. Acum, pe malul lacului e liniște, în timp ce în întunericul tunelului se comite o crimă.
— Patrocle, fugi!

(va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 7 SEPTEMBRIE, 1972
ANUL VI (259)
16 PAGINI, 1 LEU

36

În acest număr:
Trimișii noștri speciali transmit cele mai noi evenimente din vacanță

Foto: GR. PREPELIȚĂ

ZIUA
CÎND TOȚI ELEVII
SÎNT FOARTE BUNI

Așadar, săptămîna viitoare ne întîlnim din nou la școală. Fiecare elev are cîțiva centimetri în plus și foarte multe planuri.

Întrebarea care poate fi citită pe toate chipurile este «Cu ce să încep, cărui lucru să-i dau întîietate?»

Răspunsul e lesne de aflat, dacă observi activitatea de zi cu zi a părinților, dacă te uiți bine în jurul tău. Un țel unește toate generațiile, făcînd să se întîlnească pe același drum și oameni cu părul albit, și copii de școală. Acest țel este contribuția fiecăruia la înflorirea necontenită a patriei socialiste, iar drumul e munca pasionată, inteligentă.

«Cu ce să încep, cărui lucru să-i dau întîietate?» Siderurgiștii sporesc necontenit debitul fluviului de oțel pe care constructorii de mașini îl transformă în din ce în ce mai multe strunguri, automobile, mașini agricole, vapoare. Pretutindeni, însuflețiți de cuvîntul comuniștilor, oamenii muncesc cu nobile eforturi pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen. «Cu ce să încep, cărui lucru să-i dau întîietate?» Pentru un elev, răspunsul este: «Cu învățătura trebuie să încep, ei trebuie să-i dau întîietate». Încă din prima zi a anului școlar, cînd în catalog nu există nici o notă. imaginați-vă mediile de 8, 9 și 10 care ar putea literalmente să-l umple la sfîrșitul trimestrului! În înaintarea țării către culmi ale progresului și civilizației, îndatorirea voastră e foarte clară: trebuie să învățați temeinic, excepțional, ca niște tineri savanți, și în același timp să vă însușiți pentru toată viața înaltele calități morale ale poporului nostru: cinstea și demnitatea, respectul față de muncă, spiritul de echitate, devotamentul nemărginit pentru patrie.

Este o bucurie pentru noi să știm că încă înaintea reînceperii, cursurilor, voi, ca buni pionieri, ca adevărați cutezători, dovediți în faptă dragostea față de școala în care învățați, răspunzînd cu hărnicie, prin muncă entuziastă, Chemării Forumului Național al Pionierilor privind pregătirea pentru noul an școlar.

15 septembrie e unica zi fără note slabe, fără necazuri școlărești, ziua în care toți elevii sînt foarte buni! Ce-ar fi să arate la fel toate zilele celor trei trimestre? Redacția v-o dorește din toată inima.

OVIDIU ZOTTA

AGENDA C.N.O.P.

La invitația Uniunii Naționale a Inginerilor — mișcarea de tineret pentru știință — din Tunisia, o delegație a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, condusă de tovarășul Iuliu Furo, vicepreședinte al C.N.O.P., face o vizită în această țară. Delegația va participa la tabăra științifică de vară, care este deschisă între 3-17 septembrie, în localitatea Bir-El-Bey.

UN CUTEZĂTOR PREMIAT

Un mare număr de participanți, de cele mai diferite profesii, s-au întrecut în cadrul concursului organizat de Automobil Clubul Român și revista «Autoturism» pentru proiectarea unor caroserii originale destinate «Daciei» 1300 sau oricărei alte mașini. Martore ale calculului și fanteziei, care și-au dat mîna cu acest prilej, sînt cele peste 1 500 de desene și machete prezentate. Acordînd premiile, juriul a avut surpriza să constate că titularul premiului al treilea, **Răzvan Stelu Tornea,** are... 11 ani și este elev la Școala generală nr. 15 din București! Pe primele locuri s-au clasat arhitectul **Horia Constantinescu Strihan** și **Gheorghe Buzdrug.**

„DUMBRAVA MINUNATĂ"

La poalele cetăților Costești și Blidaru au venit 39 echipaje cu un efectiv de 390 pionieri din toate colțurile țării, pentru a participa la «Ștafeta iscusinței și îndemînării», faza republicană.

Și fiindcă ne aflăm pe locuri cu rezonanță de legendă, fiecare grup (format din 8 echipaje) purta numele de Pagus (așezare), împrumutate de la vestitele cetăți dacice — Sargedava, Ziridava, Petrodava.

Pe parcursul a două săptămîni, echipajele au participat la acțiuni specifice de pregătire pentru apărarea patriei: ștafeta iscusinței (echilibristică, trecerea unui rîu și în același timp măsurarea vitezei apei etc.); probe de cercetare (desfășurate pe o zonă cu o lungime de 1 1/2 km și o lățime de 300 m, pe care fiecare echipaj a trebuit să o străbată, căutînd să observe și să noteze pozițiile și întăriturile «inamicului» pe harta de concurs); concurs sanitar.

Amenajarea spațiului fiecărui echipaj s-a făcut cu ajutorul materialelor aflate în apropierea taberei. Fiecare echipaj a căutat să redea cîte ceva din specificul regiunii sale. Se înțelege, n-au lipsit focurile de tabără, programele artistice, drumețiile.

La sfîrșit, s-au înmînat numeroase premii și diplome din partea Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Toate acțiunile desfășurate în tabăra «Dumbrava minunată» au urmărit să dezvolte la copii dragostea de a-și petrece timpul liber în mijlocul naturii pe baza autogospodăririi, autodotării, prilej de-a dezvolta aptitudinile fizice și morale, în cadrul acțiunilor de pregătire pentru apărarea patriei.

CELLA ALDEA

PREMIILE FESTIVALULUI NAȚIONAL AL CINECLUBURILOR PIONIEREȘTI

Cea de-a IV-a ediție a Festivalului cinecluburilor pionierești, încheiată nu de mult, s-a desfășurat la Săliște, nu departe de Sibiu.

După faza de preselecție din cele peste 90 de filme prezentate, au rămas în concurs 43 de filme. Concursul s-a desfășurat pe patru categorii de filme: de ficțiune, documentar-artistic, de reportaj și de animație.

Peliculele, din care o bună parte au fost color, au reflectat preocuparea pionierilor pentru arta filmului și au demonstrat reale aptitudini în această direcție. Înregistrînd o mare varietate de teme — filme dedicate muncii, activităților pionierești, frumuseților naturale, comorilor folclorului nostru sau filme artistice, cu scenarii și interpreți — festivalul a reprezentat o veritabilă sinteză a activității cinecluburilor pionierești din țară.

Juriul național a acordat următoarele premii:

MARELE PREMIU AL FESTIVALULUI și PREMIUL PENTRU REGIE filmului **«Misiunea»**, realizat de Casa pionierilor Cîmpulung-Moldovenesc.

Pentru filme de ficțiune

PREMIUL I: filmului **«Firicel de apă vie»,** realizat de Casa pionierilor Sibiu; PREMIUL II: filmului **«Corigenți la zoologie»,** realizat de Casa pionierilor Suceava; PREMIUL III: filmului **«Invadatorii»**, realizat de Liceul II Reșița.

FILME DOCUMENTAR-ARTISTICE

PREMIUL I: filmului **«Acțiunea B.P.S.»** realizat de Casa pionierilor Cîmpulung-Moldovenesc; PREMIUL II: filmului **«Flacăra vie»** realizat de Casa pionierilor «Oțelul Roșu»; PREMIUL III; filmului **«Fluierul»** realizat de Casa pionierilor Reghin.

PENTRU FILME DOCUMENTAR-REPORTAJ

PREMIUL I: filmului **«Steluțele Reșiței»** realizat de Casa pionierilor Reșița (acordat de Ministerul Educației și Învățămîntului); PREMIUL II: filmului **«Legămînt pionieresc»** realizat de Școala generală nr. 5 Bacău; PREMIUL III: filmului **«Dăltița»** realizat de Casa pionierilor Craiova (premiul acordat de Ministerul Educației și Învățămîntului).

PENTRU FILME DE ANIMAȚIE

PREMIUL I: filmului **«Un copil, un pom, o floare»** realizat de Școala generală nr. 5 Bacău; PREMIUL II; filmului **«Tic și Nic cosmonauți»** realizat de Casa pionierilor Rîmnicu Sărat; PREMIUL III: filmului **«Generații»** realizat de Casa pionierilor Cluj.

PREMII SPECIALE

PREMIUL SPECIAL AL MINISTERULUI EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI: filmului **«Drum în istorie»** realizat de Casa pionierilor Drobeta — Turnu Severin; PREMIUL SPECIAL AL COMITETULUI JUDEȚEAN U.T.C. SIBIU: filmului documentar-artistic **«Întîlnirea»** realizat de Casa pionierilor Suceava; PREMIUL MUNICIPIULUI SIBIU și PREMIUL PENTRU IMAGINE: filmului de ficțiune **«Curățenia orașului»** realizat de Casa pionierilor Sibiu; PREMIUL COMUNEI SĂLIȘTE: filmului de etnografie și folclor **«Căutătorii de comori»** realizat de Casa pionierilor Cluj; PREMIUL SPECIAL PENTRU IMAGINE COLOR: filmului **«Firicel de apă vie»** realizat de Casa pionierilor Sibiu; PREMII SPECIALE DE INTERPRETARE (oferite de municipiul Mediaș): interpretului principal din filmul «Corigenți la zoologie», pionierului **Sorin Sarodoc,** cl. a VII-a, Școala generală nr. 2, Suceava; interpretului principal din filmul «Misiunea», pionierului **Sorin Bîrsan**, cl. a VI-a, Școala generală nr. 4 Cîmpulung-Moldovenesc; interpretului principal din filmul **«Ce se întîmplă în jurul orei 7»,** elevului **Alexandru Szöcs,** cl. a VIII-a, Școala generală nr. 1 Mediaș.

PREMIUL PENTRU CONTRIBUȚII DEOSEBITE LA DEZVOLTAREA FILMULUI PIONIERESC, tovarășilor: **Marcel Welmann,** Casa pionierilor Sibiu, **Ferdinand Michitovici,** și **Gheorghe Toxin,** Casa pionierilor Cîmpulung-Moldovenesc.

PREMIUL PENTRU SCENARIU, filmului «Comoara», pionierei **Eugenia Ciobanoglu,** Casa pionierilor Tulcea; PREMIUL PENTRU IMAGINE COLOR, pionierului **Adrian Velicescu,** Casa pionierilor Sibiu.

DIPLOME

Diplomă pentru cea mai bună selecție, **consiliilor județene ale organizațiilor pionierilor din Sibiu și Caraș-Severin;** Diplomă pentru cea mai reprezentativă participare: **Consiliului județean al pionierilor Suceava;** Diplomă pentru contribuții critice deosebite în cadrul juriului pionieresc, pionierilor: **Cecilia Bîzu** — Craiova; **Eugenia Ciobanoglu** — Tulcea; **Lorena Deleanu** — Galați; **Petrică Mayer** — Arad.

MENȚIUNI

Filmelor: **«Omagiu»**, realizat de Casa pionierilor Craiova; **«Pietricelele»,** realizat de Casa pionierilor Hunedoara; **«De ce?»**, realizat de Casa pionierilor Deva; **«Visuri pe cărări de ape»,** realizat de Casa pionierilor Tulcea; **«Proverbe»,** realizat de Casa pionierilor Ploiești; **«Misterul semnalelor radio»,** realizat de Casa pionierilor Tîrgu Mureș; **«Povestea unui ciubăraș»,** realizat de Casa pionierilor Cluj; **«Carnaval»,** realizat de Școala generală 10 Sibiu; **«Masivul Cozia»,** realizat de Casa pionierilor Rm. Vîlcea; **«Teza s-a sfîrșit la jumătate»,** realizat de Casa pionierilor Timișoara.

ACTUALITĂŢI CUTEZĂTORII

La revedere, vacanţă!

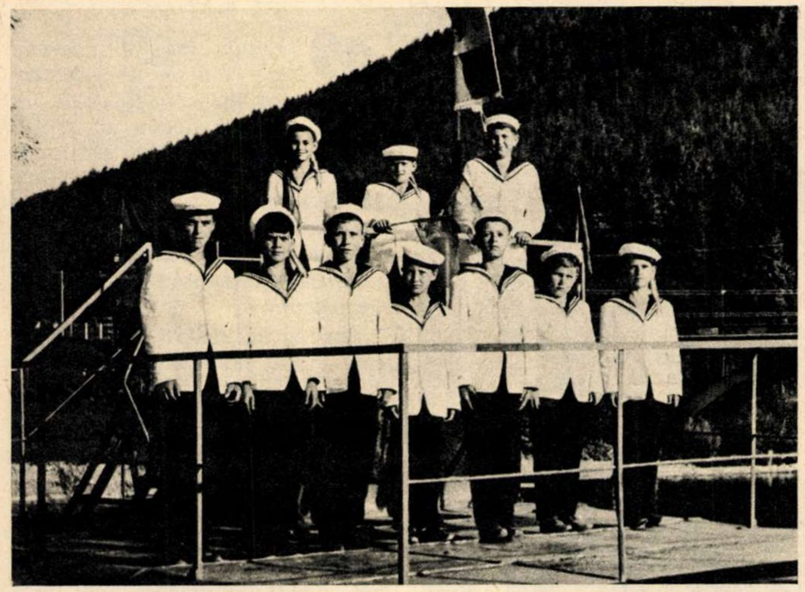

În tabără

Focul de tabără struneşte noaptea,
munţii se-apropie, cîntînd şi ei.
Horeşte un izvor balade,
holde foşnesc, înveselind
pioniereasca adunare.
Vacanţa nu mai conteneşte
să fie frumoasă,
mai frumoasă.
Nu mai ştii cum să aranjezi
cuvintele, cînd scrii părinţilor,
acasă.
Şi notele, în catalog,
dascăli aleşi le pun: munţi, holde,
rîuri şi păduri
care te-ascultă-n fiecare zi...
Mare-i bucuria
cu pasul tău
să măsori ţara,
să-i simţi trăirea binecuvîntată,
să vezi cu ochii tăi
cum se-mplineşte, măreţ
destinul românesc
sub faldul comunist, cutezător
străluminînd prezent şi viitor.

RADU SELEJAN

MARINARII DE LA... MUNTE!

Acel sfîrşit de iulie avea să marcheze în viaţa pionierilor din Bicaz un eveniment cu totul deosebit: deschiderea festivă a Portului pionieresc. *Lucrurile poate vă sună într-un fel cunoscute, mulţi dintre voi aţi citit, cu siguranţă, palpitantul roman «Marea bătălie de la iazul mic», unde întreaga acţiune se desfăşura într-o ambianţă asemănătoare cu cea despre care vrem să vă vorbim noi acum. Numai că de data asta nu e vorba de o poveste, ci de o realitate care face cinste oricărui pionier ce se mîndreşte cu calitatea de-a fi cutezător. Pentru că, orice s-ar spune, să amenajezi un lac în*

(CONTINUARE ÎN PAG. 4)

PRIETENI AI POMPIERILOR

Cînd au păşit pe puntea vasului «Alba Iulia», pe feţele copiilor se putea citi bucuria, curiozitatea. Sus, lîngă catarg, o inscripţie mare: «Tabăra de instruire a pionierilor prieteni ai pompierilor». În fiecare colţ (la provă, la pupă, la tribord — termeni pe care pionierii i-au deprins cu dezinvoltura unor vechi lupi de... Dunăre), frumos rînduite, o mulţime de «argumente»: panouri, afişe, cărţi, pliante, ilustrate şi reviste care vorbeau despre pasiunea celor

(CONTINUARE ÎN PAG. 4)

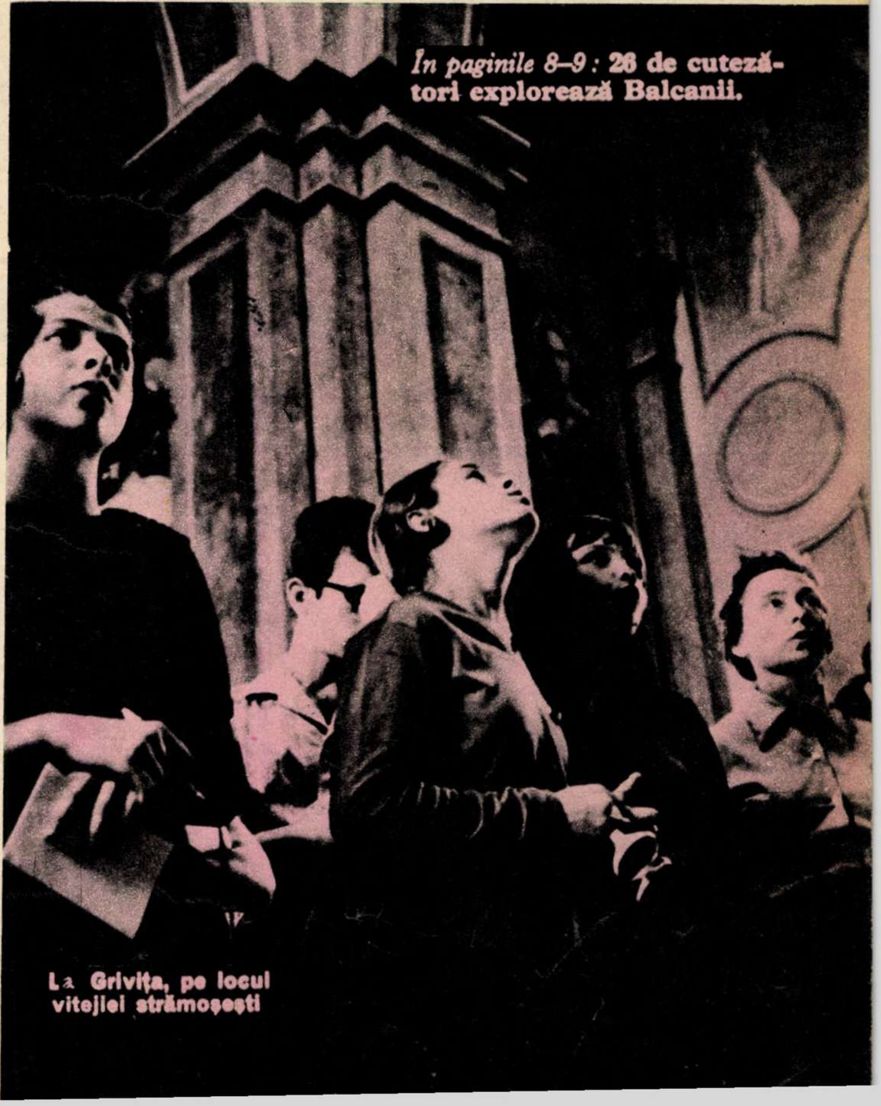

În paginile 8–9: 26 de cutezători explorează Balcanii.

La Griviţa, pe locul vitejiei strămoşeşti

«SE APROPIE DESCHIDEREA NOULUI AN ȘCOLAR. SĂ CONTINUĂM TRADIȚIA CA ULTIMA SĂPTĂMÎNĂ DE VACANȚĂ SĂ FIE DEDICATĂ MUNCII PATRIOTICE, PREGĂTIRII CONDIȚIILOR PENTRU UN NOU ȘI RODNIC AN DE MUNCĂ»

DIN «CHEMAREA FORUMULUI NAȚIONAL AL PIONIERILOR».

* PIONIERII ȘI ȘCOLARII DIN ALBA-IULIA RĂSPUND:

Pentru pionieri a devenit o tradiție — ca săptămîna premergătoare începerii noului an școlar, să fie transformată în săptămîna muncii patriotice pionierești, copiii să fie prezenți la înfrumusețarea localului școlii, la pregătirea bazelor sportive, la curățatul parcurilor, la amenajarea terenurilor de joacă dintre blocuri.

Deși au trecut doar cîteva zile de cînd a fost lansată Chemarea Forumului Național al Pionierilor, străzile orașului din Cetatea Alba Iulia s-au transformat într-un șantier al hărniciei. Fete și băieți mobilizați de această chemare au pornit la lucru.

Pionierii Dan Undrea, Călin Costea, Florea Petru, Eugen Cosma, susținînd o poartă de fotbal proaspăt vopsită, se grăbeau spre noua bază sportivă. Viorica Pop, Maria Gabor, Marilena Gheorghe, Maria Gligor, Sorina Grama s-au gîndit să facă o surpriză și surioarelor și frățiorilor mai mici, prichindeilor de la grădiniță și, de pe acum, le-au făcut ordine printre jucării, le-au aranjat dulapurile, măsuțele și scăunelele. Într-un cuvînt, totul să strălucească de frumusețe și curățenie.

(URMARE DIN PAG. 3)

PRIETENI AI POMPIERILOR

mai tineri luptători împotriva pericolelor de incendiu.

Organizată din inițiativa Consiliului județean Mehedinți al organizației pionierilor a Comitetului executiv al Consiliului popular Orșova și a grupului de pompieri din județ, tabăra a întrunit reprezentanți ai tuturor cercurilor «Prietenii pompierilor» din județ, avînd menirea de a-i familiariza, practic și teoretic, cu cît mai multe aspecte legate de nobila lor misiune de apărare a avutului obștesc și personal.

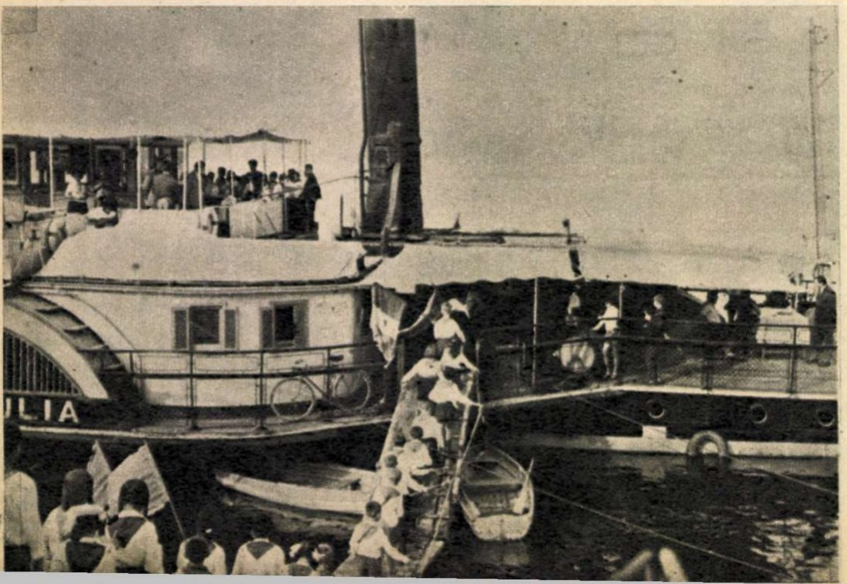

După festivitatea de deschidere, pionierii și-au luat în primire dormitoarele cu paturile suprapuse, cu hublourile prin care poți cuprinde întinderea nesfîrșită a apelor.

Programul taberei a fost foarte variat și instructiv. Copiii s-au împrietenit repede cu ostașii pompieri care i-au înconjurat în permanență cu atenție și răbdare și care le-au împrumutat, măcar pentru o poză, o parte din echipament. E drept că nu ajustat chiar pe măsură... dar să te vezi pompier cu brîu și cască și mai ales la timona unui vapor... asta nu-i la îndemîna oricui!

La plecare pionierii au mulțumit celor care le-a oferit aceste zile de neuitat și i-au asigurat că acasă, în comuna lor, îi vor instrui și pe ceilalți pionieri ca, împreună cu ei, să desfășoare o intensă muncă de prevenire a incendiilor.

Lt. colonel
AL. DUMITRAȘ

Pe Jana Bondea, Cornel Paştiu, Edith, Iobăgel şi pe mulţi alţi copii i-am întîlnit printre blocurile noului cvartal de locuinţe, ce va fi dat curînd în folosinţă, lucrînd la pregătirea şcolii generale nr. 6, hotărîţi să facă o bucurie viitorilor colegi. Întrecîndu-se în hărnicie, curăţă ferestrele, lemnăria, ornează pereţii. Le-au mai rămas doar perdeluţele de montat şi executarea, în atelierul şcolii, a stativelor pentru flori.

PREZENT!

Am stat multă vreme cu noii şi harnicii mei prieteni şi am aflat că sînt hotărîţi să dovedească şi pe parcursul întregului an şcolar aceeaşi grijă deosebită pentru şcoala în care învaţă, pentru oraşul în care trăiesc.

M-au invitat să mă reîntorc în septembrie, cînd primul sunet de clopoţel îi va chema iarăşi în bănci, cînd cu toţii vor face din primele ore de clasă adevărate ore de sărbătoare.

Foto — text:
ELENA FUNDULEA

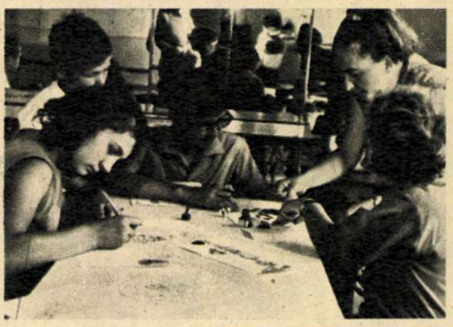

Vară pionierească la PIATRA NEAMȚ

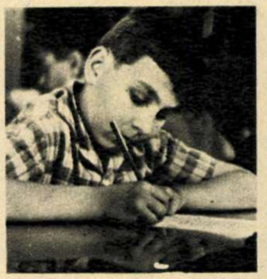

Tabăra naţională a micilor corespondenţi ai presei pionierești, ai emisiunilor de radio și televiziune — de la Piatra Neamț — și-a încheiat activitatea, odată cu apariția revistei taberei «Pe cărări nemțene», revistă în care foarte tinerii condeieri au avut prilejul să-și spună cuvîntul.

Programul taberei a avut înscrise aproape zilnic, drumeții și excursii prin cele mai pitorești locuri ale orașului și ale județului. Astfel pionierii au avut plăcuta ocazie să admire panorama minunatului oraș Piatra Neamț, tocmai de pe vîrfurile muntelui «Pietricica», sau să se scalde în apele Bistriței. O excursie la... Dar să dăm cuvîntul Ancăi Vulcănescu redactor-șef al revistei. «Astăzi mergem într-o excursie minunată, tocmai pînă la Lacul Roșu».

Vizita la casa memorială «Ion Creangă» din Humulești, unde pioniera Maricica din localitate, ghidul casei, a ținut o «lecție» vie despre «Nică a lui Ștefan a Petrii», a lăsat o puternică impresie.

«O casă așezată în vîrful unui deal. In față — fîn proaspăt cosit cu un miros dulce-amărui. La orizont alte dealuri mai înalte și acoperite de păduri. Cîțiva pași mai încolo o fîntînă cu apă rece ca gheața», așa a descris Cristina Mușat din București casa memorială a lui Mihail Sadoveanu de lîngă Mînăstirea Neamțului.

Pionierii au fost oaspeții casei memoriale a lui Vlahuță. La casa lui Calistrat Hogaș s-au întîlnit cu un echipaj al «Expedițiilor Cutezătorii» care a mers pe urmele drumețiilor marelui nostru scriitor.

Vizita la redacția ziarului local «Ceahlăul» i-a adus pe micii corespondenți mai aproape de practica redactării unui ziar. Apariția revistei taberei «Pe cărări nemțene» a constituit încununarea unei rodnice activități în care s-au remarcat pionierii Neacșu Adriana-Mihaela din Plevești, Petki Irma-Micfalău, Matei Adrian și Cristian Ruș-Constanța, pentru a nu cita decît pe cîțiva.

(CONTINUARE ÎN PAG. 10)

Cred că sînt un visător

foileton

N-aș putea să vă spun de ce dar, îmi place să visez. Și, dacă vă spun asta, să nu vă imaginați că aveți de-a face cu un somnoros. Nu. Mie-mi place să visez cu... ochii deschiși! Știți? Mi se întîmplă uneori să mă gîndesc la lucruri care nu s-au petrecut încă.

Alteori, mă gîndesc la lucruri care s-au petrecut. Uite, și acum îmi vine în minte ziua în care Gică m-a strigat la poartă și m-a chemat la școală. M-am dus. Erau chemați mulți copii acolo. Am mai stat de vorbă, ne-am mai jucat apoi cineva ne-a strigat în mijlocul curții. Ne-am adunat repede și atunci, pe loc, împreună fete și băieți, ne-am gîndit că ar trebui să facem ceva pentru grădina școlii. Uitasem să vă spun! Nu prea arăta frumos. În trei zile, am socotit noi, putem s-o curățăm, s-o stropim, să mai înviorăm iarba și florile. Zis și făcut. Ne-am apucat cu toții de lucru. Unii strîngeau hîrtiile, alții bețele aruncate la întîmplare, alții curățau aleile. Nu trecuseră decît cîteva ceasuri dar hărnicia își și arăta roadele. Cam obosiți și prăfuiți ne-am despărțit cu un cuvînt de ordine: «...mîine dimineață ne-ntîlnim iar, tot aici, n-am terminat treaba!» Și ne-am ținut de cuvînt. A doua zi au venit la treabă Gheorghe Dincu și Gheorghe Pochescu — colegi de clasă, Sanda Ion și Dumitru Bodoc, încă vreo doi băieți mai mari și eu. N-am mai așteptat să vină alții. Ne-am apucat de lucru și bine am făcut. N-a mai apărut nimeni. Am lucrat noi ce-am lucrat și iar ne-am despărțit cu un cuvînt de ordine: «...mîine dimineață ne întîlnim iar, tot aici, să terminăm treaba!»

A treia zi, la ora stabilită eram la școală. Curtea școlii — goală! Poate e prea devreme — gîndeam, și m-am așezat pe gard să mai aștept. Degeaba. N-a mai apărut nici un pionier.

N-aș putea să vă explic de ce. Mă gîndesc însă, cît de frumoasă ar fi fost munca noastră dacă ne respectam cuvîntul dat. În «visele» mele și vedeam grădina gata curățată, îngrijită, cu flori proaspete. Și-mi pare rău că nu s-a întîmplat așa, că visul meu nu s-a realizat.

ANDREI DINCU,
pionier
OLTEANCA, VÎLCEA

MARINARII DE LA... MUNTE!

(URMARE DIN PAG. 3)

centrul orașului, adică să barezi apele ce se scurg de la hidrocentrală și din pîrîul Izvorul Muntelui, și să transformi acest lac într-un autentic «domeniu» al «amiralității» și flotei pionierești este o ispravă care merită toată stima și lauda noastră.

Întreaga realizare a acestui cutezător proiect a prins viață datorită sprijinului pe care pionierii l-au primit din partea organelor locale de partid și de stat.

Duminică, 30 iulie, orele 11 dimineața. Echipajul de pionieri marinari al portului Bistrița-Bicaz, în frumoasele costume care te fac din prima clipă să recunoști un încercat lup de mare, prezintă raportul. Programul festiv care marchează prima zi «marinărească» este trăit ca o frumoasă sărbătoare a tinereții de toți cei prezenți. Concursurile de înot, de bărci și hidrobiciclete se desfășoară în atmosfera proprie marilor competiții. Întreținerea portului, a ambarcațiunilor, — tot ce înseamnă viața de marinar — e realizată de pionierii din Bicaz.

RADU F. ALEXANDRU

IUBIȚI PĂRINȚI, VĂ MULȚUMIM!

In apropiere de Galați, printre dealuri, există un loc denumit Gîrboavele. Pînă nu de mult era un punct de agrement al gălățenilor și atîta tot. Dar au venit pionierii...

Tabăra ce s-a deschis aici, cu cîtva timp în urmă, a fost amenajată cu ajutorul întreprinderilor din oraș. Căsuțe cochete, care pot găzdui peste 200 de pionieri sînt presărate printre copacii pădurii, căsuțe construite de părinții și frații mai mari ai pionierilor. Odihnă, dar o odihnă aparte, căci este mereu ceva de făcut în tabără. E adevărat, căsuțele sînt pictate pe dinafară dar și înăuntrul lor trebuie să domnească o perfectă curățenie, iar cei ce se ocupă de aceasta sînt pionierii. Aleile și terenurile de sport trebuie și ele îngrijite și curățate. Tot pionierii au grijă și de asta.

Aici, în tabără, inițiativa pionierească a făcut multe. Zilnic au loc competiții sportive, concursuri artistice, excursii, plimbări cu «trenulețul» — o mașină cu remorci, pictate multicolor, — și multe alte activități.

Cei ce vor să citească au la dispoziție cărți și confortabile hamace, iar pasionații sporturilor își pot verifica îndemînarea la mesele de ping-pong sau pe terenurile de volei, baschet și fotbal. Fiecare serie, care durează o săptămînă, se încheie cu o festivitate, o serbare organizată de pionieri, în cadrul căreia se premiază cîștigătorii concursurilor.

Deseori la serbare participă, ca invitați, părinți, muncitori din întreprinderile orașului, cei care și-au dat concursul la organizarea acestei pitorești tabere.

La sfîrșitul fiecărei serii, pionierii gălățeni, prin serbările lor, mulțumesc din toată inima acelora care s-au îngrijit ca zilele de tabără să fie pline de farmec și frumusețe.

PAVEL POPESCU

Depărtările albastre

POVESTIRE de LEONIDA NEAMŢU

ILUSTRAŢIE DE MIHĂESCU VINTILĂ

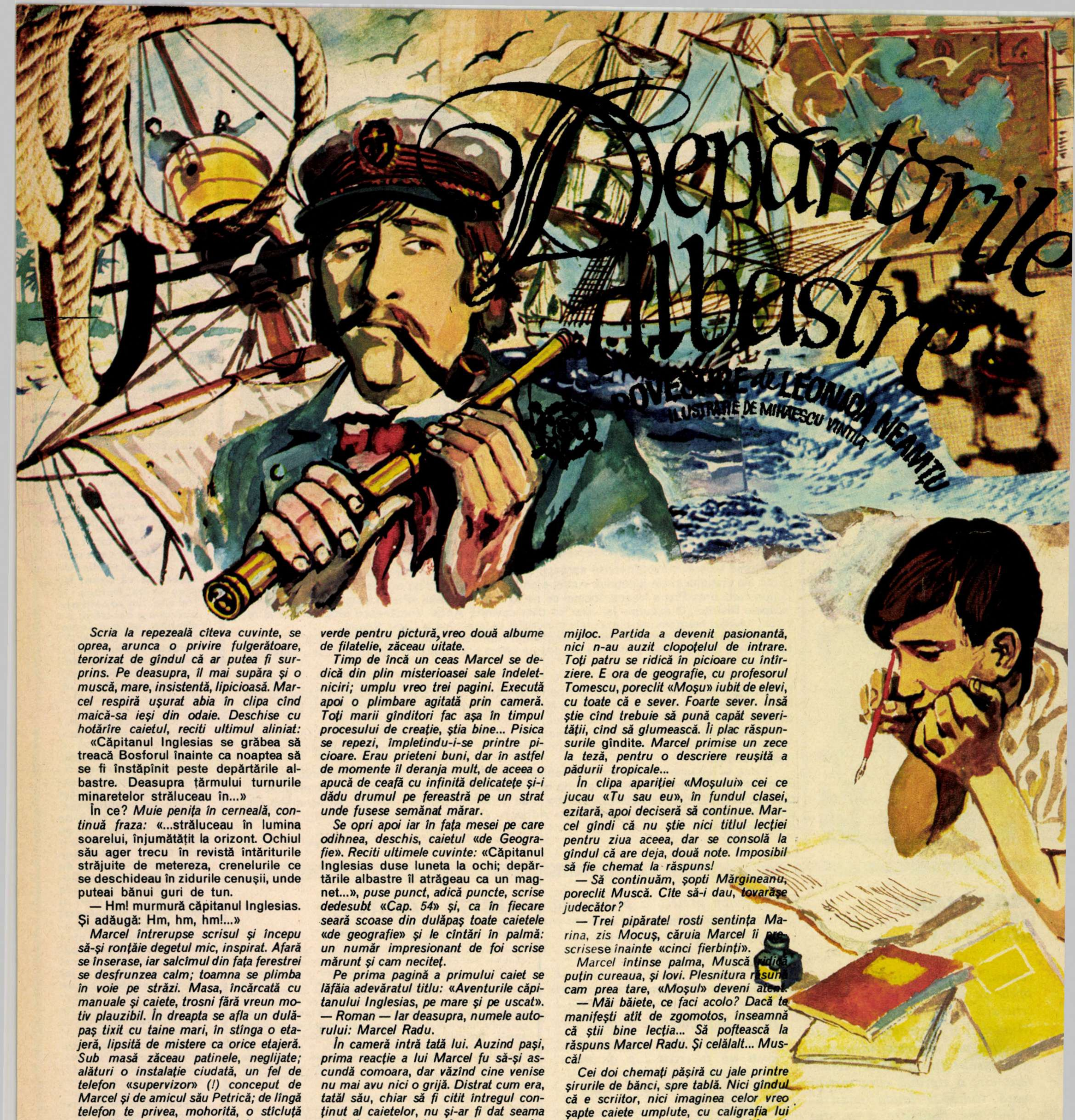

Scria la repezeală cîteva cuvinte, se oprea, arunca o privire fulgerătoare, terorizat de gîndul că ar putea fi surprins. Pe deasupra, îl mai supăra şi o muscă, mare, insistentă, lipicioasă. Marcel respiră uşurat abia în clipa cînd maică-sa ieşi din odaie. Deschise cu hotărîre caietul, reciti ultimul aliniat:

«Căpitanul Inglesias se grăbea să treacă Bosforul înainte ca noaptea să se fi înstăpînit peste depărtările albastre. Deasupra ţărmului turnurile minaretelor străluceau în...»

În ce? *Muie peniţa în cerneală, continuă fraza:* «...străluceau în lumina soarelui, înjumătăţit la orizont. Ochiul său ager trecu în revistă întăriturile străjuite de metereza, crenelurile ce se deschideau în zidurile cenuşii, unde puteai bănui guri de tun.

— Hm! murmură căpitanul Inglesias. Şi adăugă: Hm, hm, hm!...»

Marcel întrerupse scrisul şi începu să-şi ronţăie degetul mic, inspirat. Afară se înserase, iar salcîmul din faţa ferestrei se desfrunzea calm; toamna se plimba în voie pe străzi. Masa, încărcată cu manuale şi caiete, trosni fără vreun motiv plauzibil. În dreapta se afla un dulăpaş tixit cu taine mari, în stînga o etajeră, lipsită de mistere ca orice etajeră. Sub masă zăceau patinele, neglijate; alături o instalaţie ciudată, un fel de telefon «supervizor» (!) conceput de Marcel şi de amicul său Petrică; de lîngă telefon te privea, mohorîtă, o sticluţă cu lichid întunecat, rezultatul unei experienţe nereuşite de chimie, şi un borcan ce conţinea cîteva fărîmituri argintii, de mercur «electrizat»; o despărţitură a dulăpaşului era de asemenea, plină cu felurite aparate, baterii, cărbuni, găseai acolo şi o bucată de trunchi de copac putred, care, conform tuturor prescripţiunilor ar fi trebuit să lumineze pe întuneric, dar se încăpăţîna să n-o facă, precum şi mari bucăţi de plumb ce nu mai fuseseră topite de doi-trei ani...

În colţul cel mai ferit, printre cărţi vechi, trona un maldăr de caiete, pe toate scria «de geografie»... O mapă verde pentru pictură, vreo două albume de filatelie, zăceau uitate.

Timp de încă un ceas Marcel se dedică din plin misterioasei sale îndeletniciri; umplu vreo trei pagini. Execută apoi o plimbare agitată prin cameră. Toţi marii gînditori fac aşa în timpul procesului de creaţie, ştia bine... Pisica se repezi, împletindu-i-se printre picioare. Erau prieteni buni, dar în astfel de momente îl deranja mult, de aceea o apucă de ceafă cu infinită delicateţe şi-i dădu drumul pe fereastră pe un strat unde fusese semănat mărar.

Se opri apoi iar în faţa mesei pe care odihnea, deschis, caietul «de Geografie». Reciti ultimele cuvinte: «Căpitanul Inglesias duse luneta la ochi; depărtările albastre îl atrăgeau ca un magnet...», *puse punct, adică puncte, scrise dedesubt «Cap. 54» şi, ca în fiecare seară scoase din dulăpaş toate caietele «de geografie» şi le cîntări în palmă: un număr impresionant de foi scrise mărunt şi cam neciteţ.*

Pe prima pagină a primului caiet se lăfăia adevăratul titlu: «Aventurile căpitanului Inglesias, pe mare şi pe uscat». — Roman — Iar deasupra, numele autorului: Marcel Radu.

În cameră intră tată lui. Auzind paşi, prima reacţie a lui Marcel fu să-şi ascundă comoara, dar văzînd cine venise nu mai avu nici o grijă. Distrat cum era, tatăl său, chiar să fi citit întregul conţinut al caietelor, nu şi-ar fi dat seama că de fapt nu are de-a face cu geografia. Doar de ochii mult prea atenţi ai mamei se temea Marcel. Teamă inexplicabilă...

*

În pauza mare se încinse obişnuita partidă de «Tu sau eu». Marcel zîmbea. Desigur nu e de demnitatea unui mare romancier să joace «Tu sau eu», totuşi, cum să-şi refuze această plăcere?!

Afară plouă. Toamnă. Unii colegi au rămas în clasă, alţii rătăcesc pe coridor: nici pomeneală să poţi ieşi în curte. Cei patru care joacă «Tu sau eu» s-au instalat în ultimele bănci ale şirului din mijloc. Partida a devenit pasionantă, nici n-au auzit clopoţelul de intrare. Toţi patru se ridică în picioare cu întîrziere. E ora de geografie, cu profesorul Tomescu, poreclit «Moşu» iubit de elevi, cu toate că e sever. Foarte sever. Însă ştie cînd trebuie să pună capăt severităţii, cînd să glumească. Îi plac răspunsurile gîndite. Marcel primise un zece la teză, pentru o descriere reuşită a pădurii tropicale...

În clipa apariţiei «Moşului» cei ce jucau «Tu sau eu», în fundul clasei, ezitară, apoi deciseră să continue. Marcel gîndi că nu ştie nici titlul lecţiei pentru ziua aceea, dar se consolă la gîndul că are deja, două note. Imposibil să fie chemat la răspuns!

— Să continuăm, şopti Mărgineanu, poreclit Muscă. Cîte să-i dau, tovarăşe judecător?

— Trei pipărate! rosti sentinţa Marina, zis Mocuş, căruia Marcel îi prescrisese înainte «cinci fierbinţi».

Marcel întinse palma, Muscă ridică puţin cureaua, şi lovi. Plesnitura răsună cam prea tare, «Moşul» deveni atent.

— Măi băiete, ce faci acolo? Dacă te manifeşti atît de zgomotos, înseamnă că ştii bine lecţia... Să poftească la răspuns Marcel Radu. Şi celălalt... Muscă!

Cei doi chemaţi păşiră cu jale printre şirurile de bănci, spre tablă. Nici gîndul că e scriitor, nici imaginea celor vreo şapte caiete umplute, cu caligrafia lui măruntă, nu-l îmbărbătară pe Marcel. Culmea, pe copertele acelor caiete el scrisese, pentru a deruta orice ochi indiscret, «de geografie».

Sfîrşind istovitorul drum, Marcel aruncă o tristă privire înapoi, spre bănci, ca spre un liman, un golf de neatins. Cum ar proceda căpitanul Inglesias într-o situaţie atît de... acută?

— Marcel Radu, pronunţă «Moşul» rar, ţintuindu-şi victima cu ironie, decis să-l pedepsească pe elevul gălăgios cu o întrebare din lecţiile mai vechi, să-mi descrii Marea de Cara, în amănunt, cu insule, vecinătăţi. Fără hartă. Ascult!

Fulger orbitor! Sfinte Sisoe! Marea de Cara... De fericire i se tăie respiraţia; era doctor în Marea de Cara, pe acolo trecuse fregata căpitanului Inglesias! Şi oare nu acelaşi căpitan Inglesias scrutase cu ochi mohorîţi cerul boreal de pe promontoriul nordic al Capului Celiuskin? Oare nu el îşi oprise vasul pentru o oră în dreptul insulei Dixon spre a efectua o operaţiune plină de risc şi mister, ce avea să se lămurească abia

Faza preliminară a cupei „Cutezătorii la fotbal“, ediția a II-a s-a încheiat

1 Echipa «Flamura pionierească» din Gruiu, Ilfov, care ocupă primul loc în clasamentul dinaintea semifinalelor cu 1 082 de puncte.

2 «Temerarii» din Săvîrșin, Arad, ocupă locul al doilea cu 838 de puncte.

3 Locul al treilea, băieții din «A.S. Viitorul», Bolintin Deal, Ilfov, cu 828 de puncte.

4 În meciul de baraj, «Viitorul» din Cungrea, Olt (în fotografie) a luptat cu echipa «Luceafărul» din Spătaru, Olt, pentru ocuparea locului patru.

La fete, cele mai multe puncte a obținut echipa «Venus» din Bogdănești, Bacău. Pentru ele, de trei ori «Ura, ura, ura!»

„CUPA CUTEZĂTORII"
LA FOTBAL
EDIȚIA a II-a 1972

După două luni de fotbal zilnic, două luni în care s-au semnat peste 1 000 foi de arbitraj, ne rămîn puține lucruri de știut. Care sînt cele patru echipe care își vor disputa semifinalele și finala celei mai îndrăgite competiții «Cupa Cutezătorii la fotbal», pentru pionierii și școlarii de la sate? Le vedeți în fotografiile din stînga.

Călduroase felicitări!

Locul de disputare a semifinalei și finalei este terenul echipei campioane de fotbal, ediția 1971—1972, «F.C. Argeș», Pitești. Cînd pleacă la tipar aceste rînduri, se speră că lovitura de începere în această confruntare pasionantă o va executa cunoscutul fotbalist DOBRIN.

În numărul 38 al revistei, vom publica un amplu fotoreportaj privind desfășurarea finalei «Cupei Cutezătorii la fotbal» și premiile care vor fi înmînate cîștigătorilor conform regulamentului competiției.

S-AU CLASAT ÎN CONTINUARE URMĂTOARELE ECHIPE:

5. **«LUCEAFĂRUL»**, Spătaru, Olt	797	,,
6. **«SPERANȚA»**, Valea Dragului, Ilfov	779	,,
7. **«PANDURII»**, Prundeni-Călina, Vîlcea	770	,,
8. **«TRAUȘEL»**, Beica de Jos, Mureș	741	,,
9. **«ȘOIMUL»**, Cășeiu, Cluj	734	,,
10. **«ATLANTIC CLUB»**, Varadia Arad	658	,,
11. **«SPORTUL»**, Bogdănești, Dîmbovița	656	,,
12. **«VIITORUL»**, Purani-Siliștea, Teleorman	635	,,
13. **«VOINȚA»**, Bezdead, Dîmbovița	552	,,
13. **«FLAMURA»**, Săldăbagiu de Barcău, Bihor	513	,,
14. **«SPICUL»**, Izvorul-Gogoșari, Ilfov	491	,,
15. **«PODGORIA»**, Orlești, Vîlcea	439	,,

▶

Desen: **COSTINEL TĂRTĂȘNAE** cl. a V-a, Școala generală nr. 2, Oltenița

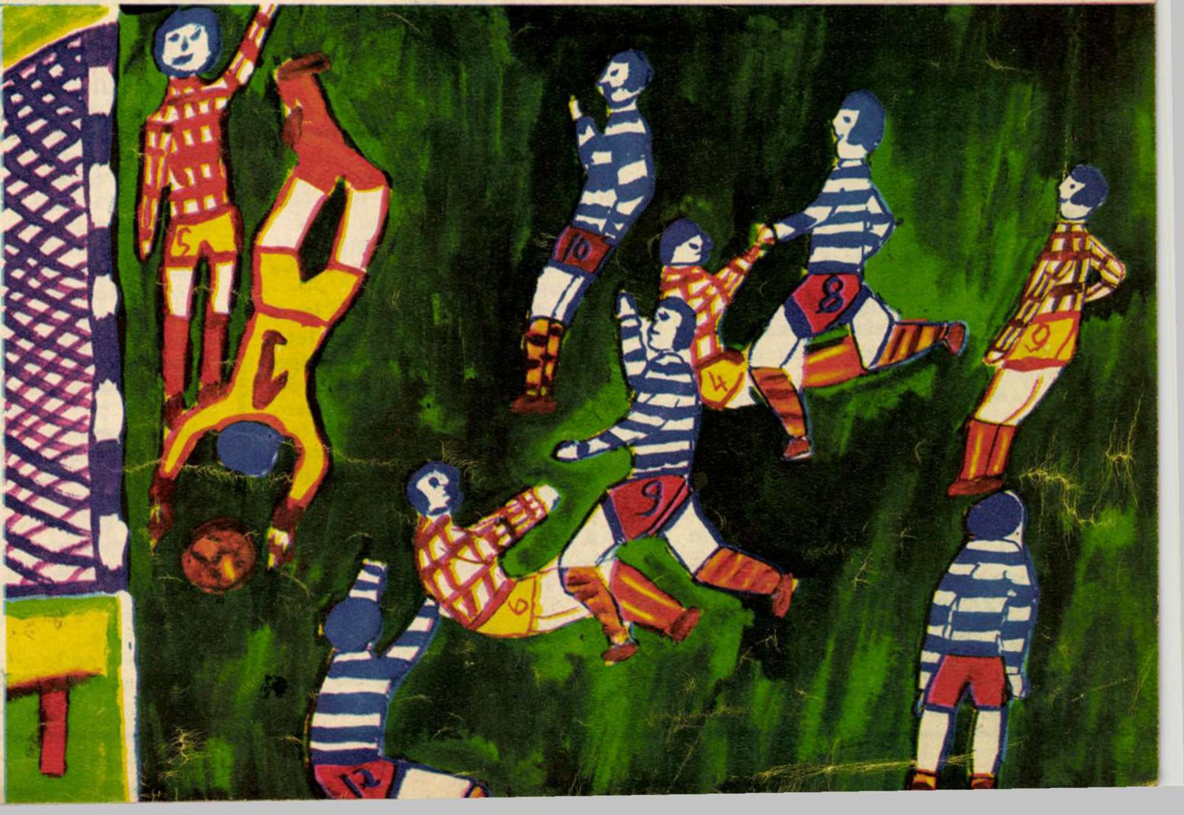

16. **«VULTURII»**, Sicuia, Arad	378	,,
17. **«VIITORUL»**, Găujani, Ilfov	364	,,
18. **«VOINȚA»**, Pielești- Pîrșani, Dolj	299	,,
19. **«F.C. URANUS»**, Bezdead, Dîmbovița	278	,,
20. **«AVÎNTUL»**, Nichiteni-Coțușca, Botoșani	275	,,
21. **«AVÎNTUL»**, Braniștea, Galați	266	,,
22. **«MUREȘ»**, Vălenii de Mureș, Mureș	230	,,
23. **«SÎRGUINȚA»**, Voicești, Vîlcea	185	,,
24. **«ÎNDRĂZNEȚII»**, Prundeni-Călina, Vîlcea	171	,,
25. **«LAURII ZARANDULUI»**, Dieci-Revetiș, Arad	149 149	,, ,,
26. **«AURORA»**, Ciolănești-Vale, Teleorman	130	,,
27. **«VIITORUL»**, Seaca, Dolj	125	,,

28. **«SPORT CLUB»**, Vointa-Urzicuța, Dolj; 29. **«STREIUL»**, Bretea Română, Hunedoara; 30. **«TINERII STELIȘTI»**, Stiubieni, Botoșani; 31. **«JUVENTUS»**, Dragodana, Dîmbovița; 32. **«ȘOIMII»**, Vîlcele,Buzău; 33. **«AJAX»**, Glăvănești, Bacău; 34. **«OLIMPIA»**, Buda, Buzău; 35. **«VIITORUL»**, Săcuieni, Bihor; 36. **«GLORIA»**, Vădăstrița, Olt; 37. **«VOINICII»**, Coșoveni, Dolj; 38. **«VOINȚA»**, Voivoda-Ciuperceni, Teleorman; 39. **«FLACĂRA»** Licuriciu, Teleorman; 40. **«SPICUL»**, Sft. Gheorghe, Ialomița; 41. **«F.C. CĂLINA»**, Prundeni, Vîlcea; 42. **«VIITORUL»**, Roșiori, Brăila; 43. **«OPTIMIȘTII»**, Văleni-Mandra, Olt; 44—45. **«MUREȘ** Vălenii de Mureș, Mureș; 44—45. **«ȘOIMII»**, Marginea, Suceava; 46. **«VENUS»**, Doftana, sat Larga, Bacău; 47. **«SĂGEATA»**, Curtici, Arad; 48. **«FLAMURA»**, Toc, Arad; 49. **«FURNICA»**, Cherechiu, Bihor; 50—51. **«ȘOIMII»**, Seleuș-Moroda, Arad; 50—51. **«LĂSTARUL»**, Ghioroca, Arad; 52. **«VULTURII»**, Măru, Oțelul Roșu, Bihor; 53. **«ÎNFRĂȚIREA»**, Voiteg, Timiș; 54. **«UNIREA»**, Seleuș-Moroda, Arad; 55—56. **«VOINȚA»**, Seleuș, Arad; 55—56. **«GLORIA»**, Socodor, Arad; 56—57. **«CUTEZĂTORUL»**, Dragomirești, Dîmbovița; 56—57. **«JUVENTUS»**, Lazuri, Satu Mare; 58. **«ȘOIMII»**, Grecești, Dolj; 59. **«ȘOIMII»**, Doft ana, Bacău; 60. **«SPERANȚA NR. 2»**, Războieni, Neamț.

Urmează cu punctaje mai mici, încă **102** echipe.

După cum știți, la concursul nostru au participat și cîteva echipe de fete, pasionate de fotbal. Iată și clasamentul acestora, în ordinea punctelor acumulate:

1. **«VENUS»**, Bogdănești, Bacău; 2. **«VOINȚA»** Bezdead, Dîmbovița; 3. **«FORTUNA»**, Bezdead, Dîmbovița; 4. **«STEAUA»**, Bezdead, Dîmbovița; 5. **«RAPID»**, Bezdead, Dîmbovița.

Vă prezentăm cîteva dintre cele mai bune echipe participante la ediția a II-a a cupei

«AVÎNTUL», Nichiteni-Coțușca, Botoșani

«F.C. URANUS», Bezdead, Dîmbovița

«SPORTUL», Bogdănești, Bacău

«VIITORUL», Găujani, Ilfov

ROMAN FOILETON

de SEVER NORAN

7

Vacanță neobișnuită

PRINS ÎN CAPCANĂ

«Omul în gri» intrase parcă în pămînt. Poate că, speriat, parăsise orașul nostru. Poate că și complicii lui se făcuseră nevăzuți, renunțînd la planurile de a fura invenția lui nenea Paul.

În ziua de 1 august — țin minte data fiindcă e ziua de naștere a tatii — am hotărît cu Ovidiu să mergem la cinema. Rula un film istoric, «Mihai Viteazul», în două serii. N-am găsit bilete decît de la ora șase seara, așa că urma să venim acasă tîrziu — ceea ce am și spus părinților noștri.

Cînd am ieșit de la film era întuneric beznă. După căldura din timpul zilei, se iscase vîntul și, pe la ora nouă seara, avusese loc o adevărată vijelie urmată de o rupere de nori: plouase cu găleata, iar din cauza vîntului, pe unele străzi fuseseră rupte crengile copacilor. Se produseseră desigur, și scurt-circuite, deoarece nu peste tot mai ardeau felinarele.

— Hai pe bulevardul principal, am propus eu. O să ocolim, dar va fi, cel puțin, lumină.

Mergeam tăcuți. Ei, dacă în locul lui Ovidiu ar fi fost Marius, totul s-ar fi petrecut altfel: în drum spre casă am fi schimbat impresii despre filmul pe care-l vizionasem. Cu Ovidiu însă, nu era chip să legi oricînd o discuție. Bunăoară acum, cînd se vedea cît de colo că e grăbit, aș fi încercat zadarnic să-l scot din muțenie.

— A fost o furtună strașnică, am zis eu, la o vreme.

— Da. Îmi pare rău că n-am văzut-o...

— Îți place pe vijelie?

— Ție, nu?

Voiam tocmai să-i răspund cînd, din față am văzut apropiindu-se un om. L-am recunoscut după statură și după mers. Era «omul în gri».

Inima a început să-mi bată cu putere. Simțeam că nu mai pot respira. Cu o forță pe care nu mi-o bănuiam — probabil că spaima mi-o dăduse — l-am tras pe Ovidiu de mînă și l-am înghesuit într-un ungher întunecos, lîngă un chioșc de ziare.

— Ce ți-a venit? A întrebat Ovidiu. Ce...?

— Sst! Uite-l! «Omul în gri»...

Individul tocmai trecea prin dreptul unui felinar. Lumina i-a căzut drept pe chip. Nu mă înșelasem: omul care trecea era una și aceeași persoană cu cel pe care l-am văzut în pădure și care l-a lovit pe El-Ka.

— Să-l urmărim! am șoptit. Pornesc eu înainte...

Zicînd acestea, am țîșnit din ascunzătoare și am pornit pe urmele «omului în gri». Inima își mai potolise zbaterea. Spaima îmi trecuse. Dorința de a descoperi cine era «omul în gri» pusese stăpînire pe mine în asemenea măsură încît uitasem de orice prudență.

Din bulevardul principal, omul acela a luat-o la dreapta, pe o stradă destul de întunecoasă. A mers vreo trei sute de metri, apoi a luat-o din nou la dreapta. Mă țineam pe urmele lui, în timp ce Ovidiu, pe partea cealaltă a străzii, mergea paralel cu mine.

Individul nu se grăbea. Pășea rar, privind undeva înainte, fără nici o țintă anume. Din cînd în cînd se oprea și căta în jurul său. De îndată ce încetinea pașii, ghiceam că o să stea locului și atunci cu o repeziciune de nedescris, mă lipeam de zidul vreunei case, de vreun gard sau mă ascundeam după vreun pom.

Strada pe care intrasem dădea într-un parc de dimensiuni reduse, de felul celor realizate de locatarii blocurilor, în microraioanele nou construite: trei-patru bănci, loc de joacă pentru copii, cîteva straturi de flori și, bineînțeles, pomi tineri, cu tulpini subțiratice care, în întunericul care domnea în parc — lumina se defectase probabil din cauza furtunii — păreau niște arătări scheletice. Altădată mi-ar fi fost teamă să vin la ora asta și pe asemenea întuneric în parc. Acum însă, dorința de a afla cine era «omul în gri» îmi dădea un curaj neobișnuit.

Individul a traversat parcul, apoi s-a angajat pe o străduță îngustă, nepavată, cufundată în negură. N-am ezitat: am pornit mai departe, după el. La un moment dat s-a oprit. A privit în jurul său, a ascultat să deslușească un cît de mic zgomot, apoi a... dispărut.

«Asta-i bună, mi-am zis. Unde o fi intrat?» M-am uitat după Ovidiu, ca pentru a-i cere părerea, dar El-Ka nu se vedea.

Am ajuns lîngă casa în dreptul căreia îl văzusem ultima oară pe «omul în gri». Era o clădire veche, năpădită de iederă, cu tot felul de